

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/14 • 6 Nisan 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Emperyalist saldırıya,
kapitalist sömürüye,
faşist baskı ve teröre karşı**

1 Mayıs'a!

İÇİNDEKİLER

Devrimci 1 Mayıs'a hazırlık.....	3
“Suriye'nin dostları” savaş kışkırtıcılığına devam ediyor.....	4-5
“12 Eylül davası” adlı orta oyunu.....	6
Onbinler Kadıköy'de hesap sordu.....	7
Zamlar durmak bilmiyor.....	8
Taşeron İşçileri Kurultayı'na doğru.....	9
Maltepe işçileri boyun eğmiyor!.....	10
RMK direnişinde kazanıma doğru.....	11
İşçiler 1 Mayıs sürecini planladı.....	12
İşçiler onar onar ölüyor.....	13
Billur Tuz direnişçisi Eray Aykut'la direniş üzerine konuştuk.....	14
Yasa mecliste, KESK eylemde!.....	15
Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyesi Gaye Yılmaz ile UİS, taşeronluk ve güvencesizlik üzerine...	16-19
MİB MYK Nisan ayı toplantısı...	21-22
28-29 Mart eyleminin ardından.... - SKE.....	22-23
Sınıf mücadelesinin yeni odağı İberya Yarımadası: İspanya ve Portekiz - V. Yaraşır.....	24-25
8 Mart'ta alanlara!	
Ücret kaybına devam.....	26
Geleceğine sahip çıkmak için 1 Mayıs'ta alanlara! - Ekim Gençliği...	27
Ekim Gençliği'nin kampanya çalışmalarından.....	28
DLB YGS'ye karşı alanlara çıktı	29
10. BİR-KAR Gençlik Kampı başladı .	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/14 * 6 Nisan 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,

Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Yaklaşık 2 aydır hazırlıkları devam eden Taşeron İşçileri Kurultayı, 15 Nisan günü Kartal'da M. Boy Düşün Salonu'nda gerçekleştirilecek. Bu hafta sonu gerçekleşecek kurultay, direnişçi işçilerin iradesinin birleştiği ve ortaklaştığı bir zemin üzerinde yükseliyor.

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin sendika ve iş güvencesi talebiyle başlattıkları direniş 100'lü günleri geride bıraktı. Direnişçi işçiler hakları ve gelecekleri için direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Maltepe Belediyesi yönetiminin tahammülsüzlüğü ve neredeyse gündelik bir hal alan polis terörü ve ablukasına rağmen direniş iradesi güçlenerek kurultaya taşıyor.

Tuzla tersanelerde ücret alacakları ve kıdem tazminatları verilmeden işten atılan ELTA Elektrik işçileri, RMK Tersanesi'nin önünü direniş alanına dönüştürdüler. ELTA işçileri de Tuzla polisinin ve RMK yönetiminin tüm saldırılarına cepheden ve tok bir yanıt verdiler. Geline yerde RMK yönetiminin ELTA işçilerinin haklarını vereceğini kabul etmesi üzerine direnişe ara verildi. ELTA işçileri de direniş ateşinde çelikleştirdikleri iradelerini 15 Nisan'da kurultay kürsüsüne taşıyacaklar.

Kurultay, Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ile ELTA direnişçilerinin iradesinin bulunduğu bir kürsü olmayacak sadece. Aynı zamanda Kartal, Adalar, Ataşehir belediyesi taşeron işçileri, Ümraniye'deki çeşitli sektörde çalışan taşeron fabrika işçileri, inşaat işçileri, enerji ve sağlık alanında çalışan taşeron işçisinin iradesinin de yansıtacağı bir işçi etkinliği olacak.

Bu etkinlik gerçek manada bir işçi etkinliği olarak gerçekleşmeli, kurultay bir işçi kürsüsü işlevi görmelidir. Dahası etkinlik günü ile sınırlı kalmayan geleceğe yönelik mücadele ve örgütlenme perspektiflerinin ortaya konulduğu ve mücadele hattının çizildiği bir zemine çevrilmelidir.

Bu etkinlik aynı zamanda "3 milyon taşeron işçisinin sesiyiz" çağrısının 1 Mayıs alanında yankılandığı bir sürecin başlangıcı olmalıdır. Bu etkinlik, ileriye doğru atılan bu adımları başka

adımlarla birleştirmenin ve yeni mevzilere taşımının imkanları olarak değerlendirilmelidir.

Sınıf devrimcileri, kurultayın başarısı için kalan zamanı en etkin bir kullanabilmeli, kurultay iradesini güçlendirecek bir çaba ortaya koymalı, etkinlikle sınıf dayanışmasını yükseltmek için her türlü destek sunulmalıdır.

* * *

Ekim Gençliği'nin Mart 2012 tarihli 137 sayısı çıktı. Okurlarımız Ekim Gençliği'nin yeni sayısını Eksen Yayıncılık bürolarından temin edebilirler.

H. FIRAT

**Dünya
Türkiye ve
sol hareket**

H. FIRAT

**Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Devrimci 1 Mayıs'a hazırlık...

Mücadele dinamikleri alanlara taşınmalıdır!

Sermayenin ve emperyalist güçlerin desteğiyle iktidara tırmanan dinci-gerici koalisyon, “demokratikleşme” maskesini çöpe atıp sivri dişlerini her fırsatta gösteriyor. Dinci Amerikancı iktidarın saldırganlığı yeni olmamakla birlikte, Haziran 2011 seçimlerinden sonra zulmün kamçısını elden bırakmamaya başladı.

Kürt hareketine karşı taarruza geçen sermaye devleti, Kürdistan topraklarını savaş alanına çevirdi. “KCK üyesi” oldukları gerekçesiyle binlerce BDP’liyi zindanlara dolduran iktidar, Kürt halkına karşı topyekûn bir savaş yürütüyor. Demokratik hak ve özgürlükler uğruna mücadele eden işçileri, emekçileri, gençleri, ilerici ve devrimci güçleri ise, kolluk kuvvetlerinin gaz bombaları, biber gazları, gözaltı ve tutuklama terörüyle sindirmeye çalışıyor. 4+4+4 yasasına karşı KESK üyesi emekçilerle, ilerici ve devrimci güçlerin gerçekleştirdiği eylemlere tam bir azgınlıkla saldırarak, faşizan zihniyetini tüm çirkinliğiyle gözler önüne seriyor.

İçe dönük bu kaba saldırganlığa, komşu halkları hedef alan savaş kışkırtıcılığı eşlik ediyor. Emperyalistler adına “aktif tetikçilik” Ankara’daki işbirlikçi takımı için yeni değil. Fakat bu konuda da giderek pervasızlaşan bir tutumla karşı karşıyayız. İstanbul’da biraraya gelen “Suriye Halkının Dostları” adlı saldırgan oluşumun toplantısında sergilenen tutum, savaş kışkırtıcılığında Pentagon şeflerinin bile geride bırakıldığı izlenimi veriyor.

Toplantıda yaptığı konuşmada, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nin bir kenara bırakılıp Suriye’ye müdahale edilmesi gerektiğini savunan Tayyip Erdoğan, hem efendilerine yaranmak hem emperyalist yağmadan pay almak çabasında.

Dinci Amerikancı iktidarın bu denli kaba bir saldırganlık sergileyebilmesinin gerisinde sermaye ve emperyalistlerden aldığı destek var. Bir diğer önemli neden ise işçi sınıfı hareketinin verili koşullardaki zayıflığıdır. Düzen içi muhalefetin AKP iktidarı için ciddi bir sorun teşkil etmediği, dolayısıyla dinci gericiğin halen “alternatifsiz” gibi görüldüğü koşullarda, Kürt hareketinin yanısıra, rejimi sıkıştıracak esas güç işçi ve emekçi hareketinin kitlesel militan bir düzey kazanmasıdır. Dinci Amerikancı iktidarın toplumsal hareketi ezmek için pervasızca saldırması, sınıf ve kitle hareketinin gelişimini engelleme telaşından da kaynaklanıyor.

Zira Kürt halkına kirli bir savaş ilan eden, zam üstüne zam yapan, neo-liberal sosyal yıkım saldırılarıyla işçi sınıfı ve emekçilere köleliği dayatan, “iş kazası” diye her gün işçileri katleden, “zamanaşımı” adı altında Sivas katliamının canilerini aklayan dinci Amerikancı iktidar korku ve huzursuzluk içindedir. Kaba saldırganlığın bir nedeni Kürt hareketinin yanısıra işçi hareketinin de gelişmesinden duyulan korkudur. Haklarını aramak için mücadele eden işçilerin ikide bir polis saldırısına maruz kalmaları, KESK eylemlerine karşı adeta taarruza geçilmesi, bu korkunun dışavurumundan başka bir şey değildir.

Uzlaşmaz iki sınıfın karşı karşıya geleceği 1 Mayıs’ta, alanların sermaye iktidarından hesap soran militan gösterilere sahne olması, hem içeride hem dışarıda izlenen saldırgan politikalara karşı etkili bir mücadelenin önünü açabilir. O halde 1 Mayıs hazırlığı tam bir seferberlikle yürütülebilmelidir. İşçi sınıfı başta olmak üzere, amerikancı iktidarın saldırılarından rahatsız olan tüm ezilenlerin 1 Mayıs alanlarına taşınması hedefine kilitlenilmeli, militan ve kitlesel bir katılım için tüm güç ve olanaklar harekete geçirilmelidir.

İşçi ve emekçi hareketinin, henüz sermaye iktidarının saldırılarını püskürtebilecek güçten yoksun olduğu açık. Ancak kapitalizmin her gün yeniden ürettiği sorun ve çelişkiler ile AKP iktidarının azgın saldırganlığı, rejim karşıtı mücadele dinamiklerinin birikmekte olduğuna işaret ediyor.

Kürt halkının devletin Newroz’u yasaklama saldırısına meydan okuması, polis terörüne maruz kalan KESK eylemlerinde kamu emekçilerinin sergilediği militan direniş, ilerici Alevi örgütlerinin Sivas katliamı davasının zamanaşımına uğratılmasına karşı onbinlerle alanlara çıkması, işçi sınıfının yerel düzeyde kalsa da sürekli bir hareketlilik içinde olması ve yüzlerce öğrencinin zindanlara kapatılmasına rağmen gençliğin mücadele dinamiklerinin bastırılmaması... Tüm bunlar, dinci Amerikancı rejimin demokratik hak ve özgürlükler uğruna yükseltilecek mücadeleye azgınca saldırmasının, toplumsal hareketin yükselişe geçmesinden duyduğu korkuyla da bağlantılı olduğuna işaret ediyor.

Süreç devrimci baharın doruğu olan 1 Mayıs’a

doğru ilerlerken, işçi ve emekçiler cephesinde kendini hissettiren mücadele eğilimi, dinci-gerici rejimin dayattığı boğucu ablukayı parçalama potansiyeli taşıyor. 1 Mayıs faaliyetleri bu olgu gözetilerek planlanmalı, dışavuran mücadele dinamiklerinin alanlara taşınması için büyük bir çaba sergilenmelidir.

Uzlaşmaz iki sınıfın karşı karşıya geleceği 1 Mayıs’ta, alanların sermaye iktidarından hesap soran militan gösterilere sahne olması, hem içeride hem dışarıda izlenen saldırgan politikalara karşı etkili bir mücadelenin önünü açabilir.

O halde 1 Mayıs hazırlığı tam bir seferberlikle yürütülebilmelidir. İşçi sınıfı başta olmak üzere, amerikancı iktidarın saldırılarından rahatsız olan tüm ezilenlerin 1 Mayıs alanlarına taşınması hedefine kilitlenilmeli, militan ve kitlesel bir katılım için tüm güç ve olanaklar harekete geçirilmelidir.

Sınıf devrimcileri berrak bir misyon bilinciyle hareket etmeli, güncel görevlerin hakkını verme kararlılığıyla devrimci 1 Mayıs’ın hazırlık sürecine yüklenmelidir.

“Suriye’nin dostları” savaş kışkırtıcılığına devam ediyor...

Emperyalist saldırganlığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği!

Emperyalist haydutlarla suç ortaklarının Suriye’ye müdahale kapsamında planladıkları toplantıların ikincisi İstanbul’da gerçekleştirildi. Tunus’ta düzenlenen ilk toplantıda “Suriye’nin Dostları” yaftasını kullanan gerici güçler, bu defa “Suriye Halkının Dostları” adıyla piyasaya çıktılar.

Bölgeyi savaş alanına çevirmek pahasına da olsa, Şam’da “dinci gerici, neoliberal, Amerikancı” bir rejim kurmaya odaklanan bu gerici cephenin başını ABD emperyalizmi çekiyor. Fransa başta olmak üzere AB emperyalistleri de saldırgan şebekenin içindeler. Türkiye, Suudi Arabistan, Katar üçlüsü ise, savaş çıkırtkanlığında başı çekiyor. Daha özel planda ise Tayyip Erdoğan-Ahmet Davutoğlu ikilisi saldırganlıkta Pentagon’daki efendilerini bile geride bırakıyorlar. Öyle ki, AKP şeflerinin toplantıda savundukları “Suriye’ye müdahale için şimdi karar alınmalıdır” tezi, ortaçağ kalıntısı Suudi Arabistan-Katar ikilisi dışında destekçi bulmadı.

Bu arada AKP şeflerinin Rusya ve Çin’in toplantıya katılmaları için yaptığı girişimler de fiyaskoyla sonuçlandı. Dahası Rusya hükümeti, toplantıda alınan kararların barışçı çözümü engelleyeceği için reddettiğini açıkladı.

Emperyalistlerle suç ortakları, halkların dostları değil cellatlarıdır!

ABD emperyalizmi tarafından yönlendirilen karşı devrimci bir oluşumun “Suriye Halkının Dostları” ismiyle anılması, Suriye başta olmak üzere dünya halklarıyla alay etmekten başka bir anlam taşımıyor. Zira kabarık suç dosyaları bir yana, sadece son 11 yılda işgal edilen Afganistan, Irak ve Libya’da yaşananlar, bu güçlerin ancak halkların cellatları ismiyle anılabileceğini kanıtlamaya yeter de artar... Adı geçen ülkeleri yakıp yıkarak ortaçağ karanlığına sürükleyen emperyalist işgal iki milyonu aşkın insanın katledilmesinden de sorumludur.

ABD, AB, NATO ile başta Türk devleti olmak üzere emperyalizmin tetikçileri Afganistan, Irak ve Libya işgallerinin suç ortaklarıdır. Bu aynı gerici/zorba güçler, güya halkı Baas rejiminin zulmünden kurtarmak için Suriye’ye müdahale etmenin yollarını arıyor. Oysa düşkün gerici güçler ve onların etkisindeki kesimler hariç, Suriye halklarının çoğunluğu emperyalist müdahaleye karşı çıkıyor. Sadece Baas rejimini destekleyenler değil, muhalefetin kayda değer bir kesimi de emperyalist saldırıyı reddediyor.

Emperyalistlerle Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi tetikçilerin başını çekeceği bir saldırının barış veya özgürlük değil, savaş ve yıkım, etnik, dinsel, mezhepsel çatışmaların tırmandırılması gibi felaketler getireceğinin farkında olan Suriye halklarının önemli bir kesimi, olası bir dış müdahalenin tedirginliğini yaşıyor.

Halkları boğazlama pahasına rejim değişikliği

Baas rejimini yıkmak için İstanbul’da düzenlenen

ABD, AB, NATO ile başta Türk devleti olmak üzere emperyalizmin tetikçileri Afganistan, Irak ve Libya işgallerinin suç ortaklarıdır. Bu aynı gerici/zorba güçler, güya halkı Baas rejiminin zulmünden kurtarmak için Suriye’ye müdahale etmenin yollarını arıyor. Oysa düşkün gerici güçler ve onların etkisindeki kesimler hariç, Suriye halklarının çoğunluğu emperyalist müdahaleye karşı çıkıyor.

ikinci toplantıda, saldırıya zemin hazırlayacak belli kararlar alındı. Ancak savaş çıkırtkanlığında başı çeken Erdoğan-Davutoğlu ikilisinin hevesleri yine de kursaklarında kaldı. Zira savaş çıkırtkanı ikili şimdi müdahale kararı alınmasını isterken, Pentagon’un savaş baronları, koşulların henüz olgunlaşmadığı kanısında oldukları için bir süre daha beklemeyi uygun gördüler.

Doğrudan saldırı kararı alınmasa da, iç savaşçı körükleme çabası gerici koalisyonun temel gündemiydi. Toplantıda emperyalist güçlerin kuklası Suriye Ulusal Konseyi’ni (SUK) “Suriyelilerin temsilcisi” olarak tanıma, terör eylemlerine devam eden “Özgür Suriye Ordusu” (ÖSO) adlı çetenin silahlandırılması, eğitilmesi ve çeteye katılanlara maaş bağlanması gibi kararlar alındı. ÖSO, tıpkı Libya’da olduğu gibi, fiilen emperyalist güçlerin paralı askeri haline gelmiş oldu.

Alınan kararların içeriği, iç savaşın daha da tırmandırılması, Baas yönetiminin kabul ettiği “Annan Planı”nın başarısızlığa uğratılması ve bunun doğrudan saldırı gerekçesi yapılmasının hedeflendiğini gösteriyor. Yani “Annan Planı”nı gündeme getiren emperyalistlerle suç ortaklarının amacı çatışmalara son verip tarafların anlaşmasını sağlamak değil, silahlı çeteleri kullanarak bu planı başarısızlığa uğratmak ve bunu saldırı gerekçesi yapmaktır.

Suriye’deki güçler dengesi ve durumun karmaşıklığı dikkate alındığında, emperyalistlerle suç ortaklarının hedeflerine ulaşabilmeleri kolay

değil. Dolayısıyla Şam’da kukla bir yönetimin kurulması için atılan adımlar, savaşın şiddetlendirilmesi, halkların boğazlaşmaya itilmesi ve çatışmaların bölgesel bir boyut kazanması anlamına geliyor.

SUK karşı-devrimci düşkünler koalisyonu durumuna düşmüştür

Türk devleti/AKP iktidarının güdümüne giren, emperyalistlerden silah, para, askeri eğitim, dahası doğrudan müdahale talep eden SUK, karşı-devrimci düşkünler koalisyonu olarak hareket etmektedir. “Baas zulmüne son vermek, halkı işkence ve katliamdan kurtarmak gerektiğini” vaaz ederek emperyalist saldırıya “meşruluk” kazandırmaya çalışan SUK şefleri, sadece Suriye halklarına değil tüm bölge halklarına da ihanet etmektedirler. Zira ibret verici Afganistan, Irak, Libya örnekleri ortada dururken emperyalist saldırının halkı zulümden kurtaracağını vaaz edip ABD ve suç ortaklarına yaltaklanmanın başka bir anlamı yoktur.

Eğer “SUK” adlı bu oluşumun derdi Baas zulmüne son vermek olsaydı, silahlı çetelerin vahşi katliamlarına da karşı çıkar, henüz rejimi devirme gücünde olmadıklarından iç savaşın bitmesi için çaba harcardı. Oysa bu düşkün takımının tek derdi ne pahasına olursa olsun Baas yönetimini devirip yerine geçmektir.

Şimdiden vahşi katliamlar yapabilen bir gücün, iç savaş derinleştirip emperyalist müdahale için zemin

hazırlaması şaşırtıcı olmasa da ibret veridir. Çünkü bu zihniyet, Suriye halklarının kanını akıtarak iktidara tırmanmayı temel almaktadır. Vurgulamak gerekiyor ki, her burjuva akım gibi, SUK içinde öbeklenen güçlerin de, Suriyeli emekçilerin demokratik, sosyal, siyasal talepleriyle yakından uzaktan bir alakaları bulunmuyor. Tersine, bu güçlerin kitle hareketini istismar edip gerici güçlerin desteğiyle iç savaşı başlatmaları, emekçi dinamiklerin iki ateş arasında kalmasına neden olmuş, Baas rejiminin şiddetini daha da arttırmasına zemin hazırlamıştır.

Çocukları bombalayanların vicdandan söz etmeye hakları yoktur

Dinci Amerikancı partinin şefi Tayyip Erdoğan'ın toplantıda yaptığı konuşma, sermaye medyasının manşetlerine taşındı. Savaş çığırtkanlığı yaparken vicdani sorumluluktan söz eden, "Annan Planı"nın peşin olarak reddederek iç savaşın derinleştirilmesini savunan AKP şefi, "BM sorumluluğunu yerine getirip Suriye'ye müdahale kararı almazsa, bunu 'Suriye halkının dostları' yapacaktır" türünden laflar da etti.

F-16 savaş uçaklarıyla Kürt çocukları ve gençlerinin üzerine bomba yağdıran bir rejimin şefi olan Tayyip Erdoğan'ın, "Suriye halkını zulümden kurtarmak vicdani sorumluluğumuzdur" türünden laflar gevelemesi, riyakârlığın dik alasıdır. Kürt hareketini tasfiye etmek için azgın bir savaş yürüten AKP iktidarı işçilerin, emekçilerin, gençliğin, ilerici ve devrimci güçlerin her eylemine de polis ordusuyla saldırmaktadır. Hal böyleyken, komşu ülke halklarının demokratik hak ve özgürlüklerini savunur pozlar takınmak ancak tiksintiyle karşılanabilir.

AKP şefinin "tampon bölge", "güvenli koridor", "uçuşa yasak bölge" oluşturulmasını savunması ise, Suriye'ye doğrudan askeri saldırıya zemin hazırlamaktan başka bir anlam taşımıyor. Demek ki, Tayyip Erdoğan'ın derdi yıkım ve katliamların son bulması değil, bu felaketlerin daha da yayılmasını körüklemektir. Zira ABD ve suç ortaklarına göre Baas yönetimini yıkmak için her şey mubahtır. F-16 savaş uçaklarıyla çocukları bombalayan zihniyetten de bu zihniyeti destekleyenlerden de ancak bu beklenir.

Saldırganlık ve savaşa karşı mücadele büyütülmelidir!

Suriye'ye saldırının bölgesel bir savaşa dönüşme riskinin yüksek olması, bu girişime karşı mücadelenin önemini bir kat daha artırıyor. Olası bir saldırının engellenmesi mücadelesinde ise, Türkiyeli ilerici ve devrimci güçlere özel bir sorumluluk düşüyor. Zira emperyalist/siyonist güçler adına aktif tetikçiliğe soyunan Ankara'daki işbirlikçiler, savaş çığırtkanlığının da başını çekiyorlar.

Suriye'ye dönük saldırganlığın ön cephesinde Türk devleti/AKP iktidarı bulunduğu göre, fiili savaş anlamına gelen uğursuz planı engellemenin sorumluluğu da öncelikle Türkiye işçi sınıfına, emekçilere, ilerici ve devrimci güçlere düşmektedir.

ABD'nin başını çektiği gerici koalisyonun saldırısına karşı çıkmak, emperyalistlerin tetikçiliğini benimseyen SUK/ÖSO adlı oluşumları mahkûm etmek, Baas yönetiminin desteklenmesi anlamına gelmiyor elbet. Meşru, haklı ve desteklenmesi gereken hem dış müdahaleye karşı çıkan hem Baas yönetimine karşı demokratik, sosyal, siyasal hak ve özgürlükler uğruna mücadele eden emekçiler ve sol/sosyalist güçlerdir.

"Emperyalistler ve işbirlikçileri-uşakları Suriye'den defolun!"

Emperyalistler ve işbirlikçilerinin Suriye işgali için oluşturduğu birliğin 1 Nisan günü yapılan İstanbul toplantısı eylemlerle karşılandı.

NATO ve Füze Kalkanı Karşiti Birlik ve NATO ve Füze Kalkanı Karşiti Öğrenciler, emperyalistler ve Türk sermaye devletinin başını çektiği işbirlikçileri tarafından İstanbul Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilen "Suriye'nin Dostları" toplantısını Taksim'den Harbiye'ye gerçekleştirdikleri yürüyüşle protesto ettiler.

Kongre Merkezi'ne yürüyüş

Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen devrimci ve ilerici güçler, "Onlar 'Suriyenin Dostları' değil halkların düşmanıdır! Emperyalistler ve işbirlikçileri-uşakları Ortadoğu'dan defolun!/ NATO ve Füze Kalkanı Karşiti Birlik" ve "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak! NATO ve füze kalkanına geçit yok / NATO ve Füze Kalkanı Karşiti Öğrenciler" pankartlarını açarak, toplantının yapıldığı Harbiye'deki İstanbul Kongre Merkezi önüne yürüdüler.

Yolun gidiş yönünün trafiğe kapatıldığı yürüyüşte bileşenler kendi bayrakları ile katıldı. Yürüyüş Kongre Merkezi önünde sonlandırıldı. Ardından basın açıklaması yapıldı.

"Onlar Suriye'nin Dostları değil, halkların düşmanıdır!"

ABD'nin başını çektiği emperyalistlerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin Suriye'ye müdahale etmek için Libya'dakine benzer bir kirli tezgah kurguladıklarına vurgu yapılan açıklamada, "Suriye'nin Dostları" adı altındaki gerici birlikteliğin bu amaçla oluşturulduğu söylendi.

"TC devleti emperyalist müdahalenin koçbaşı!"

AKP hükümetinin olası Suriye müdahalesinde emperyalistlerin koçbaşı olma misyonu yüklendiğine vurgu yapılan açıklamada, Ülke topraklarını gerici savaşların ve boğazlaşmaların merkezi haline getirdiğine dikkat çekildi.

Açıklamanın ardından bir kez daha yolu trafiğe

kapatarak Taksim Tramvay Durağı'na yürüyen devrimci ve ilerici güçler, mücadele kararlılıklarını yineleyerek eylemlerini sonlandırdılar.

Eyleme Mücadele Birliği ve Teori ve Politika da destek verdi.

Ankara: "Onlar Suriye'nin düşmanlarıdır!"

Ankara NATO ve Füze Kalkanı Karşiti Birlik tarafından ABD Büyükelçiliği'ne yapılan bir yürüyüş ve basın açıklaması ile Suriye halkı selamlandı, dayanışma vurgusu yapıldı.

Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan kitle Atatürk Bulvarı'nda bulunan ABD Büyükelçiliği'ne yürüyüdü.

En önde "Emperyalistler ve işbirlikçileri Ortadoğu halklarına dost değil, düşmandır!" ve "Emperyalizmin savaş üssü olmayacağız, füze kalkanına hayır!" pankartlarının taşındığı eylem boyunca "Katil ABD bölgemizden defol!", "Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak!", sloganları atıldı. DHF, Kaldıraç, TÖP, TÜM-İGD, Devrimci Yolda Özgürlük ve BDSP'nin katıldığı eylemde komünistler kızıl flamalar taşıdılar.

Çağdaş Sanatlar Merkezi önüne gelindiğinde yapılan basın açıklamasında İstanbul'da yapılan toplantının Suriye halkına karşı savaş hazırlıklarını hızlandırmak için ve Ortadoğu'yu kana bulama planlarının bir parçası olarak düzenlendiği ifade edildi.

"ABD'nin emriyle Malatya Kürecik'e kurulan füze kalkanı ve bugün yapılan 'Suriye'nin Dostları' toplantısı bölgeyi kana bulayacak savaş hazırlıklarının hızlandırılmasının kanıtıdır" sözlerine yer verilen açıklamada işbirlikçi Türk devletinin ikiyüzlü tutumu teşhir edildi.

HDK'den toplantı protestosu

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) bileşenleri, İstanbul'da 'Suriye'nin Dostları' adı altında gerçekleştirilen toplantıyı Taksim Tramvay Durağı'nda protesto etti.

HDK Yürütme Kurulu üyesi Bircan Yorulmaz tarafından okunan açıklamada, toplantının, halkların dostluğu ve kardeşliğini değil, savaşın ve işgalin körüklenmesini amaçladığı söylendi.

Kızıl Bayrak / Ankara - İstanbul

“12 Eylül davası” adlı orta oyunu...

12 Eylül’ün hesabını işçi ve emekçiler soracak!

AKP iktidarının “12 Eylül’ü yargılama” aldatmacası başladı. 12 Eylül faşist darbesinin faillerinden Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya’nın hakkında açılan davanın ilk duruşması Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülmeye başlandı.

Sadece darbeci iki generalin yargılandığı dava, düzen cephesinin demokrasi aldatmacasını güçlendirmek için kullanılıyor. Özellikle dinci-gerici AKP hükümetinin borazanlığını yapmakta mahir olan liberal cenah, yargılama sürecini büyük bir pişkinlikle övgülere konu ediyor. Bu liberal avanaklar mahkemeyi “darbelerle hesaplaşma ve demokratikleşme açısından önemli bir adım” olarak tanımlıyorlar.

Davanın iddianamesi darbe ile hesaplaşmayı hedeflemiyor

Mahkemenin kabul ettiği iddianame, dinci-parti AKP’nin ve düzen cephesinin “12 Eylül’ü yargılama” adı altındaki ikiyüzlülüğünü açıkça ortaya seriyor.

Öncelikle iddianame 12 Eylül faşist darbesi ve faşist darbeci generallerle hesaplaşmayı hedeflemiyor. İddianamede bir yandan 12 Eylül karşı devrimi öncesinde yaşanan olaylar sıralanıyor, öte yandan “terör olaylarının, ülkeyi kaosa sürükleyerek, askeri darbeye zemin hazırlamak isteyen güçler tarafından çıkarıldığı anlaşılıyor” saptamasıyla darbenin yükü devrimci harekete yıkılıyor.

Kürt kelimesinin geçmediği, Maraş katliamının “Kahramanmaraş olayları” olarak tanımlanıp katliamın üstünün örtülmeye çalışıldığı yargılamada temel alınacak olan iddianamede, 12 Eylül öncesinde yaşanan bu olayların darbeye zemin hazırlamak için yapıldığı belirtiliyor. Bu değerlendirmenin ardından, “yönetimi ele geçirmek isteyen güçler” olarak tanımlanan devrimci hareket, darbeye zemin hazırlamakla itham ediliyor. Ayrıca yaşanan katliamlarla ilgili olarak devrimci hareket suçlanıyor. İddianameyi kabul eden mahkemenin de benzer bir tutum takınacağı aşikardır.

İddianamede 12 Eylül’ün devamı olan dinsel-gericilik koruma altına alınıyor. Darbenin Amerikan emperyalizminin çıkarlarıyla olan bağına, ABD’nin darbeye sunduğu hararetle desteğe değinilmiyor. Bu yalın gerçeklere dair tek bir cümleye iddianamede yer verilmiyor. Mahkeme sürecinde de aynı anlayış sergilenecektir.

İddianame, 12 Eylül’le hesaplaşmayı içermiyor. Bu bakımdan iddianame sermaye iktidarının ali menfaatlerinin savunucusu olan yargının ne 12 Eylül ile hesaplaşmak ne de 12 Eylül kalıntılarını ortadan kaldırmak gibi bir niyeti bulunduğunun en açık göstergesidir. Tıpkı iddianame gibi yargılama süreci de, son on yıldır AKP hükümeti eliyle sürdürülen neoliberal toplum düzeninin tahkim edilmesine yönelik bir gösteriden ibaret olmaya mahkumdur.

Dava süreci 12 Eylül karşı devrimini ve ardından yaşananları iki generale yüklemeye yönelik olarak ele alınacaktır. Oysa 12 Eylül, burjuvazinin işçi sınıfına, emekçilere, devrimci harekete, Kürt halkına yönelik, devleti yeniden yapılandırmayı hedefleyen topyekün bir saldırdır.

Mahkemede 12 Eylül karşı devrimi sonrasında

ülkenin tüm kaynaklarının özelleştirme adı altında tekellere peşkeş çekilmesi konusunda tek bir inceleme yapılmayacaktır. Tüm kaynakların sermaye tarafından yağmalanmasına değinilmeyecektir. Tüm ekonomi yönetiminin faşist askeri rejime devredilmesine, işçi haklarının budanması vb. saldırılar ele alınmayacaktır.

Yargılama sürecinde 12 Eylül, işçi sınıfının sendikasılaştırılması, güvencesiz ve esnek çalıştırılması, köleleştirilmesi konusunda atılan adımlara, grev yasaklarına, ülkenin ucuz işçi cehennemine çevrilmesine, sonu gelmez iş cinayetlerine, kapitalizmin en vahşi uygulamalarına dair tek bir inceleme yapılmayacaktır.

12 Eylül, Kürt halkı üzerinde bitmeyen zulümdür; Kürt katliamıdır, Kürt halkının zindanlara doldurularak siyasetten tasfiyesidir. 12 Eylül, özel ve olağanüstü mahkemelerdir; faşist yargılama sistemidir. Mahkemede Kürt halkına yönelik katliamlara değinilmeyecektir.

Davada, 12 Eylül’ün dolaysız sonuçlarından biri olan, bugün AKP hükümeti eliyle daha da açık hale gelen, sermayenin çıkarlarına hizmet eden yargı, ağır mahkumiyetler, kitlesel tutuklamalar sorgulanmayacaktır. Her biri canlı insan mezarına dönüştürülmüş hücre tipi hapisanelere; Diyarbakır, Metris, Mamak; Bayrampaşa, Ulucanlar; Pozantı ve Sincan’da açık hale gelen, bugün de devam eden 12 Eylül hukuku aklanacak, süren katliamların örtülmesi için çaba gösterilecektir.

12 Eylül paşalarının yargılanması bir orta oyundur!

Başta hükümet yandaşı medya olmak üzere tüm sermaye medyası dünkü 12 Eylül’ün “sağ-sol çatışması”nı durduran “tarafsızlığı” onaylarken, bugünkü 12 Eylül’e bu dava üzerinden destek olmaya hazırlanıyor. Yalnız bu kez sanık sandalyesinde Türkes yerine, “kurumlarımızla, Anayasamızla, yasalarımızla, fikirlerimiz iktidarda, bizi yargılayamazsınız” diyen iki general var. 12 Eylül darbecilerinin “yargılanması” bir tiyatro oyundur!

12 Eylül’ün ürünü düzen partileri, w 12 Eylül’le hesaplaşamazlar!

Düzen partileri 12 Eylül davasına müdahil olmak için arka arkaya mahkemeye başvuruyorlar. Bu tam bir ikiyüzlülüktür. Zira 12 Eylülcü politik rejim, parlamenter elbise giydiriliş şekliyle bugün devam ediyor. Yani “demokrasiye” geçtik sözleri büyük bir yalandır. Burjuva düzen partileri ve bugüne kadar onlarcası değişen hükümetler, 12 Eylülcülerle kolkola olmuşlar ve onların geride bıraktıklarını tamamlamaya çalışmışlardır.

AKP’si, CHP’si, MHP’si ve diğer burjuva düzen partileri hep birlikte 12 Eylülcü politik rejimi onararak, günün koşullarına uygun değişiklikler yaparak, onu devam ettirdiler ve ettiriyorlar. Faşist generallerin hazırlamış olduğu ve emekçilere zorla onaylatmış oldukları tepeden tırnağa faşist 1982 Anayasası ve generallerin sınırlarını çizmiş olduğu rejimin tüm

kurum ve kuralları ayakta durduğu sürece, Türkiye’de “demokrasiye geçildi” sözlerinin palavra olmaktan öte hiçbir anlam ifade etmediği açık bir olgudur.

AKP hükümeti 12 Eylül’ün devamcısıdır. Bu nedenle baskı ve şiddet araçlarını sürekli tahkim etmektedir. 12 Eylül iddianamesini hazırlayan savcıyla aynı mantığı taşıyan, AKP hükümetine ve sermaye devletine hizmette kusur etmeyen savcı ve hakimler her gün Kürt hareketine ve ilerici, devrimci harekete yönelik gözaltı ve tutuklama icraatlarına imza atıyorlar. Sadece “KCK operasyonları” çerçevesinde yaklaşık 9 bin Kürt gözaltına alındı, yüzlercesi tutuklandı. Kürt halkının milletvekili olarak seçtiği 6 vekili serbest bırakmayan, 14 belediye başkanını tutuklayan da aynı yargıydı. Hopa’da Tayyip Erdoğan’ın protesto edilmesinden sonra yaşananlar 12 Eylül hukukunu aratmadı.

12 Eylül karşı devriminin hedefindeki işçi ve emekçiler, 12 Eylül darbesi ile asıl hesaplaşması gerekenlerdir. Bu hesaplaşmanın esas yönü düzenin faşist baskı ve terörle yarattığı korku duvarını yıkmaktır. Bunu yapacak temel güç işçi sınıfı ve emekçilerdir. 12 Eylül’le hesaplaşmada elde edilecek başarı sınıf hareketinin devrimcileştirilmesi çerçevesinde alınacak yol ile doğrudan bağlantılıdır.

Binler adliye önünde ydi

Ankara Adliyesin’de “12 Eylül’ü yargılama” oyunu oynanırken binlerce işçi ve emekçi adliye önünde toplandı.

Yargılama aldatmacası mahkemede sürerken ilerici, devrimci güçler, meslek odaları, sendikalar adliye önünde 12 Eylül darbe düzenini teşhir etti.

İşkence gören, idam edilen kişilerin fotoğrafları adliyenin önünde toplanan binlerce kişi tarafından taşındı.

“Darbecilerle vicdan ve adalet önünde hesaplaşmak için adalet nöbetindeyiz” ve “İki 12 Eylül’den de hesap soracağız” yazılı pankartlar adliye önüne açıldı. Eylem, 12 Eylül darbe sürecinde yaşamını yitirenlerin isimlerinin okunması ve hep bir ağızdan “yanımızda” diyerek yanıt verilmesiyle başladı. Ardından darbe sürecinde yaşamını yitirenler için 1 dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi.

Cemal Kırbayır’ın annesi Berfo Ana da eyleme katılanlar arasındaydı.

Onbinler Kadıköy'de hesap sordu

31 Mart 2012 | Kadıköy

Sivas Katliamı davasının zamanaşımına uğratılarak aklanması 31 Mart günü İstanbul Kadıköy'de onbinlerce kişinin katıldığı mitingle protesto edildi. İstanbul'un birçok ilçesinin yanısıra Eskişehir, Balıkesir, Yalova, Bursa gibi çevre illerden gelerek mitinge katılan Alevi emekçileri ile ilerici ve devrimci güçler, katliamları aklayan düzen yargısına tepki göstererek katliamcı devletten hesap sorma kararlılığını haykırdılar.

Dört koldan Kadıköy'e!

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Alevi Bektaşî Federasyonu, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Alevi Kültür Derneği ve Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu tarafından düzenlenen miting katılmak için Tepe Nautilus, Haydarpaşa Numune, Et Balık Kurumu ve Altıyol'daki toplanma noktalarında buluşan binlerce kişi dört koldan miting alanına yürüdü.

"Katil devlet hesap verecek!" sloganı miting boyunca öne çıkan temel slogan olurken, Sivas Katliamı'nın insanlık suçu olduğu ve zamanaşımına uğratılmayacağı dile getirildi.

Mitingde, 30 Mart 1972'de Kızıldere'de şehit düşen Mahir Çayan ve 9 yoldaşı da unutulmadı. Binlerce kişi Kızıldere'deki katliamı lanetlerken devrim şehitlerini de andı.

Alevi derneklerinden kitlesel katılım

Alevi örgütleri, yöre dernekleri ile devrimci güçler Tepe Nautilus kolunda toplandı. Tepe Nautilus kolunun en önünde, Sivas şehitlerinin fotoğraflarının yer aldığı "Unutturmamak, unutturmayacağız" pankartı taşınırken bu kola katılım dakikalar ilerledikçe daha da arttı. Mitinge köy ve yöre derneklerinin yoğun katılımı dikkat çekti. Erzincan, Sivas, Malatya, Dersim ve Tokat gibi çok sayıda ilin yöre dernekleri de pankartları ile katıldı.

Çok sayıda PSAKD şubesi yürüyüşte kendi pankartlarını açarken Divriği Kültür Derneği, Kangal Dernekler Federasyonu, Alevi Kültür Dernekleri, Canların Alevi Yolu Kültür Derneği, Tunceliler Derneği, Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği'nin katılımı dikkat çekti. Sivas Hafik Karlı Köyü Kalkındırma Derneği, Eskişehir Tunceliler Derneği, Burhaniye Alevi Kültür Derneği, Zara Gençlik Platformu da

mitinge katılan yöre dernekleri ve Alevi platformlarından bazılarıydı.

Aralarında Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Mücadele Birliği, DHF, Partizan'ın da bulunduğu ilerici ve devrimci güçlerin pankartları da Alevi örgütleri ve yöre derneklerinin arkasında sıralandı.

BDSP: "Katleden de aklayan da sermaye devletidir!"

Kızıl flamaların taşındığı BDSP kortejinde ise önde "Asan da, yakan da, katleden de, aklayan da sermaye devletidir! Hesabını soracağız" pankartı yer aldı. Kızıldere şehitlerinin de anıldığı kortejde ayrıca "Devrimci direniş ve kararlılığın, devrim uğruna kendini adamanın adıdır Kızıldere" pankartı taşındı.

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri de mitinge "İşçilere saldıran işçi düşmanı Maltepe Belediye Başkanı Mustafa Zengin hesap verecek" pankartıyla katıldılar.

Ekim Gençliği ise "Sivas katliamı zamanaşımıyla aklanıyor. Sivas'tan Roboski'ye katleden sermaye devletinden hesap soracağız" pankartını açtı.

İlerici güçler de yürüdü

Tepe Nautilus kolunda dikkat çeken bir diğer katılım ise Fenerbahçe Taraftar Grubu Sol Açık'tı. Sarı-lacivertli formalarıyla mitinge katılan kitle ilgi odağı oldu.

Haydarpaşa Numune Hastanesi kolunda BDP, SODAP, ESP'nin de aralarında bulunduğu Halkların Demokratik Kongresi bileşenleri ortak pankart arkasında yürüdü. ÖDP, Gençlik Muhalefeti ve Yeşilkent Cemevi ve Kültür Derneği de bu kolda yürüdü. Düzen partisi CHP de bu koldan alana girdi.

Et Balık Kurumu önünde ise TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu ve KESK'e bağlı sendikaların üyeleri toplandı. Bu kolda TMMOB kortejine sınırlı sayıda katılım gerçekleşti.

Hesap sorma kararlılığı haykırıldı

Mitingin programını tiyatro sanatçısı *Orhan Aydın* sundu.

İstanbul Alevi Dernekleri Hubyar Semah Ekibi'nin semah gösterisi sunduğu açılışın ardından Sivas şehitlerinin aileleri sahneye davet edildi. Aileler adına konuşan *Zeynep Altıok*, "Bizimle alay edildi. 19 yıl intikam istemedik. Sahte sözler istemiyoruz" diyen Altıok, insanlık suçunda zamanaşımını olmayacağını belirtti. Kimsenin merhametini dilemediklerini söyleyen Altıok, Uludere katliamını da hatırlattı.

Mitingin düzenleyicisi Alevi örgütlerinin başkanlarının da söz aldığı programda ilk konuşmayı *Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Hüseyin Güzelgöl* yaptı. Ankara'daki polis saldırısı sırasında yaralanarak hastaneye kaldırılan Volkan Selam'ı selamlayarak konuşmasına başlayan Güzelgöl, yaptıkları mitingün mücadelelerinde dönüm noktası olacağını ifade etti. Konuşmasında, Hz. Ali, Hz. Hüseyin ve Seyit Rıza'dan da alıntılar yapan Güzelgöl, "Hiç kimse bizi korkutamaz, sindiremez" dedi. Güzelgöl konuşmasını mücadele kararlılıklarını

vurgulayarak sonlandırdı.

Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği Genel Başkanı Ercan Geçmez de konuşmasında, "Bize Sivas'ı unutmuyorlar. 13 Mart'ta adaletin terazisi kırıldı. Demokratik direnme hakkımızı kullanıyoruz" ifadelerini kullandı.

Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu Genel Başkanı Turgut Öker ise, KESK'in Ankara'daki direnişini örnek göstererek, hayatın her alanında direnme çağrısı yaptı. "Bu ülkeyi Tayyip Erdoğan'a bırakmayacağız" diyen Öker, Kızıldere şehitlerini de andı.

Alevi Kültür Dernekleri Genel Başkan Yardımcısı Engin Gündüz de "Sen bizim başbakanımız olamazsın. Senin anladığın dilden konuşacağız artık" sözleriyle Tayyip Erdoğan'a seslendi.

Gündüz'ün ardından *Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı Selahattin Özel* konuşma yaptı. Tayyip Erdoğan'ın Kılıçdaroğlu'na yüklenmesini eleştiren Özel, Çorum, Maraş ve Uludere katliamlarına değindi.

"Zamanaşımını tanımıyoruz!"

Alanda bulunan onbinlerce kişi Alevi örgütlerinin temsilcilerinin konuşmalarını büyük bir dikkatle dinledi. Konuşmaların ardından sırasıyla Pınar Aydınlar, Gülcihan Koç, Sabahat Akkiraz, Onur Akın sahne alarak türküler ve marşlar seslendirdi.

Oldukça coşkulu bir atmosferde geçen miting kürsüden yapılan 1 Mayıs çağrısı ve "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız!" sloganı ile sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sivas'ın hesabını emekçiler soracak

Sermaye devleti Sivas davasını "zamanaşımı" bahanesiyle üstünü örtmeye çalışmakta, ipleri elinde bulunan katillerini aklamaya çalışmaktadır. Devletin bu pervazsızlığını protesto etmek, emekçileri hesap sormaya çağırarak amaçlı 30 Mart akşamı Esenyurt Depo caddesinde yürüyüşlü bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ellerinde BDSP flamaları, Sivas'ta katledilen aydınların resimleri bulunan kitle "Sivas'ın hesabını emekçiler soracak! / BDSP" pankartının arkasında yürüyüşe geçti. Sık sık durularak emekçiler hesap sormak için yürüyüşe dahil olmaya çağırıldı. Yürüyüş boyunca çevrede toplanan insanların da katılımıyla sayısı artan kitle sloganlarla caddenin sonuna geldi. Devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşu yapıldı. Burada bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması Komünist şair Adnan Yücel'in "Biz Kazanacağız" şiirinin hep bir ağızdan okunmasının ardından son buldu.

Atılan sloganlara emekçiler alkışlarıyla destek verdiler. Etrafta toplanan emekçiler de saygı duruşunda yumrukları sıkılı biçimde anmaya katıldılar.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Zamlar durmak bilmiyor...**Sokağa, eyleme, örgütlenmeye!**

Sermaye devleti Nisan ayını zamlarla başlattı. Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu (EPDK), 1 Nisan'dan geçerli olmak üzere kullanımdaki elektrik fiyatını yüzde 8,1 oranında arttırdı. Zaten son 6 ayda elektriğe 11,9 oranında zam yapılmıştı. Böylece toplam zam oranı 6 ay içinde %20 oldu.

Elektriğe zam haberinden sonra doğalgaza da yüzde 18.72 oranında zam yapıldı. Mart ayı içinde benzin fiyatlarına üç haftada üç zam yapılmıştı. 9 Mart, 19 Mart günlerinde zamlanan benzine geçtiğimiz günlerde 5 kuruş daha yeni bir zam geldi. Benzin, doğalgaz ve elektriğe yapılan zamlarla birlikte, sermaye hükümeti AKP'nin bu zam yağmuru, bir ailenin enerji faturasına 94 liralık ek yük bindirmiş oldu. Bunun dışında enerji alanındaki bu zamlara bağlı olarak diğer tüketim maddelerinde de ciddi artışlar olacaktır.

Emekçileri daha da yoksullaştıracak olan bu zamlar konusunda sermaye hükümeti ise tam bir pişkinlik içerisinde. Zam yapmayı ne hükümetin ne de kendisinin istediğini söyleyecek denli arsız Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, zamların nedeni konusunda da kitlelerin bilinçlerini bulandırmak için çeşitli argümanlar ileri sürüyor. Sermaye ve hükümetinin enerji politikalarından kaynaklı olan bu zamların nedenini "uluslararası istikrarsızlığın getirdiği, özellikle Arap Baharı'yla birlikte gelen istikrarsızlığın dünyaya ödettirdiği bir fatura" olarak nitelendiriyor. "Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da bu gerilimler arttıkça petrol fiyatları düşmez" diyerek zamların nedeni olarak ayaklanan halk kitlelerini gösteriyor.

Enerji Bakanı tam bir ikiyüzlülikle zamları kendi dışlarında oluşan nedenlerle açıklayarak, "zorunluluktan" zam yaptıklarından yakınıyor! Zamlara oluşacak olası tepkilerin önüne geçmek, kitlelerin öfkelerini saptırmak için, çeşitli açıklamalar yapan Enerji Bakanı ne kadar iyi bir demagog olduğunu da gösteriyor. Zira Enerji Bakanı bu fırsatı kullanarak doğalgaz zammını duyurduğu açıklamasında HES'leri ve nükleer santrali tekrar savunma fırsatı yakalamış oldu. "Doğalgaz ithalatından şikâyet ediyorsak, mutlaka yerli kaynaklara yönelmeliyiz" diyerek klasik söyleme başvuran Yıldız, zamları nükleer enerji ve HES'ler konusunda süreci hızlandırmak için kullanıyor. Taner Yıldız "çevre hassasiyetinin" karşılığını zam olarak ödersiniz diyerek aba altından sopa gösteriyor. Oysaki dünyanın giderek terkettiği nükleer ve HES'ler büyük çevre katliamı yaratmasının yanı sıra dışa bağımlılığı da azaltacak bir çözüm de değildir. Şimdiye kadar üretime geçenlerle birlikte 2 binin üzerindeki HES projesinin yarattığı çevre kirliliğine rağmen, emekçi halka ekonomik bir refah sağlamadığı ortadadır.

Zamlar emekçi halkın yoksulluğunu daha da artıracaktır. Yansın "maliyet düşürme" adı altında patronlar için yeni işçi çıkarımlarının da nedeni gösterilecektir. Zira tüm patronların zihniyetini geçtiğimiz günlerde yaptığı bir açıklamayla özetleyen Adana Sanayi Odası Başkanı Sadi Sürenkök şöyle demektedir: "Yapılan son zamlar, üretimde maliyetleri artıracak, rekabet gücünü düşürecek." Buradan çıkan sonuç bir kez daha

faturanın işçiye kesileceğidir. Patronlar bunu işçi ücretlerine zam yapmamanın ya da işçiye daha da ucuza çalıştırmanın kılıfı yapacaktır. İşsizlik artarken, düşük ücretlerde iş bulanlar ise daha yoğun ve ağır çalışmaya mahkûm edilecektir.

Asalak takımı doymak bilmiyor!

Temel kullanım ve tüketim maddelerine yapılan zamlarla emekçiyi soyanlar, buna bir de yeni ek soygunlar ekliyorlar. Örneğin yine geçtiğimiz günlerde milletvekillerinin akapunktur ve kaplıca tedavisi gibi özellikli hizmetlerden parasız yararlanmasını sağlayacak bir düzenleme meclisten geçti. Bunun yansın TBMM Başkanlık Divanı'na sunulan yeni düzenlemeye göre milletvekillerinin odalarındaki sabit telefonların yanı sıra, milletvekillerinin kendi adlarına kayıtlı cep telefonu görüşmelerinin, iki aylık maaş tutarı kadar olan bölümü TBMM bütçesinden karşılanacak. Buna göre milletvekilleri 23 bin liraya kadar bedava görüşme yapabilecek. Ayrıca vekillerin gittiği yabancı dil kursları ücretinin de yüzde 60'ı yine meclis bütçesinden karşılanacak. Milletvekillerinin maaşlarına aldığı "kıyak" zamlara rağmen bu asalak takımı hala emekçilerin sırtından geçiniyor, bir türlü doymak bilmiyorlar.

Zamları durdurmak için, sokağa, eyleme!

Zamlarla birlikte işsizlik, yoksulluk, sefalet daha da artacakken, yapılması gereken işçi ve emekçilerin örgütlü gücünü harekete geçirmektir. Bunun yakın örneklerini başka ülkelerdeki sınıf kardeşlerimiz göstermektedir. Örneğin geçtiğimiz günlerde Pakistan'da petrol ürünlerine ve doğalgaza yapılan zamlar nedeniyle ülkenin büyük kentlerinde protesto eylemleri düzenlendi, zamlar geri çekilmezse üretimin duracağı duyuruldu.

Yine benzer bir örnek Endonezya'da yaşandı. Endonezya'da akaryakıt fiyatlarının arttırılması planına karşı yapılan eylemler sonucu zamlar geri çekilmişti. Akaryakıt fiyatlarına zam yapma planı meclise gelmeden önce başlatılan eylemlerde, halk sokakları doldurarak, hükümete geri adım attırdı.

Tek seçenek örgütlü mücadele!

Diğer alanlarda olduğu gibi enerji alanında uygulanan neoliberal politikaların ve özelleştirmelerin faturası emekçilere ödettiler. Emekçiler yoksulluğun, sefaletin acısını yaşarken bir avuç asalak zenginlik içinde sefalet sürüyor. Sermaye hükümeti AKP'nin bakanı bir de karşımıza geçip alay edercesine "biz de istemeyiz zam yapmayı" diyor. Sermaye sınıfı ve onun hizmetindeki uşak takımı emekçileri iliğine kadar sömürürken, emekçilerin kanını emen bu asalak takımına karşı tek seçenek örgütlü mücadeleyi yükseltmektir. Bizde dünyanın çeşitli yerlerinde ayağa kalkan emekçi kardeşlerimiz gibi sokakları, alanları doldurmalı, asalak sermaye sınıfına gücümüzü göstermeliyiz.

Zam yağmuruna tepki

TMMOB'ye bağlı Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Bursa Şubesi yaptığı basın toplantısı ile elektrik ve doğalgaza yapılan zamların piyasanın çıkarları esas alınarak yapıldığına dikkat çekti.

Açıklamada, 2012 yılının bütünü için yüzde 6.65'lik enflasyon beklenirken konut kullanıcılarının çıplak elektrik fiyatlarına yalnızca yılın ilk 3 ayında yüzde 12.8 zam yapılması ile emekçilerin sırtına yüklenen yükün boyutunun ağırlaştırıldığı dile getirildi.

Elektrik satış fiyatlarının meskende yüzde 9.6 oranında olarak belirtilmesine rağmen, EMO'nun yaptığı hesaplara göre bu oranın yüzde 12.76 olduğuna vurgu yapıldı.

Kayıp ve kaçak bulmacası

Konut kullanıcılarının kilovat saat başına kesilen kayıp ve kaçak bedelinin yüzde 9,93 zamlandırılarak, 2.7 kuruş olduğuna dikkat çekilirken, kayıp kaçak kaleminin bugün şirketlerin soygun aracına dönüştürüldüğü ifade edildi. EPDK ve AKP iktidarının bu soyguna yasal zemin hazırladığı söylenerek, ortalama bir ailenin faturasınının 70 TL'den 76 TL'ye yükseldiği belirtildi.

Zam dalgası devam edecek

Türkiye'nin Ortadoğu'da ABD taşeronu gibi konumlanması ile, buradaki gelişmelere paralel olarak Rusya ve İran kaynaklı bir doğalgaz krizi yaşanabileceğine vurgu yapılan açıklamada, bundan dolayı önümüzdeki dönemde bu zam dalgasının yinelenebileceği söylendi.

10 yıldır iktidarda olan AKP'nin elektrikteki doğalgaz bağımlılığını ortadan kaldırmak bir yana, piyasada yer alan şirketlerin çıkarları doğrultusunda doğalgazla üretimi artırarak bu bağımlılığı derinleştirdiği söylenen açıklama çözüm önerilerinin aktarılmasıyla son buldu.

Taşeron İşçileri Kurultayı'na doğru...

Geçtiğimiz haftalarda deklare edilen ve ardından örgütlenme süreci başlatılan Taşeron İşçileri Kurultayı'na sayılı günler kaldı. 1 Mayıs'ın öngünlerinde toplanacak olan kurultayın başarısı için geride kalan sınırlı zaman diliminin her açıdan iyi örgütlenmesi kritik bir yerde durmaktadır. Gerek ön hazırlık süreci üzerinden olsun gerekse bizzat kurultay gününün politik içeriği ve kitleselliği açısından olsun, sınıf devrimcilerini ve kurultay örgütlenmesinde yer alan diğer sınıf güçlerini önemli bir sınav beklemektedir.

Direnış mevzilerinden kurultaya

Taşeron İşçileri Kurultayı, Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin başlatmış olduğu örgütlenme ve direniş süreci üzerinden gündeme gelen ancak gelinen yerde bu sınırları aşarak milyonlarca taşeron işçisinin örgütlenme ve mücadele mevzisi olma iddiası ile bütünleşmiş durumdadır. Zira taşeronluk sistemi belediyelerden tersanelere, tekstilden inşaata hemen her sektörde uygulanan bir kölelik dayatmasıdır. Ve dolayısıyla 15 Nisan günü günlerde toplanacak kurultay en başta bu kapsamda bir içerik ve sorumluluk üzerinden şekillenmek durumundadır.

Bu böyle olmakla birlikte kurultayın kendisi gerek düzenleneceği bölge açısından gerekse örgütleyen güçler üzerinden Maltepe Belediye direnişi ve geçtiğimiz haftalarda Tuzla tersaneler bölgesinde başlayan ELTA direnişi ile dolaysız bir ilişki içerisindedir. Kurultay, direnişlerin geleceği açısından önemli bir yer tutmaktadır ve direnişler üzerinden kurultayı örgütleyen güçlerin omuzlarına ayrıca bir sorumluluk yüklemektedir.

Dolayısıyla Taşeron İşçileri Kurultayı bu direnişleri büyütme, dahası diğer sınıf kesimleri ile bağını kurmak ve kazanımla sonuçlandırmak bakışı üzerinden örgütlenmelidir.

Zira direnişlerin kendi sınırlarını aşarak tüm taşeron işçilerinin mevzisi olmasına vesile olacak olan kurultay sürecinin başarısı yine bu direnişlerin akıbeti üzerinde de dolaysız bir etkisi olacağından kuşku duymamak gerekir. Bu sebeple kurultayın özellikle direnişin sürdürdüğü alanlarda güçlü bir zeminde örgütlenmesi, mevcut direnişlerin kazanımla sonuçlanması kadar kalıcı mevziler yaratılabilmesi açısından büyük bir önem taşımaktadır. Deyim yerindeyse kurultayın başarı ölçütlerinden ilki mevcut direniş alanlarında yaratacağı sonuçlar olacaktır.

Kurultayın başarısı, hedef alanlarda sınıfla bütünleşmeden geçer

Kurultay deklarasyonu üzerinden bakıldığında direnişlerin sürdürdüğü alanlar dışında, Kartal'dan Adalar'daki taşeron belediye işçilerine, tersanelerden fabrikalara uzanan geniş bir faaliyet alanı işaret edilmekte, bu alanlarda somut hedefler ortaya konulmaktadır. Tam da buradan hareketle denilebilir ki en başta bu alanlarda yürütülecek olan faaliyetin başarısı kurultayı güvenceleyecek, sonrası için önemli olanaklar yaratacaktır. Daha açık bir ifadeyle, kurultay bu alanlarda örgütlendiği koşullarda amacına ulaşacak ve sonrasına anlamlı sonuçlar bırakabilecektir.

Her ne kadar sınırlı bir zaman dilimi içerisinde kurultay çalışması gündemleşmiş olsa da mevcut olanaklara bakıldığında hedef alanlar üzerinden somut sonuçlar elde etmek mümkün görünmektedir. Zira yine

deklarasyon üzerinden bakıldığında kurultayı örgütleyen güçler, bu alanlarda bir yer tutmaktadır ve yılları bulan bir deneyim ve birikime sahiptir. Gerisi kurultay çalışmasının aşağıya doğru bu alanlarda ayaklarının oluşturulması, ulaşılabilen tüm sınıf güçlerine çalışmanın maledilmesidir. Daha fazla vakit kaybetmeksizin her bir faaliyet alanında kurultay gündemleri üzerinden işçi toplantıları örgütlenmeli, kurultayın hedef ve amaçları bu toplantılarda enine boyuna ortaya konulmalı, süreç içerisinde temas kurulan her bir işçiyi kurultay çalışmasına dahil etme bakışı ile hareket edilmelidir.

Bunu başarmak ise ancak geride kalan dönem içerisinde kaybedilen zamanı telafi edecek düzeyde bir yüklenme ile mümkün olabilir.

Örgütlenme deneyimleri ve birikimi kurultayla buluşturulmalı

Kurultay çalışması bir başka açıdan taşeron işçilerinin bugüne kadar hayata geçirdiği örgütlenme ve mücadele deneyimlerini kurultay vesilesiyle paylaşması ve ortak sonuçlar çıkarması bakımından önemli bir adım olarak ele alınmalıdır.

Bunun için kurultayı örgütleyen güçler dışında bu deneyime sahip diğer sınıf güçlerini de sürecin parçası yapmak kurultayın başarısı bakımından önem taşımaktadır. Zira bu alanda bugüne kadar elde edilen mevcut birikimleri toparlamak ve gelecek için sonuçlar çıkarmak kurultay çalışmasının bir başka sorumluluk alanıdır. Mevcut kurultay çalışması bu açıdan bir ilk değildir belki ama geçmiş deneyimlerin ortak bir zeminde buluşması, bu alanda faaliyet yürüten sınıf güçlerine perspektifler sunabilmesi açısından önemli bir ilk adım olacağından kuşku duymamak gerekir.

Kaldı ki yukarıda da belirtildiği gibi taşeronluk sistemi ve kölelik koşulları bugün bir uçtan bir uca bütün bir işçi sınıfına dayatılmakta, hemen her sektörde azgınca uygulanmaktadır. Örgütlü-örgütsüz tüm işçiler taşeron uygulamasına maruz kalmaktadır. Kurultayın politik planda bu sorun üzerinden sonuçlar ortaya koyması ayrıca önem kazanmaktadır.

Politik içeriği güçlü ve kitlesel bir kurultay...

Kurultayın tüm örgütlenme süreci hem içerik hem katılım bakımından değerlendirilmeli, yapılan her plan, atılan her adım en başta buna hizmet etmelidir.

Bu açıdan bizzat kurultay zemini taşeron uygulamasının sınıfın gündelik yaşamından örgütlenme ve mücadelesi üzerindeki etkilerine kadar tartışıldığı bir kürsüye dönüştürülebilmeli. Dahası bu tartışmaların ışığında somut sonuçlar ile çıkılabilirdir. En başta kurultayın örgütlenmesinde yer alan bütün güçler kurultaya böylesi bir düşünsel hazırlıkla katılması önemli bir yerde durmaktadır. Tebliğ ve önergelerin taşeron işçilerinin örgütlenme ve mücadele sürecinin önünü açan bir mahiyette hazırlanması en başta böylesi bir düşünsel hazırlıkla mümkün olacaktır.

Kurultay günü üzerinden bir başka önemli nokta atılmıdır. Kurultayın kitlesel bir sınıf etkinliğine dönüştürülebilmesi, her şeyden önce süreçten moral bir güçle çıkılabilmesi için kitlesel bir katılım sağlanmalıdır. Arkası 1 Mayıs olan böyle bir sınıf etkinliğini kitlesel bir katılımı hayata geçirmek kurultayın bir başka başarı ölçütü olacaktır.

Kurultayın başarısı için tempoyu yükseltelim

Yukarıda altı çizilen hedefler üzerinden kurultaya sayılı günler kala yürütülen faaliyetin temposu ayrı bir önem kazanmış bulunuyor. Özellikle kurultayın 1 Mayıs öncesinde toplanıyor olması, faaliyetin temposu ve somut seyri bakımından kurultay ayrı bir önem kazanıyor. Zira toplanacak kurultayın sonuçları bizzat kurultay günü kadar 1 Mayıs'a taşıyacaklarıyla birlikte ele alınmalıdır.

Kurultay çalışmasına bu ikili görev üzerinden bakıldığında tempoyu arttırmak, daha çok sınıf kesimlerine kurultay çalışmasını taşımak büyük bir önem kazanıyor. Kaldı ki 1 Mayıs gibi bir gündem olmasa dahi bir kurultay örgütlenme hedefi kendi başına olağan bir faaliyet tablosu üzerinden ele alınamaz. Ya da kendi dar sınırları içerisinde büyüyen bir faaliyet olarak değerlendirilemez.

Tüm bu nedenlerden ötürü başta kurultayın örgütleyicisi olarak biz sınıf devrimcilerine büyük görevler düşmektedir. Gerek ön hazırlığı gerek bizzat kurultay günü üzerinden olsun güçlü bir hazırlık, soluksuz bir faaliyet temposu ile sürece yüklenmesini başarmalıyız.

Ekim Gençliği'nden dayanışma

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin maruz kaldığı polis saldırılarına ilişkin açıklama yapan Ekim Gençliği, sermaye devletinin saldırılarının direnişçi işçileri haklı davalarından vazgeçiremeyeceğini belirtti.

Açıklamada şu ifadeler yer aldı: "Maltepe Belediyesi taşeron işçilerine uygulanan faşist baskı ve terör sökmeyi ve sökmeyecek. CHP'li Maltepe Belediyesi'nin, sermaye devletinin korkuları büyürken Maltepe Belediyesi'nde zafer direnen işçilerin olacak.

Bizler Ekim Gençliği olarak direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin yanında olduğumuzu, onların sesini ve direnişini üniversitelerimize taşımaya devam edeceğimizi belirtiyoruz. Tüm arkadaşlarımızı da gelecekleri için direniş yolunu seçen Maltepe Belediyesi taşeron işçileriyle dayanışmaya çağırıyoruz."

Maltepe işçileri boyun eğmiyor!

Taşeron köleliğine ve işten atmalara karşı 110 günü aşkın süredir direnişlerini sürdüren Maltepe Belediyesi işçileri, azgın polis terörüne ve belediye yönetiminin saldırılarına boyun eğmiyorlar. Belediye binası önündeki direniş alanları bariyerlerle çevrilen işçiler bir hafta boyunca defalarca kez gözaltı terörüne maruz kaldılar.

Zengin işçilere saldırdı

Daha önce de çevik kuvvet ve zabıtalara işçilerin üzerine yollayan belediye yönetimi bu kez kendisi devreye girdi.

29 Mart sabahı belediye önüne gelen direnişçi işçiler Ahmet Ekici ve İlhan Yıldırım, Maltepe Belediye Başkanı CHP'li Mustafa Zengin ve korumalarının saldırısına uğradı. Saldırı sırasında İlhan Yıldırım'ın parmağı kırıldı. Belediye Başkanı Zengin'in ardından devreye giren polisler ise iki işçiyi gözaltına aldı.

Belediye yönetiminin talimatıyla gerçekleştirilen polis saldırısı ve gözaltı terörü öğle saatlerinde de devam etti. Yıldırım ve Ekici'nin gözaltına alınmasının ardından hızla direniş alanına gelen diğer taşeron işçileri bekleyişlerini sürdürdüler. Belediye yönetiminin saldırısını protesto eden işçilere, ELTA işçileri ile TİB-DER yöneticileri de destek verdi.

ELTA işçileri de gözaltında

Buradaki bekleyişe tahammül edemeyen belediye yönetiminin talimatıyla harekete geçen çevik kuvvet polisleri direniş alanında bulunan Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ve destekçi güçlere saldırarak toplu gözaltı yaptı. 13 işçi polis araçlarına bindirilerek karakola götürüldü. BDSP'liler ve Devrimci Anarşist Faaliyet üyeleri de işçilerle beraber gözaltına alındılar.

Diğer yandan, saldırı anını görüntüleyen işçilerin makinesine el koyan polis görüntüleri silerek polis terörünü gizlemek istedi.

24 Şubat 2012 | İstanbul

Direniş iradesi

Polis terörü 30 Mart günü de devam etti. Polis saldırısının protesto edildiği eylemin ardından işçiler bir kez daha polis terörüne maruz kaldı. Kolluk güçleri direniş alanını polis bariyerleriyle kapatarak, alanı işgal ettiler.

Belediye önüne gelindiğinde işçileri, iki akrep ve belediye önünde yığınak yapmış çevik kuvvet polisleri karşıladılar.

Basın açıklaması Maltepe Belediye Başkanlığı girişinde yapıldı. Ardından Taşeron İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi adına Zeynel

Kızılaslan bir konuşma yaptı. Direnişçi işçilere yapılan saldırıyı kınayan Kızılaslan, saldırılara karşı birlikte mücadele edeceklerini ve 15 Nisan'da bir kurultay gerçekleştireceklerini ifade ederek kurultaya çağrı yaptı. Eyleme Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Yönetim Kurulu üyeleri, Tüm Bel-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Hasan Güzel ve sendika üyeleri destek verdi. Ayrıca BDSP, Birleşik Mücadele Platformu, DHF, DAF, EMEP, TKP de destek verdi.

Direniş alanından destekçi kitlenin gitmesini fırsat bilen kolluk güçleri, saat 11.15 sularında yakın mesafeden sıkıtlıkları biber gazıyla direnişçi işçilere ve Taşeron İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi bileşenlerine saldırarak, direniş alanındaki pankarta el koydular.

Yakın mesafeden sıkılan biber gazından etkilenen işçilerden birkaçı kısa bir süre baygınlık geçirdi. Çevredeki esnafların verdiği limonları kullanarak gazın etkisini gidermeye çalıştılar. Direnişçi işçiler saldırıyı ajitasyon konuşmaları yaparak teşhir ettiler. Çevrede bulunan bazı emekçiler, saldırıyı kınadılar.

DİSK'ten telefon

Direnişçi işçilerin üstüste polis terörüne maruz kalmasının ardından, şimdiye kadar direnişin çözüme kavuşması için yeterli adımları atmayan DİSK'ten de işçilere "destek" geldi. DİSK Genel Başkanı Erol Ekici, taşeron işçisi Alper Ekici'yi telefonla arayarak yaşanan sorunla ilgili CHP yönetimiyle görüştüğünü, sorunun çözümü için çaba sarfedeceğini belirtti. Ekici, saldırıyla ilgili bilgi aldı.

Maltepe işçilerine saldırı

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri 3-4 Nisan günlerin de de polis saldırılarıyla karşı karşıya kaldılar. 3 Nisan günü belediye binası önünde konuşlanan çevik kuvvet polisleri, direnişçi işçilerin pankartlarına el koymak istediler. Polisin tehditlerine boyun eğmeyen işçilerle polis arasında yaşanan arbede sırasında işçilerin pankartları polis tarafından gasp edildi.

Saldırıya direnen işçiler ise bu kez Maltepe belediye Başkanlığı binasının girişindeki merdivenlere geçerek eylemlerini burada sürdürdüler. 4 Nisan günü saat 16.00 civarında polis direnişçi işçilere tekrar saldırdı. Gözaltı terörüyle

işçileri yıldırım isteyen kolluk güçleri direnişçi işçileri Merkez Karakolu'na götürdü.

Boyun eğmediler

Direniş iradesini kırmak için baskı ve terörde sınırlanmayan Maltepe Emniyeti 5 Nisan sabahı bir kez daha işçilerin karşısına dikildi. Belediye binası önüne gelen işçilere Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı Mahmut Şengül ve Şube Yönetim Kurulu üyeleri ile BDSP ve Devrimci Anarşist Faaliyet de destek verdi. Polis şefleri, alandan ayrılmamaları durumunda işçileri ve destekçi güçleri gözaltına alacaklarını açık biçimde ifade ettiler. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada belediye önündeki polis ablukası sürüyordu.

Kızıl Bayrak / Kartal

MEPA'dan Maltepe'ye selam

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin polis terörüne maruz kalmalarına ilişkin açıklama yapan direnişçi MEPA işçileri "Yaşasın Maltepe direnişimiz!" dedi.

İşçilerin mesajında şu ifadeler yer verildi: "Maltepe işçileri kendilerine yöneltilen taşeronlaştırmaya ve işten atmalara direnenek biz işçi emekçilere örnek bir tutum sergilemişlerdi, direnişlerine yönele saldırıya karşıda onurlu direnişçi işçilere yaraşır bir biçimde direnenek de bir kez daha bizlere yol göstermiştir.

Bu sömürü ve talan düzeni devam ettiği koşullarda işçilerinde bunlara karşın direniş çadırları yükselecektir. Yükselen bu çadırlara karşıda patronların ve onları sadık uşakları polislerin ve diğer kolluk güçlerinin çadırlara yanıtı saldırı olacaktır. Bizlerinde her zaman yanıtı yine direniş olacaktır. Tüm işçi emekçileri Maltepe direnişçi işçilerine ve tüm direnişlere yönele saldırıların hesabını sormaya direnişçi işçilerin yolundan ilerlemeye çağırıyoruz."

RMK direnişinde kazanıma doğru...

RMK Tersanesi bünyesinde faaliyet gösteren Elta Elektrik taşeronunda çalışırken işten atılan işçilerin direnişi tersane yönetimini adım atmaya zorladı. Haftalardır işçilerin taleplerini görmezden gelen tersane yönetimi, 16 Nisan günü işçilerin alacaklarını ödeme sözü verdi. Tersane işçileri polisin gözaltı saldırısına rağmen hafta boyunca eylemlerine devam ettiler.

Yok kesme eylemine saldırı

28 Mart sabahı tersane önüne gelen işçiler ve TİB-DER üyeleri tersanenin araç giriş kapısını çift yönlü kapattılar. Yolu kesen direnişçilere tersanenin güvenlikleri müdahale etmeye çalıştı. Eylemcilerin kararlı ve net duruşu sonucu geri adım atmak zorunda kalan güvenlikçilerin ardından polis müdahale girişiminde bulundu. Tuzla İlçe Emniyet Müdürü'nün gözaltı tehdidi ve tüm ikna çabalarına rağmen yol açılmadı. Gerginlik sırasında Maltepe Belediyesi taşeron işçileri de destek amaçlı direniş alanına geldiler.

Polisin müdahalesine rağmen yolu açmama konusunda direnen işçilerle polis arasında yaşanan arbedede bazı işçiler ve dernek yöneticileri yaralandı. Yaka-paça gözaltına alınan direnişçiler zorla bindirildikleri araçlarda ve götürüldükleri emniyet müdürlüğünde sloganlarına ara vermediler.

Emniyette bir süre tutulan direnişçiler yapılan kimlik tespitlerinin ardından serbest bırakıldılar.

Gözaltı haberinin yayılması üzerine TKP Tuzla İlçe Örgütü direnişi hakkında bilgi almak için direniş yerine uğradılar.

Maltepe'de gözaltı

29 Mart günü Maltepe Belediyesi taşeron işçilerine yönelik polis ve belediye yönetiminin saldırdığı haberini alan ELTA işçileri Maltepe Belediyesi önüne giderek sınıf dayanışması gösterdi.

Çevik kuvvet polisleri direniş alanında bulunan Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ile beraber ELTA işçilerini de gözaltına aldı. Tersane önünde bekleyişlerini sürdüren diğer işçiler de, düdükları ve sloganlarıyla direniş alanında beklediler. İşçilerin yanına tersanenin insan kaynakları bölümünden bir yetkili gelerek direnişi bırakmalarını, "ortalık yatıştıktan sonra" haklarını vereceklerini söyledi. Özellikle tersane yönetiminin direnişçi işçiler tarafından sürekli atılan "Elta

çalışıyor, RMK koruyor" sloganından rahatsız olduklarını belirterek bu sloganı atmamalarını istedi. İşçiler haklarını alana kadar bir yere gitmeyeceklerini belirttiler ve ardından sık sık tersane yönetiminin rahatsız olduğu sloganı gür bir şekilde atmaya başladılar.

Yağmura ve fırtınaya rağmen...

Direnişçi işçiler 31 Mart günü, Maltepe'de işçilere dönük saldırıyı ve gözaltı terörünü protesto ettiler. Elta Elektrik'te çalışan bazı işçiler direnişçilerin yanına gelerek desteklerini sundular. "Yağmur, boran, fırtına bekle bizi RMK" sloganını haykıran işçiler tersane yönetiminin umutlarını boşa düşürdüler. Ardından Betesan direnişi sürecinde de desteği ile tersane işçilerini yalnız bırakmayan bir fotoğraf sanatçısı direniş alanına gelerek desteğini sundu.

RMK yönetimi rahatsız

Tersane yönetimini sloganları ve düdükları ile karşılayan işçiler öğle saatlerine kadar hiç ara vermeden tersane yönetimini adeta binaya hapsettiler. Toplantı yapmak amacıyla gelen müdürler oluşan gürültüden kaynaklı toplantılarını rahat bir şekilde yapamadılar. Direnişçiler, müdürlerin tersaneyi terk ettiği sırada yaptıkları konuşmalarla ve yuhalamalarıyla yetkililerin kaçarcasına gitmelerine neden oldular.

Kurultay çağrısı

3 Nisan sabah saatlerinde tersane önüne gelen işçiler pankartlarını tersane korkuluklarına ve civarına asarak sloganları ve düdükları ile bekleyişe

başladılar.

İşçileri öğle saatinde içerde çalışan bazı Elta işçileri ziyaret etti. Akşama kadar düdükları ile tersane yönetimini rahatsız eden işçiler akşam iş çıkışı saatinde 15 Nisan'da Kartal'da yapılacak olan Taşeron İşçileri Kurultayı'na çağrı yapan Kurultay Hazırlık Komitesi imzalı bildirimleri RMK Tersanesi'nde çalışan işçilere ulaştırdılar.

RMK'dan geri adım

İşçilerin bekleyişleri sırasında ELTA'nın ustabaşısı işçilere içeri girmelerini söyledi. Direnişçi işçilerin müdahalesi sonucu, patron yalakasının çabaları boşa düşürüldü. Diğer çalışanların bu haksızlığa karşı, direnişçi işçileri sahiplenmesi yalakayı daha da saldırganlaştırdı. TİB-DER üyelerine küfürler savuran yalaka, dernek üyelerine saldırdı. Çıkan kavgada gereken cevabı alan yalakalar, tersane müdürlerinin yardımıyla içeri götürüldü. Çalışan işçilerin, direnişçi işçilere desteklerini provoke eden yalakalar amaçlarına ulaşamadılar. Destek sunan işçiler, biraz bekledikten sonra içeriye çalışmaya girdiler.

İşçiler sabah kahvaltısını yaparken, tersaneden bir yetkili geldi. "Daha önce bu kıvama gelmediklerini" belirten yetkili, bu sorunu çözeceğini belirtti, işçiler taleplerini tekrar sıraladılar. İçeriye tekrar görüşmeye giden yetkili, "Ayın 10-15 arası taşeronlara ödeme yaptıklarını, ELTA ile bu süreci değerlendireceklerini, bütün sorumluluğu üzerine aldıklarını, ELTA ödeme yapmaz ise RMK'nın 16 Nisan'da kesin ödeme yapacağını" belirtti.

Direnişçi işçiler de bu durumu değerlendireceklerini, bundan sonra muhataplarının RMK Tersanesi olacağını söylediler ve ardından kapı önü direnişlerini sonlandırdılar.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Ankara'da GSS karşıtı eylem

Ankara BDSP ve Ekim Gençliği 31 Mart günü gerçekleştirdikleri eylemle GSS karşıtı imza kampanyasını sonlandırdılar. İşçi havzalarında, emekçi mahallerinde, üniversitelerde toplanan imzalar Yenişehir Postanesi'nden TBMM'ye gönderildi. Eylemde "GSS geri çekilsin! Ulaşılabılır, nitelikli, parasız sağlık HAKTIR!" ozaliti açıldı. BDSP flamalarının da taşındığı eylemde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın metninde şu ifadeler yer verdi: "Sermaye devleti yıllardır durmak bilmeksizin işçi sınıfına, emekçilere ve gençliğe saldırılarını devam ettiriyor. Bu uygulamalarla işçi sınıfının çalışma ve yaşam koşulları her geçen gün kötüye giderken en temel hak olan eğitim ve sağlık ticarileştirilerek, parası olanların yararlanacağı birer ayrıcalık haline getirilmiştir."

"GSS iptal edilsin, herkese parasız sağlık hakkı; kıdem tazminatının gaspına yönelik adımlar son bulsun; özel istihdam büroları, bölgesel asgari ücret yasa tasarıları geri çekilsin; herkese iş tün çalışanlara iş güvencesi" talepleriyle sonlandırılan açıklamanın ardından PTT'ye girilerek imzalar meclise gönderildi. Eylem sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Direniş 1. ayında

Adana'da Toroslar Elektrik Dağıtım bünyesinde çalışırken işten atılan enerji işçileri, direnişlerinin birinci ayını 3 Nisan günü gerçekleştirdikleri eylemle kutladı. İşçilerin aileleri adına da konuşmanın yapıldığı bekleyiş sırasında TEDAŞ patronu Mahmut Nimet Dalkır protesto edildi.

Atatürk Parkı'na kadar bildiri dağıtarak yürüyen işçiler İnönü Parkı'nda basın açıklaması yaptı. Açıklamaya, grevde olan Amylum Nişasta işçileri de destek verdi.

Açıklamadan sonra işçi aileleri adına yapılan konuşmada, mücadele kararlılığı dile getirildi. Ardından SES Adana Şube Başkanı ve işçilerin avukatı da konuşma yaparak taşeronlaştırmaya karşı mücadelenin öneminden bahsettiler. BDSP'nin de destek verdiği eyleme pek çok ilerici ve devrimci kurum da katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

İşçiler 1 Mayıs sürecini planladı

1 Mayıs çalışmalarının startını veren Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), 1 Nisan Pazar günü Adana'da, Mersin'de ve İstanbul'un iki bölgesinde 1 Mayıs toplantıları gerçekleştirdi. Farklı sektörlerden işçi ve emekçilerin katıldığı toplantılarda 1 Mayıs süreci planlandı.

Ümraniye'de işçi toplantısı

Ümraniye'de sınıf devrimcileri 1 Nisan Pazar günü işçi toplantısı gerçekleştirdi. Farklı sektörlerden işçilerin katıldığı toplantıda ilk olarak sınıfın gündemleri tartışıldı. Ardından 1 Mayıs hazırlıkları planlandı.

Toplantıya katılan tüm işçiler söz alarak, Ortadoğu'ya yönelik emperyalist işgal planları, Newroz, Sivas katliamı, kıdem tazminatının gasp edilmesi, taşeronlaştırma ve genel olarak sınıfa dönük saldırılar üzerinde durdular.

Canlı tartışmaların yapıldığı toplantıda, 22 Nisan'da Ümraniye BDSP tarafından yapılacak olan 1 Mayıs pikniği için ekipler oluşturuldu. Ayrıca, 15 Nisan'da yapılacak olan Taşeron İşçileri Kurultayı'na çağrı yapıldı.

Esenyurt'ta 1 Mayıs hazırlığı

Esenyurt BDSP, 1 Nisan Pazar günü 1 Mayıs'a hazırlık toplantısı gerçekleştirdi. Dünyada ve Türkiye'de 1 Mayıs tarihi, 1 Mayıs'ın tarihsel önemi ve sürecin örgütlenmesi üzerine tartışmaların yürütüldüğü toplantıda işçi sınıfının örgütlülük düzeyine göre 1 Mayıs'ların içeriklerinin değiştiği vurgulandı.

1 Mayıs'a hazırlık mücadelesini devrime hazırlanmak olarak görmenin önemine değinildi.

Tek devrimci sınıf olan işçi sınıfının rolüne vurgu yapılan konuşmalarda, 1 Mayıs'ın bu yıl daha kitlesel ve militan bir şekilde geçmesinin önemi üzerinde duruldu.

Tartışmaların ardından 1 Mayıs'a güçlü

bir katılım sağlamak için kullanılacak araç ve yöntemler üzerine konuşuldu. Bu bölümde yoğunluklu olarak çalışma alanlarına özgün sorunlar çerçevesinde politikalar belirleyip bu eksende pratik bir faaliyet örülmesi kararlaştırıldı. Olanaklı olan her alanda en geniş katılımlarla 1 Mayıs hazırlık komiteleriyle süreci sınıfın kolektif gücüyle örmek gerektiği söylendi ve bir dizi planlama yapıldı.

Toplantının son bölümünde Esenyurt BDSP'nin 22 Nisan'da yapacağı "Birlik, mücadele ve dayanışma" pikniğine dair planlamalar yapıldı. Piknik bileti dağıtımlarını yapmak ve çalışmalarını başlatmak için ortak irade kondu. Önümüzdeki hafta içerisinde oluşturulan komitelerin hazırlık toplantılarını gerçekleştirilmesi kararıyla toplantı sonlandırıldı.

Adana'da toplantı

Adana Sanayi İşçileri Derneği'nde gerçekleştirilen toplantıda "İşçi hareketinin önündeki engeller" tartışıldı. Adana'da sürmekte olan Amliyum Nişasta'da Tek Gıda-İş üyesi işçilerin grevi ve Toroslar Elektrik Dağıtım işçilerinin direnişi üzerine yapılan konuşmalarla birlikte sınıf mücadelesinde karşılaşılan zorluklar bir dizi örnek üzerinden tartışıldı.

Bu toplantı öncesi çağrı amacıyla oldukça fazla sayıda işçiyle yan yana gelinip katılım çağrısında bulunuldu. Yapılan sohbetlerde, Adana'da sınırlı da olsa sınıfta yaşanan hareketliliğin bir canlanmaya dönüşmesi için daha fazla ısrar ve çabaya ihtiyaç olduğu açığa çıktı.

Mersin'de işçi toplantısı

Sınıf devrimcileri Mersin'de bir işçi toplantısı gerçekleştirdi. 1 Nisan Pazar günü Saat 14.00'te Kristal-İş Sendikası'nda yapılan işçi toplantısında öncelikle BDSP'nin hazırlamış olduğu "Geçmişti aşarak geleceği kazanacağız" adlı sinevizyonun gösterimi yapıldı.

Ardından BDSP adına bir konuşma yapıldı. Mersin yerinde yaşanmış somut direniş ve örgütlenme deneyimlerinden örneklerin de verildiği konuşmada 1 Mayıs'ta alanlara güçlü bir çıkış çağrısı yapıldı. Son olarak sınıf devrimcilerinin 22 Nisan'da yapacağı 1 Mayıs pikniğinin çağrısı yapılarak konuşma sonlandırıldı.

Ardından işçi kürsüsüne geçildi. İşçi kürsüsünde bir çok işçi söz alarak kendi işyerinde yaşanan sorunları ve örgütlenmenin somut sorunlarını anlattılar. Verimli tartışmaların yapıldığı bu bölümde örgütlenmenin ve mücadeleyi yükseltmenin önemi üzerinde durulurken tek tek işyerlerine dair deneyimler de anlatıldı.

Toplantıya liman, belediye, lojistik, inşaat, Carrefour, kargo ve çöp fabrikası işçileri katıldı.

Kızıl Bayrak/ Mersin - Ümraniye - Esenyurt - Adana

Gebze'de devrimci sınıf faaliyeti

Gebze'de taşeronlaştırmaya karşı direniş bayrağını yükselten Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin ve Türk Metal çetesini terk edip Birleşik Metal-İş'i tercih eden Bosch işçilerinin yükselen sesi işçi ve emekçilere taşıyor.

Taşeron İşçileri Kurultayı'na çağrı!

100 günü aşkındır Maltepe Belediyesi'nin önünde taşeronlaştırmaya ve işten atmalara karşı direnen ve belediye başkanının emriyle saldırıya uğrayan işçilerin mücadelesi Gebze'li işçi ve emekçilere anlatılıyor.

Kurultayın çağrı afişleri Gebze merkez, Tatlıkuyu köprüsü, Feniş köprüsü ve Osmangazi tren istasyonunun etrafına yapıldı.

MİB Bosch'u selamlıyor!

Metal İşçileri Birliği, Bosch işçilerinin Türk Metal çetesini kabullenmeyerek Birleşik Metal-İş'e üye olmalarını işçi ve emekçilere anlatıyor, bu mücadeleye destek olma ve büyütme çağrısı yapıyor.

Bildiriler servis güzergahlarına dağıtılıyor. Bosch işçilerine sahip çıkma ve Türk Metal'i yıkma çağrılı stickerlar servis duraklarına ve işçi mahallelerine yapılıyor.

Kızıl Bayrak / Gebze

İzmir'de ulusal sorun semineri

İzmir'de temel siyasal sorunlara dair yapılan seminerler dizisi devam ediyor. 1 Nisan günü "Ulusal sorun ve devrim" başlıklı bir seminer gerçekleştirildi.

Seminer Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Derneği'nde gerçekleştirildi. Sunum ilk olarak konunun kapsamının ortaya konması ve geçmiş seminerlerde ele alınan demokrasi ve bağımsızlık kavramları ile ilişkilerinin üzerinde durularak başladı.

Ulus kavramı ve ortaya çıkışı, ulusal sorunun tarihsel aşamaları, ulusların kaderini tayin hakkı ve gönüllü birlik üzerinde durularak komünistlerin bu ilkeleri hangi gerekçelerle savunduğu ifade edildi. Bu anlatımın ardından ise somut olarak Kürt ulusal hareketinin incelenmesine geçildi.

12 Eylül yenilgisine karşı ulusal bir çıkış ile direnen PKK'nin 92'ye kadar yaşadığı evrim anlatıldıktan sonra '92 yol ayrımı sürecine değinildi. Bu dönemde yaşanan tıkanmanın aşılabilmesi ve hareketin yönünü Kürt orta sınıflarını yanına alarak sürdürmeye çevirdiği, sınıfsal yöneliminin tahribata uğradığı ve bu sürecin Öcalan teslimiyeti ile perçinlendiği ifade edildi.

Son olarak komünistlerin bu konudaki tutumları ve önerdikleri çözüm, devrimci çözüm tartışıldı. Soru cevap bölümünde ise Kürt hareketine ne sınırlarda destek olunması, ulus yerine halk kavramının tercih edilmesi, sol hareketin HDK ekseninde düştüğü durum ve Kürt ulusal kimliğinin sınıfsal kimliğin önüne geçmesi gibi pek çok soru sorularak uzun tartışmalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

İşçiler onar onar ölüyor...

1 Nisan 2012 | İstanbul

Mart ayına ilişkin işçi sağlığı ve meslek hastalıkları değerlendirmesini açıklayan **İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi**, inşaat sektöründeki işçi ölümlerine dikkat çekti.

1 Nisan günü Taksim Tramvay Durağı'nda gerçekleştirilen açıklamada, Mart ayında en az 59 işçinin hayatını kaybettiği belirtildi.

“Esenyurt'ta inşaat işçileri diri diri yakıldı!”

“Esenyurt'ta inşaat işçileri diri diri yakıldı! Adalet is-ti-yo-ruz!” yazılı pankartta işçi katliamının yaşandığı şantiyenin fotoğrafı ve iş cinayetinde ölen işçilerin isimleri de yer aldı.

Açıklamadan önce söz alan İMO İstanbul Şube Başkanı Cemal Gökçe, hükümetin konuşmak yerine harekete geçmesi gerektiğini söyledi. İnşaat işçilerinin örgütlenmesi konusunda İMO olarak gereken katkıyı sağlayacaklarını söyleyen Gökçe'nin ardından 29 yıllık mermer ustası Mustafa Akyol söz aldı.

İnşaat işçisinden eleştiri

Eyleme katılanlara seslenen Akyol, herkesin, Esenyurt'ta 11 işçinin ölmesinin ardından inşaat

sektöründeki ölümleri gündemine almasını eleştirdi. Sektörün ve sektörde çalışan işçilerin yaşadığı sorunların doğru tespit edilmesinin önemine vurgu yapan Akyol, 11 işçinin yaşamını yangının ardından çadır yerine konteyner talebinde bulunulmasının da doğru olmadığını ifade etti. Konteynerde barınmanın, işçilerin barınma sorununa çözüm olmadığını hatırlattı. Akyol, inşaat işçilerine de seslenerek örgütlenme çağrısı yaptı.

TTB Merkez Konseyi üyesi Hüseyin Demirdizen ise, inşaat işçisi Mustafa Akyol'un sözlerine destek verdi. Meclis adına basın açıklamasını inşaat işçisi Yılmaz Dağcı okudu. Açıklamanın son bölümünde ise, Esenyurt'ta 11 işçinin çadırdan yanarak can vermesinin, her hafta HES inşaatlarından ölüm haberleri gelmesinin kanıksanmayacağı vurgulandı.

Açıklamanın sonunda ise, Esenyurt'ta çalıştıkları inşaatlarda ücretlerini alamadıklarını söyleyen bir inşaat işçisi destek çağrısında bulundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Neden İşkolu	Mart 2012 / İşçilerin İşahlarına Göre Ölen İşçilerin Sayısı						
	Düşme	Ezilme Göçük	Patlama Yanma	Elektrik Çarpması	Trafik Servis Kazası	Sonuç Çarpması	Diğer
Farım, Orman	-	-	1	-	-	-	-
Maden	-	2	-	-	-	-	-
Petro-Kimya, Lastik	-	1	-	-	-	-	-
Çimento, Cam	-	3	11	-	-	-	-
Metal	7	-	2	-	-	-	-
İnşaat, Yol	1	-	2	-	-	-	-
Enerji	-	-	-	-	-	-	-
Büro, Eğitim, Sinema	-	-	-	-	3	11	-
Nakliye	-	-	-	-	-	-	16
Diğer	-	-	-	-	-	-	12

1 Nisan 2012 | İstanbul

İş cinayeti protesto edildi

1 Nisan 2012 | Esenyurt

Esenyurt'ta bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar iş cinayetlerine, taşeronlaştırmaya, güvencesiz çalışmaya ve güvencesiz yaşamaya karşı bir eylem gerçekleştirdi.

BDSP, DHF, KÖZ, Partizan, SODAP ve YDi Çağrı tarafından örgütlenen eylem 1 Nisan günü Esenyurt Köyiçi Meydanı'nda gerçekleşti.

“Davutpaşa, Roboski, Esenyurt... Katleden devlettir! Hesap soracağız!” pankartının açıldığı eylemde Esenyurt'ta yaşanan iş cinayeti hatırlatılarak patronların kar hırsının işçileri katlettiğine değinildi. Yanısıra Pameks, Bursa, Zonguldak ve Adana'da yaşanan işçi katliamları da unutulmadı. Devlet tarafından “kaza” veya “kader” denilerek örtbas edilmeye çalışılan bu iş cinayetlerinin gerisinde sistemin kar hırsının ve bundan dolayı alınmayan önlemlerin yattığı söylendi.

Direnişçi işçilere yönelik saldırıların da protesto edildiği eylemde direnişler selamlandı.

Açıklama; açlık, sömürü ve ölüm yaratan düzene karşı işçilerin emekçilerin kendi iktidarını kurması çağrısıyla sonlandı. İnsanca yaşama ve insanca çalışma talepleriyle 1 Mayıs'ta olma çağrısı yapıldı.

Kurumlar adına temsili flamaların yer aldığı eyleme BDSP çalışma yaşamına dair taleplerin yer aldığı dövizlerin yanısıra “Katil devlet hesap verecek!”, “Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!” dövizleriyle katıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

DİSK'ten 1 Mayıs çağrısı

30 Mart günü DİSK'in çağrısıyla toplanan sendika konfederasyonları ve meslek odaları 1 Mayıs gündemli bir toplantı yaptılar. Türk-İş, Hak-İş, KESK, Memur-Sen, Kamu-Sen, TMMOB ve TTB'nin katıldığı toplantı sonrası DİSK yazılı bir açıklama yaparak toplantı gündemini aktardı.

DİSK, emeğe yönelik kapsamlı saldırıların arka arkaya geldiği bir süreçte 1 Mayıs'a hazırlanıldığını vurguladı. Başta Taksim 1 Mayısı olmak üzere, tüm ülkede 1 Mayıs çalışmalarını ortak yürütme kaygısı paylaşıldı. Ulusal İstihdam Stratejisi kapsamında yer alan kıdem tazminatının gasp edilmesi, Özel İstihdam Büroları, bölgesel asgari ücret uygulaması, taşeron çalışma sistemi, grev yasakları ve işkolu barajları bu seneki 1 Mayıs'ın öne çıkan başlıkları olarak sayıldı.

Billur Tuz direnişçisi Eray Aykut'la direniş üzerine konuştuk...

“Burada başladık, Türkiye geneline yayacağız!”

- 92 gündür Billur Tuz fabrikası önünde direniştesiniz. Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Sendikaya üye olma sürecinizi aktarabilir misiniz?

- Adım Eray Aykut. Billur Tuz direnişçisiyim. 92 gündür burada direnişteyim. İkibuçuk seneyi aşkın süredir yükleme bölümünde forklift operatörü olarak çalışıyordum. 30 senedir örgütlü olan bir fabrikaydı burası. Zaman içinde işveren taşeronu çoğaltarak sendikanın yetkisini düşürdü. Biz tabii taşeron olarak girdiğimiz için sendikanın tam olarak ne olduğunu bilmiyorduk. Çünkü “fabrikanın asıl çalışanı değiliz” diye biliyorduk biz. Daha önce bize bakan başka bir şube vardı. O bizi bilinçlendirmiyordu. Bizleri içerideki sendikalı arkadaşlar biliçlendirdi. “Sendikaya geçin, tekrar yetki kazanalım” dediler. Yetki geldikten sonra hepimizin kadroya geçebileceğini söylediler. Ve taşeron sistemini kaldırmak için mücadele ettiklerini söylediklerinde aklıma yattı ve ben de bu mücadeleye katkıda bulunmak için sendikaya üye oldum. İşte 31 Aralık 2011’de sözleşmemiz feshedildi. İşten çıkarıldık. O gün bugündür dışarıda direnişteyiz.

- Billur Tuz fabrikasının çalışma koşullarını aktarabilir misiniz? Direnişe başlarken talepleriniz nelerdi?

- Çalışma koşulları çok kötüydü. Yemek hariç. Yemek firması çok güzel yemek çıkarıyordu. Gerisinin hiçbir değeri yoktu. İnsanın, işçinin hiçbir değeri yoktu içerde. Ne bileyim geçen sene yazın bizim su dolabımız arızalandı mesela. O yazın sıcakta sıcak su içtik, yaptırmadılar. İki ay boyunca arıtma suyu içildi. Arıtma suyunun geldiği deponun içi pislik dolu. Biz bunun farkındaydık. Söylememize rağmen ilgilenmediler. O iki ay boyunca soğuk su içemedik. Küçük bir örnek ama içerideki bir paket tuz orada çalışan işçiden çok daha değerli. O işçiye ne olursa olsun o tuza bir şey olmasın mantığı var. İşverenin işçiye karşı ne saygısı ne sevgisi var. İşveren işçiye insan yerine koymuyor, köpek gibi görüyor. Koşullar buyken daha fazla bu koşullarda çalışmanın bir anlamı yoktu. Ya tümünden biter ya da daha iyi şartlarda çalışsınız niyetiyle başladık bu mücadeleye. Bu şartları düzeltmek için.

- Direniş boyunca ne gibi kazanımlar gerçekleşti? Billur Tuz fabrikasında çalışma koşullarında ne gibi değişimler var?

- Şimdi, işveren normalde iki ayda bir fabrikayı kapatıp stok fazlalığından dolayı ücretsiz izine gönderiyordu. Bu sigortadan da kesiliyordu, maaşa da yansıyor. Sendikaya üye olduktan sonra içerde çalışmaya devam ederken Çalışma Bakanlığı’na dilekçe verdik. Çalışma Bakanlığı’ndan müffettişler geldi. İncelemelerde bulundular. Müffettişler geldikten sonra ücretsiz izinleri kaldırdılar. Şöyle kaldırdılar; yine izin veriyorlar ama ücretli. Sigortadan da ücretlerden de kesmiyorlar. Tabii hepsi bizim sayemizde. Biz dışarıda, kapıda olduğumuz için. Biz çıkarılmadan birbuçuk ay önce

olan bir olaydı bu. Son izinlerde ücret kesilmemişti. Şimdi aynı sistem devam ediyor. Yani ücret kesilmiyor. Ücretli izin olarak gösteriliyor.

Bizim kapıda durmamızın sayesinde içerdeki bir çok şart değişti. Daha iyi şartlarda çalışmaya başladılar. Bunları bize, buradaki direnişe borçlular. Ama maalesef içerdeki arkadaşlar bunun bilincinde değiller. Ufak da olsa kazanım elde ettiler. Tabii bu kazanımlar bizim kazanımlarımız aynı zamanda. Biz bunun bilincindeyiz. Dahası, işveren buradaki işçileri kaybetmek istemiyor. İşçi sirkülasyonu olsun istemiyor. Onların işi öğrenip devamlı çalışmasını istiyor. Ve onlara daha ılımlı yaklaşıyor. Şefler olsun patron olsun, işverenin adamları hepsi öyle. Ben şahsım adına konuşmuyorum, bana bir şey olmuyordu ama içerde paketlemede, üretim bölümünde çalışan arkadaşlara “çalışacaksınız çalışın, çalışmayacaksınız defolun gidin” diyen, kibarcasını söylüyorum, bu şekilde konuşan adamlar şimdi içeride usta başlarına “yeni işçilerin üstüne fazla gitmeyin, onları sık boğaz etmeyin” diyorlar.

Biz içerideyken her gün ağır kelimeler vardı. Birçok kazanım elde etti içerdekiler. Ufak da olsa bu bir başlangıç. Bu kapının sayesinde içerdeki arkadaşlar rahat ediyorlar. Bu kapı kırıldığında yine eski sisteme geri döneleceğine eminim. Bu bizim de kazanımımız. Kazanımlarımıza sahip çıkacağız. Biz içeri gireceğiz gözüyle bakıyoruz. Biz hiçbir zaman “mahkeme bitsin, paramızı alalım dağılalım, gidelim” diye düşünmedik. O parayı alacağız ama hazıra dağ dayanmaz. Bizim amacımız iş. İş garantisi. Zaten içeri girdik mi bizim iş garantimiz olacak. Arkamızda sendikamız olacak, bizi koruyabilecek. Şu andaki gibi yanımızda olabilecek bir sendika. Şimdi ben buradan çıkayım aynı şartlarda başka bir yerde de çalışabilirim. Ama 92 gündür buradayız. Ben bunu yaparsam yanlış olur. Olduğumuz yeri dönüştürmemiz, değiştirmemiz gerekiyor. Buradan başlayacağız ki yavaş yavaş çoğalsın.

- Direniş 92. gününde... Direniş süreciyle ilgili düşünceleriniz neledir?

- Güzel eylemler yaptık burada. Birçok eyleme imza attık. Bu mücadelelerde destek çok önemli. Sendikamız, kardeş sendikalar, işte sivil toplum örgütleri, gazeteler, dergiler destek oluyor ama bu desteğin sürekliliği önemli. Biz destek olarak gelenleri gördüğümüzde, bizi en azından nasıl anlatılır bilemiyorum ama ateşliyor birşeyler. Direncimizi artırıyor. Bizim direncimiz tam ama sınıf dayanışmasını görmek istiyoruz. Sürekliliği ve kitleselliği önemli. Biz burada elimizden geleni yapıyoruz. Başımızda deneyimli sendikacılar var. Ben tecrübeli değilim bu işte. Ama iyiyi doğruyu zaman içinde kavrayacağız. Tabii ki bu bir süreç. Sabırla beklememiz gerekiyor, tabii ses getirecek eylemler yapmamız gerekiyor. Onlar da yeri zamanı gelince yapıyor, yapılacak da... En önemli şey bu direnişi Türkiye çapına duyurmak. Bunu yapacak olan da basın. Bizim bir avantajımız boykot. İleri ki

zamanlarda boykot gerçekleştiğinde bunun iyi anlatılması gerekiyor. Bu olay olduğunda işverenin eli kolu iyice bağlanmış olacak. Boykot bizim en büyük silahımız.

Çiğli Organize’de destek var. Gelen geçenler ziyarette bulunuyorlar, korna çalıyorlar. Yanımızda ZF Lemförder var, karşımızda Totomak var, ilerde Schnieder Elektrik var. Oralardan geliyorlar. Kitlesel ziyaretler olursa organizedeki arkadaşların ilgisini çekeceğini düşünüyorum. Bu sadece bizim mücadelemiz değil, organizede çalışan 40 bin 50 bin işçinin de mücadelesi. Buradaki kazanım sadece bizim kazanımımız olmayacak, tüm işçi sınıfının kazanımı olacak. Örnek teşkil edecek. O yüzden onların da bu mücadeleye destek olması gerekiyor.

- Direniş süreci size neler öğretti?

- İçerideyken birbirimizi tanımiyorduk, sadece selamlaşıyorduk. Konuşmaya fırsatımız olmuyordu işlerden dolayı. İşveren de istemez bunu zaten. Buraya çıktuktan sonra 92 gündür güzel bir birliktelik oldu. Kadınlarımızla erkeklerimizle dayanışma içerisindeyiz. Birbirimize kenetlendik. Daha önce televizyonda pek eylem göstermiyorlar. Denk geldiğimde eylemlere -örneğin öğrencilere- ne bileyim gördüğümde kızırıyordum. “Nedir bunların alıp veremediği, okumaya gidiyorlar polisle çatışıyorlar. İşte niye şöyle yapıyorlar, böyle yapıyorlar” diye düşünüyordum. Ama ben de dışarıya çıkınca anladım. Bir şeylerin mücadelesini verdiklerini anladım. Boş olmadığını anladım. Haklı olduklarına kanaat getirdim. Sonuçta bir amaç için mücadele ettiklerinin farkına vardım. Çok şey kazandım bu direnişte.

- Son olarak gazetemiz aracılığıyla işçi ve emekçilere neler söylemek istersiniz?

- İşçilere, emekçilere bu düzene boyun eğmemelerini tavsiye ederim. Burada biz, Menemen’de Savranoğlu mesela. Bunların bir örnek olduğunu varsayarak diyorum ki çağdaş köleliğe boyun eğmemek gerek. Bir şeylere bir yerlerden başlamalarını söylemek istiyorum. Burada organizede çalışan arkadaşlara seslenmek istiyorum. Bu mücadeleye sırt çevirmesinler. Bugünün yarını da var. Yarın onların da başına gelecektir. Gelecektir çünkü, biz burada nasıl örgütlüysük patronlar da örgütlü. Onlar da her hafta ay başlarında toplantılar yapıyorlar. İllaki bizim konumuz da patronlar toplantısında konuşuluyordur. Burayı örnek alarak bir yerlerden başlasınlar, bizi beklemesinler. Bizim kazanmamızı beklemesinler. Biz kazanacağımıza eminiz ama onlar bizi beklemesinler, vakit kaybetmesinler. Bir yerlerden başlasın, çoğalsın ki tek yumruk olarak masaya yumruğumuzla daha sert vuralım. Bu düzen böyle gitmeyecek. Artık her yerde bir ayaklanma var, hareketlilik var işçi sınıfı adına. Bu düzeni yıkacağız, burada başladık, Türkiye geneline de yayacağız!

Yasa mecliste, KESK eylemde!

KESK, 4688 Sayılı yasa tasarısına karşı başta Ankara olmak üzere 2 Nisan günü çeşitli illerde eylemler gerçekleştirdi.

Ankara'da polis barikadı

28-29 Mart eylemi polis terörüyle engellenmek istenen KESK'in, Ankara'da Başbakanlık önünden TBMM Dikmen Kapısı'na yapmak istediği yürüyüşün önü polis barikadı ile kesildi. Emekçiler ablukaya alındı.

Bir süre sonra polis barikatının açılmasıyla KESK'liler kaldırımdan TBMM'ye yürüdü. TBMM Dikmen girişine gelen KESK üyeleri adına açıklama yapan KESK Genel Sekreteri Tombul, hükümeten, kendi siyasi ihtiyaçlarına uygun biçimde yandaş konfederasyonunu koruyup geliştirmeyi hedefleyen bir tasarımı hiçbir olumlu öneriyi dikkate almadan Genel Kurul'a getirdi"ğini söyledi.

2 Nisan 2012 | Adana

Konya'da açıklama

Konya'da KESK'e bağlı sendikaların üyeleri, yasa teklifinin geri çekilmesini istedi. Zafer Alanı'nda toplanan KESK üyeleri adına konuşan KESK Şubeler Platformu sözcüsü Cebrail Bektaş, tasarısının özüne de ruhuna da tamamen yasakçı mantığın hakim olduğunu dile getirdi.

Adana'da eylem

KESK Adana Şubeler Platformu "Sahte sendika yasasına hayır" dedi. İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasını Eğitim Sen Adana Şube Başkanı Kamuran Karaca okudu.

Hakkari'de eylem

KESK Hakkari Şubeler Platformu üyeleri, sahte sendika yasasını protesto etti. Ellerinde sendika flamaları ile belediye önünde toplanan KESK üyelerinin eylemine, Hakkari Belediye Başkanı Fadıl Bedirhanoglu da destek verdi.

KESK bakanlığı işgal etti

4 Nisan 2012 | Ankara

4688 Sayılı sahte sendika yasası 4 Nisan akşamı TBMM'de oylanarak kabul edildi. KESK'e bağlı sendikaların yöneticileri ise "Sahte Sendika Yasası"na karşı eylemlerine Çalışma Bakanlığı işgaliyle devam etti.

KESK Genel Başkanı Lami Özgen, konfederasyonun yürütme üyeleri ve bağlı sendikaların genel başkanları, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ile görüşmek için bakanlığa gittiler. KESK heyeti Bakan Çelik makamına gelinceye ve kendileriyle görüşünceye kadar bakanlıktan ayrılmayacaklarını açıkladı.

Bakanlık içinde bekleyiş sürerken KESK üyeleri de bakanlık önünde eylemlerini sürdürdüler. Lami Özgen yaptığı açıklamayla, görüşlerinin dikkate almasını istedi. Özgen, hazırlanan yasanın kamu emekçilerine hiçbir şey getirmediğini açıklarken şöyle konuştu:

"Yasa, grevli toplu sözleşme haklarını kapsamıyor, örgütlenme özgürlüğünü kapsamıyor, TİS haklarını kısıtlıyor, belediyelerde yaptığımız TİS'ler AİHM kararı olmasına rağmen yok sayılıyor. Uluslararası sözleşmeler yok sayılıyor, aykırı olan bu yasa bugün mecliste görüşülüyor ve Bakanın bu konuda bizim de görüşlerimizi dinlemesini istiyoruz."

Bakan yardımcısının gelmesiyle KESK yöneticileri eylemi sonlandırdı. KESK yöneticilerine DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroglu da destek verdi. İşgali sonlandıran KESK'liler mücadelelerini sürdüreceklerini belirttiler.

2 Nisan 2012 | Ankara

Yapı-Yol Sen'den eylem

Otoyol ve köprülerin özelleştirilmesi, karayolları çalışanlarının yıllardır talep ettiği görevde yükselme ve ünvan değişikliği sınavının hala yapılmamış olması ve çalışanların diğer özlük haklarına ilişkin 29 Mart günü Hasdal'daki Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapan Yapı-Yol Sen İstanbul Şube üyeleri, "Karayolları halkınıdır satılamaz" dedi.

Eyleme Çorlu, Lüleburgaz, Kurköy, Kavacık, Havsa, Selimpaşa İşletme Şeflikleri, FSM ve Boğaziçi Köprüsü ve Bölge Müdürlüğü çalışanları katılım sağladı. Yol-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Erdem Arcan ve Şube Yönetim Kurulu üyelerinin de destek verdiği eylemde basın açıklamasını Yapı-Yol Sen İstanbul Şube Başkanı Nizamettin Orhan okudu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Standart işçisi TİS istiyor

2000'i aşkın işçinin çalıştığı otomotiv yan sanayi firması Standard Profil'de örgütlenen Petrol-İş Sendikası, TİS masasına oturmayan patronu protesto etti. Standart patronunu TİS masasına çağıran sendika Düzce'deki fabrika önünde 2 Nisan günü eylem gerçekleştirdi.

Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Petrol-İş üyelerinin bu süreçte kendilerini gizlemediklerini; sendikal eğitimler, 1 Mayıs gösterileri ve toplantılarla açık sendikal faaliyet yürüttüklerini belirtti.

Uluslararası Kimya, Enerji, Maden ve Genel İşçi Sendikaları Federasyonu ICEM'in İletişim ve Kampanyalar Sorumlusu Dick Blin de hep birlikte mücadeleyi yükselteceklerini ifade etti.

Cansel Malatyalı direniyor

İnşaat Mühendisleri Odası'nın Ankara'daki genel merkezinde çalışırken sözde demokrat İMO yönetimi tarafından keyfi bir şekilde işten atılan Tez-Koop-İş Sendikası üyesi Cansel Malatyalı'nın direnişi sürüyor.

20 Şubat günü direnişe başlayan Malatyalı, oda binası önündeki bekleyişine ilk günkü moralle devam ediyor. İMO önündeki oturma eyleminin 47. gününe giren Malatyalı'nın yanına gün içerisinde birçok insan gelerek desteklerini sunuyor. İMO yönetimi bu tablo karşısında sessizliğini korurken Malatyalı, direnişteki kararlılığını koruyacağını ve kazanana kadar devam edeceğini vurguluyor.

Kızıl Bayrak / Ankara

Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyesi Gaye Yılmaz ile

“Kolektif örgütlü”

Yaklaşan 1 Mayıs öncesinde sermaye örgütleri ve hükümetin gündemindeki Ulusal İstihdam Stratejisi, özel istihdam büroları, taşeronlaştırma, esnek çalışma ve güvencesizlik üzerine Güvencesizler Hareketi'nden Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyesi Dr. Gaye Yılmaz ile konuştuk...

“Kapitalist sistem tıkanı”

- Kapitalizmin krizi, başta Avrupa ülkeleri olmak üzere gelişmiş bir dizi ülkede sosyal yıkım saldırılarını ve kölelik dayatmalarını gündeme getiriyor. Sermayenin uluslararası alanda hayata geçirdiği strateji doğrultusunda Türkiye'deki ÜİS ve diğer yıkım paketlerini nasıl değerlendirmek gerekir?

- Öncelikle şunu vurgulamalıyım. Ulusal İstihdam Stratejisi bir yol haritasıdır ve bunu paylaşımlarının bir nedeni var. Bir alışkanlık yaratmayı, kamuoyunun tepkisini ölçmeyi hedefliyorlar. Sistem bunu bizimle paylaşıyor ama sınıf mücadelesi yürüten örgütler olarak kendi stratejimizi sisteme deklare edemeyiz. Böyle bir lüksümüz olamaz. Bizim hazırlayacağımız stratejiler burada yazılanların dışında olanlardır. Asıl yol haritamız gizli olmalıdır. Yol haritasını deklare etmek devletlere özgü bir şeydir. Karşımızda kapsamlı bir paket var ve içermediği hiçbir şey yok. Taşeronluk, özel istihdam büroları, sendikalar yasası, üniversitelerin ticarileşmesi vb. bir dizi başlığı içeriyor. Bunun küresel krizle olan bağlantısı şu. Kriz 2007'de başladı ve 2008 yılında AB Komisyonu Başkanı, “kiralık işçi büroları pratiğini Avrupa'da ana çalışma pratiği haline getirirsek bu krizi kolay atlattırız” açıklamasında bulundu. AB'de kiralanarak bir işe yerleştirilen işçi sayısı toplam çalışanların içinde yüzde 20'ye ulaşmış durumda. Bu çok yüksek bir oran çünkü toplam işçinin yüzde 10'unu aşamaz diye bir direktif var. Bu oran bazı ülkelerde yüzde 30-40'lara ulaşmış durumda.

Aslında kapitalist sistem tıkanmış durumda. Bu 2007'de başlamış bir durum değil. Sistem şizofrenik bir sistem ve sürekli krizler yaşıyor ama 1970'lerden sonra bu çok daha yapısal bir hal aldı. Krizlerin süreleri uzadı, sayıları arttı, kriz arası devreler kısaldı. 2007'de başlayan kriz biraz daha farklı olarak, para formundaki sermayeyi aşırı biriktirdi. İlk defa bir krizde faiz oranlarının dibe vurduğuna tanık olduk. Nasıl ki emeğin piyasadaki değerini ölçtüğümüz şey ücretse, faiz ise para-sermayenin değerini gösterir. Faizlerin dibe vurması para-sermayede aşırı bir birikim ve değersizleşmeyi beraberinde getirir. Para-sermaye niye birikiyor? Üretimden, metaların satışından gelen para tümüyle tekrar üretime aktarılamıyor. Çünkü bunu yaptıklarında kâr oranları düşüyor. Bu ikilemden dolayı yeni meta üretim alanları yaratmak zorunda kaldılar. Bu paketin içerisinde söylediklerimin hepsini tek tek görmek de mümkün. Temiz havadan rüzgara, atmosfere, güneşe, derelere, nehirlerle, denizlere varana kadar tüm bunlar ilk defa meta olan

şeylerdi. Başlangıçta bunlar üzerine yapılacak yatırımlar arasında çok fazla rekabet olmayacağı beklentisi vardı. Rekabet olmayınca sermayenin organik bileşimi görece daha düşük olacak, toplam sermaye döngüsüne fazla rekabetçi olmayan yeni alanlar eklendiğinde kar oranlarındaki düşüşü tersine çevirebileceklerdi. Çeşitli nedenleri olmakla birlikte bu bugün karar verip yapabilecekleri bir şey olmaktan çok uzak durumda. Aslında yapılmaya çalışılan sermayenin yoğunlaşmasıdır. Üretim süreçlerini biraz daha hızlandırmak, daha çok yoğunlaştırmak, emeği biraz daha ucuzlatmak için kapsamlı paketleri hazırlıyorlar. Devlet de bu işin aracı konumunda bulunuyor. Sermaye sahipleri çeşitli yollarla devlete düzenli olarak ihtiyaçlarını bildiriyorlar. Bu ihtiyaçlar çerçevesinde de ÜİS getiriliyor. Paketin adının istihdam olması ve tamamının emeği ilgilendiren konular olması her şeyi anlatıyor. Ne diyorlar mesela? Kamuda çalışma düzeninin sabahları 07.00'da başlayacağı söyleniyor. “Özel sektörde böyle, neden kamuda da olmasın” diyorlar. Kamuda verimlilik artışı isteniyor. Piyasa için çalışmayan kamuda verimlilik artışı neden istenir? Demek ki kamunun piyasalaşması isteniyor ve özel sektörde olduğu gibi kamuda da vardiyalı çalışma sistemi başlayacak. Çünkü normal çalışma saatleri düzenine göre 07.00'de başlayan yerin, eğer çalışma süreleri uzamıyorsa 16.00'da bitmesi lazım. Devlet idareleri saat 16.00'da kapatamaz çünkü özel sektörle sürekli iletişim halindedir. Özel sektör 3 vardiya çalışıyor ama devlet buna 18.00'e kadar tahammül ediyor. 18.00'den sonra özel sektör devletle ilintili olmayan işlerini yapıyor. Saat 16.00'da kapatırsa özel sektör çöker.

Demek ki bir vardiya saat 16.00'da bitecek, ikincisi gelecek ve böylelikle adım adım kamuda da vardiyalı ama bildiğimiz piyasa mantığıyla çalışmaya geçilecek. Kamu da üç vardiyaya geçsin ne olacak denebilir. Ben bu duruma, kamuda

çalışanların çok hızlı proleterleşmesi ve güvencesizleşmesi açısından bakıyorum. Çünkü piyasa için üretim yapmaya başladıkları anda rekabet devreye girecek. Kamunun özel sektörle rekabeti sözkonusu olacağı için kamuda çalışanlar özel sektörle çalışanların durumuna gelmek zorunda. Yani esnek çalışacaklar. Toplam Kalite Yönetimi ve performans sisteminin gereklerine göre çalışacaklar. “Çalışınlar ne olacak” diyenler çıkabilir.

Buna birkaç çarpıcı örnek vereyim. Bugün Almanya'daki çok uluslu fabrikalar ve şirketlerin işyerlerinde şöyle bir uygulama var. Tuvalette gidişiniz bile bilgisayarlarla kontrol ediliyor. Belirli dakikada tuvaletten çıkmadığınızda birinci ihtarı alıyorsunuz. İki ihtarı aldıktan sonra üçüncü kez sorgusuz sualsiz kapının önündesiniz. Bu Almanya gibi sosyal standartların bize göre çok daha yukarıda olduğu bir ülkede yaşıyor. Yine Almanya'da, bir marketler zincirinde çalışan göçmen işçi bana geliyor “ben günde 7 saat çalışıyorum, kahve molası hakkım bile yok” diyor. Ben de, itiraz et diyorum. Diyor ki; ben 7 saat boyunca aynı işi yapıyorum ama ilk 3,5 saat bir taşeronla, ikinci 3,5 saat diğer taşeronla çalışıyorum. Ücretimi de 3'er buçuk saat üzerinden bu taşerondan alıyorum. Alman yasalarına göre bir işçi ancak 4 saat çalıştıktan sonra 15 dakikalık kahve molası hakkı kazanıyor. Ben 3,5 saat, 3,5 saat çalıştığım için toplam 7 saat hiç mola vermeden çalışıyorum. Piyasaya, rekabete uygun çalışma biçimi böyle bir çalışma biçimi. Hiçbir zaman kaybına tahammülleri yok ve Türkiye'de de pek çok yer üç vardiyaya da çoktan çıkmış durumda. Bu üç vardiyanın her birini tek tek aldığımızda mola süreleri daralıyor, fazla mesai yaptırılıyor ama fazla mesai bedeli ödenmiyor. Zamanla akıllamaz bir yarış var. Yaz tatili, senelik izin, bayram izni gibi bir şey yok. Bunun karşısına tüketiciler getiriliyor. 2 sene önce Marks'ın sözünden esinlenerek “Dünyanın bütün mağazaları birleşin” sloganıyla şirketler

taşeronluk ve güvencesizlik üzerine...

Emek gerekiyor!”

devreye girdi. “Bayramda tatil olmaz, bayramda satış yapmalıyız” dediler. Bu ne demektir? Bu, resmi tatillerde bile izin yapamayan, dinlenme hakkı olmayan işçiler demektir. Sistem köşeye sıkıştıkça, krizi arttıkça bunu hammadde fiyatlarını ucuzlatarak yapamaz. Kimin üzerinde yoğun denetim kurabilir. Piyasaya müdahale edemez ama işçilere yapabilir çünkü muazzam bir yedek işçi ordusu ve işsizlik var. Özellikle geleneksel olarak İskandinav ülkelerinde işsizlik hep çok düşük olmuştur. Ama bugün bu ülkelerde de işsizlik çok yüksek. Bu kullanılarak maliyet düşürme ve değer birikimini hızlandırma emek üzerinden gerçekleştiriliyor.

“Sermaye için istikrar!”

Türkiye’de 10 yıldır istikrar hikayesi, masalı anlatılıyor. Kim için istikrar? Sermaye için istikrar. Ne için istikrar? Çünkü faiz oranları düşük ve Türk parası değer kaybetmiyor. Bu çok hızlı bir birikimle gerçekleşmiş bir istikrar. Esneklik, kalite, performans üzerinden emek verimliliği özellikle son 10 yılda çok yükseldi. Bunun yükselmesi Türkiye’de çok ciddi bir sermaye birikimi olmasını sağladı.

Bu istikrarı yaratan kesime, işçi sınıfına baktığımızda sınıfın üzerindeki kontrol çok daha artmış durumda. İşçi sınıfı, istikrardan pay alamıyor. Alabilseydi onun adı istikrar olmazdı. Seneler önce söylediğim bir söz vardı; Verimlilik paylaşılmaz, paylaşılırsa verimlilik olmaz. Son 10 yıldır tam da böyle bir süreci yaşıyoruz. İstikrar da paylaşılmaz çünkü paylaşılrsa istikrar olmaz. Yakında asgari ücretle ilgili görüşmeler var, her toplu sözleşmede sorun yaşanıyor. Bizde işçiler üzerinde şöyle baskılar kullanılıyor. “İşçilerin ücretleri ve asgari ücret yükselirse enflasyon artar.” deniyor. Bu inanılmaz bir yalandır. Metaların fiyatlarıyla ücretlerin hiçbir ilgisi yoktur. Metaların fiyatlarını belirleyen şey maliyetler değildir. Metaların fiyatlarını hizmet üretimi için ortalama olarak harcanan emek zamanı belirler. İşçinin ücretinin ne kadar düşürülüp arttırıldığı maliyet fiyatlarını ne düşürür ne arttırır. Ama neye yol açar? Emeğin karşılığı ödenmeyen kısmının küçültmeye yol açar ve sermaye zarar verir. Bu dediğim olmasın diye de katılıklar kaldırılmak zorunda.

“Emek lehine ne varsa katılıktır”

- *Sermaye hükümeti ve patronlar örgütü bu saldırıları gerekçelendirirken “katılık” kavramını kullanıyor. Bu kelimenin işçi sınıfı ve emekçiler açısından karşılığı nedir?*

- İzinler, resmi tatiller, çay-kahve molaları, sabah işe başlama-bitirme saatleri ve mutlak emek zamanları... bunların tamamı katılıklardır. Belli sosyal güvenlik katkıları (devlet kanalıyla ama işverenlerin de katkı koymasıyla elde edilen doğum izni, doğum parası, evlenme, ölem parası vb.) katılıklardır ve kaldırılması gerekir. Aslında ÜİS tam

Ulusal İstihdam Stratejisi bir yol haritasıdır ve bunu paylaşmalarının bir nedeni var. Bir alışkanlık yaratmayı, kamuoyunun tepkisini ölçmeyi hedefliyorlar. Sistem bunu bizimle paylaşıyor ama sınıf mücadelesi yürüten örgütler olarak kendi stratejimizi sisteme deklare edemeyiz. Böyle bir lüksümüz olamaz. Bizim hazırlayacağımız stratejiler burada yazılanların dışında olanlardır. Asıl yol haritamız gizli olmalıdır.

da bu katılıkları tümüyle ortadan kaldırmak için tasarlanıyor. Emek lehine ne varsa onlar katılıktır. Tıpkı özelleştirme tartışmalarındaki gibi. Yıllarca, “özelleştirmek zorundayız, ülkemizde kara delik var” dediler. Sendikalar, sol güçler olarak biz ne yaptık. Ya, “kara delik yok, öteki ülkelere bakın” dedik. Ya da “kara deliğe dokunmayın biz küçültürüz”e dek gelecek olan şeyler söyledik. Halbuki bizler kara delikleri savunması gerekenlerdik. Kara deliği büyütme zorundayız. Onlar için kara delik olan işçiler için aktır, alınteriyle kazanılmıştır. Şu anda da bizim büyütme çalıştığımız kara delikler kapatılmaya çalışılıyor. Dişle, tırnakla, mücadelelerle elde ettiğimiz kazanımlarımız elimizden alınmak isteniyor.

- *Özel İstihdam Büroları da toplam saldırı paketi içinde önemli bir yer tutuyor. Bu uygulama hayata geçirildiğinde işçi sınıfını nasıl bir akıbet bekliyor?*

- Sıradan bir insan strateji metnini eline alıp okusa bırakın eleştirmeyi beğenebilir bile. Örneğin şöyle cümleler var. “Bir yandan işgücü piyasalarının katılıktan arındırılması derken diğer yandan bu sosyal koruma şemsiyesi genişletilerek yapılacaktır.”

Bunun bir yalan ve aldatmaca olduğunu gösteren değişik cümleler var. İnsanlar “sosyal koruma şemsiyesi”ne bakınca aldanıyorlar. Hem katılıktan arındırmaktan bahsediyorsunuz hem sermayenin önündeki engelleri kaldıracağınızı söylüyorsunuz hem de “merak etmeyin sosyal koruma şemsiyesini koruyarak yapacağız” diyorsunuz.

Bir diğeri, “bundan sonra üretken olmayan kesimlere yapılan harcamalar azaltılacak. Üretken kesimlere harcamalar aktarılacak” diyor. Üretken olmayan kesimleri düşünelim. Örneğin birçok kesim emeklilerin üretken olmadığını söyleyecektir. Burada da yanılısma var. Geçen yıl kıdem tazminatı tartışmasının başlamasının ardından pek çok genç insan kıdem tazminatı hakkı gasp edilmesin diye çalışma yaşındayken emekliliği tercih etmek zorunda kaldı. Normalde istese 60-65’e kadar çalışabilirdi. Sırf kıdem tazminatını kaybetmesin diye 40-45 yaşlarında tazminatını aldı ve yeniden işgücü piyasasına katıldı. Bu insanlar şu anda devlet tarafından üretken olmayanlar grubuna konulmuş durumdadır. Sigortasız, sendikasız, en düşük ücretle çalışıyorlar. Ciddi bir güvencesiz grubu oluşturuyor. Devlet de emekli aylıklarını düşürüp, sağladığımız faydaları azaltacağını, oradaki tasarrufları da şirketlerin rekabet gücünü arttırmada kullanacağını

söylüyor. Yani bu kaynakları kapitalistlere aktaracak. İşsizlik Fonu ve kıdem tazminatı fonlarının da şirketlere rekabet gücünü arttırmak için kullanmak üzere verileceği söyleniyor. Güvenceli esneklikten bahsediliyor. Böyle bir şeyin mümkün olmadığını bilmek gerekiyor.

Toplumsal olanla piyasa için olan aynı anda olamaz. Bunu ilk defa İskandinav ülkelerinden Danimarka ortaya attı. Arkasından Almanya dahil olmak üzere diğer ülkeler Avrupa’da kullanmaya başladılar. İşçi sınıfını esnekliğe ikna etmek için kullanılan bir söylemdir. 1-2 yıllık iş güvencesi veriyorlar ama esneklik ve güvencesizliği getiriyorlar. Bir diğeri ise özel istihdam büroları yani kiralık işçi bürolarıdır. Aslında bu yeni değil ama yasallaştırmak istiyorlar. Biliyorsunuz, Türkiye’de bir şey önce hayata geçiriliyor daha sonra yasallaştırılıyor. Özel istihdam büroları da aynı bunun gibi bir olay. İşçi kiralama şirketleri Türkiye’de de faaliyet gösteriyor. Kısa bir sürece önce ABD’den bir haber ulaştı. Communication, isimli bir çok uluslu şirket Amerika’daki bütün hapishaneleri satın almak için yüzde 90 doluluk oranını şart koştu. Bunların hepsi özel sektör için bedava işgücü olarak kullanılıyor. Burada da özel istihdam büroları kullanılacaktır. Buna eklenen son maddelerde işin paylaşılacağı ve “herkesin elini taşın altına koyacağı” söyleniyor. Bir tek sermaye elini taşın altına koymayacak. Birileri çalışıyor ötekiler bakıyor olmaz. O zaman işimizi paylaşacağız deniyor. Nasıl paylaşacağız? Senin 8 saatlik düzenli bir işin var. Sen bundan sonra 4 saat çalışacaksın. 4 saat de gelip başkası çalışacak. Sen 8 saat çalışırken 1000 lira alıyordun, ikiye bölündüğünde ödenen para 600-700’e düşecek. İkiniz de 300’er lira alacaksınız. Böylece iş paylaşımı yapılacak. Böylece karşılıklı ödenen emek küçültülmüş olacak. Ücretler geriletilmiş ve güvencesizleştirilmiş olacak.

Bütün bunlar paketin içinde, katılıktan arındırma bahanesi arkasına sığınılarak yapılıyor. Kayıtdışılıktan sözediliyor ama yapılmak istenen kayıtdışını ortadan kaldırmak değil. Tüm üretimi kayıt altına almak istediklerini söylüyorlar ama bunu kayıt içindeki sermaye gruplarına zarar vermeden yapacaklarını söylüyorlar. Yani asıl yapılmak istenen dibe doğru bir yarış hızlandırmak. Kayıtlı olanlar da tıpkı kayıtdışılıkların koşullarına getirilecek ve topluca hepsi kayıt altına alınacak. Kayıtdışının koşullarında hiçbir vergi, prim ödemesi, fon payı gibi şeyler olmayacak yine kayıtlı olanların bu ödemeleri azaltılacak. Bundan kim zarar görecektir. Kayıtlı sektörde çalışan düzenli işçiler zarar görecektir. Yani düzenli işçi diye bir şey bırakmayacaklar. Bugün

kendilerini düzenli, güvenceli zanneden küçük bir azınlık kaldı ya onlar güvencelerini, ücretlerini ve işlerinin eski biçimini kaybetmiş olacaklar.

Özel istihdam bürolarını insanların kafalarında canlandırmakta yarar var. Kiralık işçi pratiği önümüze 6-7 sene önce şu gerekçeyle getirildi. Üretim süreçlerinin öyle aşamaları var ki orada düzenli işçiye gerek yok. Bir otomobil üretilir ama boyama en son aşamada gereklidir. Otomobili boyayacak işçileri başlangıçtan itibaren istihdam etmeye gerek yok. Ne zaman ki otomobil biter, o zaman alırız, bir hafta çalıştırır göndeririz. Böyle işçiler için kiralık işçilerin kullanılmasıydı. Dünyada bunun adı geçici iş bürolarıdır. Bu sistem Amerika’da 1960’tan beri var. Bir bakılıyor ki işin geçici doğası çoktan bitmiş. Bu sendikalar tarafından fark edilince sistem kalıcı geçicilik diye bir isim getiriyor. Yani 20’li yaşlarınızda bir işe kiralık işçi olarak başlıyorsunuz ve 60 yaşınıza geldiğinizde hala kiralık işçisiniz. Dolayısıyla eski argümanlarından da vazgeçtiler. Kiralık işçiliği kabul etmeleri için insanlar üzerinde işsizlik bir baskı aracı olarak kullanılıyor. Amerika’da bir üniversitede denendiğinde, öğretim üyelerine, istifa edip en yakın kiralık işçi bürosuna gidip kaydolacaksınız demişler. Öğretim üyeleri de bunun kabul etmemiş ve biz burada 20 yıldır çalışıyoruz demişler. Bunun üzerine şirketin sahibi de öğretim üyelerini işten atmakla tehdit etmiş ve kiralık işçi bürosuna kaydolmuşlar. Ertesi gün aynı işi yapmak üzere geri almışlar. İki gün arasında toplam yüzde 40 oranında ücret kaybı yaşanmış.

İngiltere’de kiralık işçilik almış başını gidiyor. Bir tersanede gemi inşaa olayında bir işçi, başına vinç düşmesi sonucu hayatını kaybediyor. Sendikacı işyerinde yaşanan bu olay araştırılıyor ve ölen işçinin kiralık işçi olduğu ortaya çıkıyor. Kendisine koruma ekipmanlarını kullanma izninin verilmediği ortaya çıkıyor. Bu, kesinlikle pazarlığa girilecek bir durum değildir. Bu, kapitalizmin tarihinde bir farklılıktır. Arzı olan işçi simsarları gibi 19. yüzyılda olan şeyleri dışarı çıkarırsak bu asıl pratik haline getiriliyor.

“Meslek liseleri sermayeye bırakılacak”

İlk defa, günlük çalışma süresi üçe bölünüyor. Karşılığı ödenen kısma bir kapitalist daha dahil oluyor ve artıdeğere hiç dokunulmuyor. Bununla ilgili yasa devlet eliyle çıkarılıyor. Biz bu çalışmayı Güvencesizler Hareketi olarak yapmadan önce sendikalar bir tür pazarlığa girmişlerdi. Sonradan

geri adım attılar. Mesela eğitimle ilgili atacakları adımı söylüyorlar. “Genel ve mesleki eğitimin kalitesi ve etkinliği arttırılacaktır.” deniyor. Kamu kesimi mesleki eğitimden kademeli olarak kesilerek bu konudaki inisiyatifi yerel aktörlere veya özel sektöre bırakacaktır. Meslek liseleri tümüyle sermayeye bırakılacak. Bu, iki olaya yol açıyor. Birincisi, devlet eğitimi ile özel sektör eğitimi arasında öncelikle eğitimi verenler arasında çok önemli bir fark var. Yani eğitimciler tamamen güvencesiz, piyasaya çalıştırılan kişiler haline dönüştürülecek. Bunun ötesinde, artık daha öğrenciyken, tam olarak çalışma ilişkilerine girmeden genç beyinler sisteme emanet ediliyor. Örneğin ben öğretim görevlisiyim ve üniversitede ders veriyorum. Kamu üniversitelerinin de tamamen şirketlere devredildiğini düşünelim. Benim gibi öğretim üyelerini kullanmayacaklarına hiç kuşum yok. Hayata benim durduğum yerden bakan öğretim üyelerinin ders vermesi de gençlerin, özellikle işçi olmaya aday gençlere etkisi bence önemlidir. Bir yandan bakıyoruz İstihdam Stratejisi diğer yandan da eğitime kadar girmiş.

Geçtiğimiz Ağustos ayının başlarında İngiltere’de isyanlar yaşandı. O tarihlerde bir çalışmam nedeniyle Londra’daydım ve olayların ortasındaydım. Bu eylemlerin yapıldığı sokaklarda dolaşma ve insanlarla konuşma şansım oldu. Sadece siyahiler ve göçmenler değil içlerinde beyaz İngiliz öğrenciler de vardı. Başka bir şey gözlerden kaçırıldı. Bize hep, yağma, yasadışı, hırsızlık, yaktılar gibi yansıtıldı. O dönem çeşitli kurumlar istatistikler yayınladılar. En fazla yağmalanan, tahrip edilen işyeri üzerinden. Birinci sırada emlak komisyoncuları, ikinci sırada ise özel istihdam büroları vardı. Bu iki işyeri en fazla tahrip edilen işyerleriydi. Bu iki yerden yağmalayabileceğiniz hiçbir şey yoktur. Buralarda hırsızlık yapamazsınız. Bu bir tepkidir ve tepkinin neye olduğu çok açıktır.

- Kölelik olarak ifade edilen taşeronluk sistemi de tüm iş kollarında yaygınlaşmış durumda. İş cinayetlerinin büyük çoğunluğunun da bu alanda yaşandığını görüyoruz...

Taşeronlarda sömürünün iki katına çıktığını biliyoruz. Ana sermaye gruplarının taşeronlarla çalışmasının nedeni de budur. Kendilerinin düzenli istihdam ilişkileri içinde yapamadığı aşırı sömürüyü taşeronlar yapabilir. Çünkü taşeron patronlar hızlı bir şekilde sermaye birikimi yapmak istiyor. Bunun için çalışma sürelerini uzatıyor, ücretleri kısıyor ve gerekli koruma ekipmanlarını işyerine almıyor. Bu yeni dönemde de en fazla zarar görecektir gruplar ise işsizler ve taşeron işçileridir. “Daha ucuza nasıl üretimin hesabını yaparız”ın hesabını yapan taşeron patronlar özel istihdam büroları ve kiralık işçiliği ilk keşfedenler olacaklar. Dolayısıyla, taşeron işçileri bugünkü durumlarını bile mumla arar bir duruma gelebilirler. Çünkü çok düşük ücretler karşılığında fiziksel olarak çok yoğun sömürü koşullarında çalışıyorlar. Aynı işi yapmaya devam edip şu anda aldıkları ücretlerin yüzde 60 düzeyine düştüğünü düşünün, yaklaşmakta olan saldırı en fazla en alttaki grupları vuracak. En diptekiler yoksullaştıkça, mağdur oldukça ötekiler de üst sıradaki yerlerini kaybedecekler. Nasıl ki, taşeronlar ilk fabrikalara girdiğinde merkez-çekirdek işçiler kendi durumlarının sağlamda olduğunu düşündüler. Hemen arkasından ise ana üretime girdi. Artık resmen montaj ve diğer alanlarda taşeronlar varlar. Bu yüzden kimsenin koltuğu sağlam değil.

Taşeronluk, üretken sermayenin uluslararasılaşması, parçalanmasıyla birlikte (70’lerin kriziyle gündeme geldi) ortaya çıktı. Mercedes’in şanzımanı Polonya’da, diferansiyeli

Çin’de, fren balata sistemi Kongo’da üretiliyor ama bunun bu şekilde dağıtılması üretim araçları farkının da parçalanıp bu ülkelere gönderilmesi anlamına geliyor. Bu ülkelerde emek ucuz olduğu için gönderiyor ama maliyetlerin de düşürülmesi isteniyor. Bunu yapabilecek küçük kapitalistlerin yaratılması gerekiyor. Bunun için de 19. yüzyılın işçi simsarları bugün taşeron patronları veya özel istihdam büroları dediğimiz yeni kapitalistler devreye girdi. Taşeron patronlar genelde ve çoğunlukla eskinin işçileridir. Ustabası, formenlik yapmış, biraz banka kredisi, akraba yardımı alarak üretim aracını daha kolay elde edebildiler.

- Kapitalizmin genel işleyiş mantığından hareketle taşeronluk sistemi örgütlenmenin ve mücadelenin önünde nasıl bir engel oluşturuyor?

Emek örgütleri ve devrimci örgütlerin en fazla bakmaları gereken alan bence işsizler, taşeron işçileri ve bundan sonra artacak olan kiralık işçi bürosu çalışanlarıdır. Çünkü eğer bu grup önceden örgütlenmezse diğer grupların aynı duruma düşmesi kaçınılmazdır. Bence yanlış bir sıralama yapıyoruz. İşçi sınıfı ve emek dediğimizde gözümüzü önce DİSK’e, KESK’e sendikalı ve görece ayrıcalıklı azınlığa çeviriyoruz. Bunu yapmayalım demiyorum ama onların da öncelikli görmesi gereken yer işsizler ve taşeronlardır. Bunun örgütlenmesinin araçlarını yaratmak zorundayız. Bu kolektif bir örgütlenmeyi gerektiriyor. Aslında kiralık işçiliğin doğası da kolektif örgütlenmeyi gerektiriyor. Eğer sendikal örgütlenmeden bahsediyorsak işçiyle ücretini aldığı patron arasındaki ilişkidir. İşçi sınıfı ile sermaye sınıfı arasındaki ilişkiden kaynaklanır. Özel istihdam bürosunu düşünelim. 5 bin işçilik bir portföyü var. Bu işçilerin içinde mimarlar, doktorlar, mühendisler, avukatlar, öğretim üyeleri, kimyagerler, metal işçileri, tekstil işçileri vs. var. Bu işçilerin hepsinin patronu özel istihdam bürosunun sahibidir. Bunların hepsi başka işyerlerine kiralanıyorlar. Çeşitli ülkelerde, kiralık olarak başka bir yerde çalışan işçi sendikaya üye olabiliyor. Ücretinizi kendi patronunuzdan alıyorsunuz ama sendikalı diğer işçilerin yararlandığı haklardan yararlanamıyorsunuz. Hepsini aynı patrona karşı örgütlenmek zorunda. Bu kolektif bir örgütlenmeyi gerektirir derken bunu kastediyorum. İşkolu ve işyeri sendikacılığı bu yeni modeli kucaklayamıyor.

- 15 Nisan’da Taşeron İşçileri Kurultayı toplanacak. Bu alanda atılan adımlar yeterli mi, ne yapılmalı?

Atılan adımlar yetersiz demekle kolaycılığa kaçmış oluruz. Kuşkusuz yetersizliklerimiz var. Devrimci örgütlerin, bilim insanlarının, düşünürlerin, aydınların hepimizin eksiklikleri var. Biz biraraya gelerek bu eksiklikleri aşabiliriz. Böyle bir gücümüz, potansiyelimiz de var. Bunu yapmak için biraraya gelmemiz gerekir. Örneğin kiralık işçi büroları sözkonusu olduğunda kolektif örgütlenmeyle hepimizin aynı yere vurması gerekiyor.

- Önümüzdeki 1 Mayıs’ın gündemleri, talepleri ne olmalı?

Talepleri geçelim. Çünkü biz talep ediyoruz onlar da yapmıyor. Biz talep ettikçe daha çok hak gaspı oluyor. Fiili mücadele gerekiyor. Direniş, eylem, grev, işgal olan her yerde birlikte olalım. Ama bu dergimize birkaç fotoğraf koyarak orada olduk demek için olmamalı. Bu, video kayıtları yapıp internete koymanın ötesine geçsin. Dahi sahici, daha samimi birliktelikler olsun. Yapabiliyorsak 1 Mayıs’a güvencesizleri, taşeron işçilerini yığalım. Bunun için de beraber hareket etmemiz gerekiyor. Tek tek ulaşma şansına sahip değiliz. Bu 1 Mayıs’a giderken önceliği kendimize verelim.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ÇOMÜ taşeron işçilerinden eylem

ÇOMÜ’de işten atılan taşeron işçiler 1 Nisan günü Biga Kocabaş Köprüsü yanındaki Kapalı Çarşı önünde eylem yaptılar.

Eylemde DİSK/Genel İş Sendikası Çanakkale Şube Başkanı Erdinç Uslan basın açıklaması yaptı. İşten çıkarılan işçi sayısının 40’a ulaştığının bilgisini veren Uslan, mücadeleye devam edeceklerini belirterek şunları söyledi:

“Bilinmelidir ki işçiler olarak ekmeğimiz için mücadeleye devam edecek, en temel hak olan çalışma ve insanca yaşama hakkımızı elimizden alan bu zulüm bitene ve Çanakkale sınırlarını terk edene kadar susmayacağız. Mücadelenin bir saman alevi gibi geçeceğini düşünenlere Biga ilk adımlardan biri, daha direnişimiz yeni başlıyor diyoruz.”

Eyleme, aralarında Ekim Gençliği’nin de bulunduğu ilerici ve devrimci güçler de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Çanakkale

‘Köle işçilik’te adımlar hızlanıyor

Sermaye örgütleri ve hükümetin gündemindeki sosyal yıkım programının temel ayaklarından biri olan “köle işçilik” uygulamasıyla ilgili somut adımlar atılıyor.

Güvencesiz ve kölece çalışma anlamına gelen düzenlemeyi hayata geçireceklerini duyuran Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, “iş arayanlarla işçi isteyenleri bir araya getirecek 4 bin iş ve meslek danışmanının yakında Türkiye’ye yayılacağı”nı söyledi.

Uygulamayı “işsizlikle mücadele” ve “mesleki yeterlilik” adı altında gerekçelendirmeye çalışan

Çelik, iş arayan 3 kişiden birinin mesleki yeterliliğe sahip olmadığını vurgulayarak, şunları ifade etti:

“Mesleki eğitim almış insan gücü, işgücü piyasasında en çok ihtiyaç duyulan kesim olmasına rağmen, meslek lisesi mezunlarının istihdamdaki oranı yüzde 7’lerde seyretmektedir. Yani, Türkiye ‘mesleksizlik sorunu’nu aşmak durumundadır. Bunun farkında olan hükümetimiz, son 3 yılda 706 milyon TL kaynak ayırarak 522 bin kişiye mesleki eğitim verdi ve bu konuda ciddi başarılar elde etti. Elimizdeki imkânları mesleki eğitim için seferber etmeye devam edeceğiz.”

İşçi cinayetine yasal kılıf

“İşçi Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı” meclise geldi. İşçi cinayetlerinin ardı arkası kesilmezken sermaye devleti kağıt üstünde işçi güvenliği önlemleri hazırlıyor. Bakan Faruk Çelik’in açıklamalarında “önce risk” esaslı hazırlandığı iddia edilen yasal düzenlemeler meclis başkanlığı gündemine iletildi. Tasarıyla işyerlerinin tehlike durumu sınıflandırılacak. İşçi, yapılacak işin riskli olduğuna düşündüğünde ‘işten kaçınma’ hakkını kullanabilecek. Bu maddenin kağıt üzerinde kalacağı ise şimdiden aşıkardır. İşçileri kum torbası niyetine filikada deneyen patrona işçi bu hakkı kullanacağını söylediği an işsiz kalacaktır. Bundan dolayı işçiler bu hakkı kullanamazlar. Aynı zamanda bu yasal düzenleme sermaye devleti ve patronları aklamının aracına dönüşecektir. Patronlar iş cinayeti sonrası “işten kaçınma hakkını kullanabilirdi” diyerek kendini savunabilecekler.

Keza getirilen düzenlemelerle iş güvenliği için gerekli önlemleri kullanmadığı tespit edilen işçiler yaşanacakların sorumlusu olacak. Olması gereken işçinin tüm güvenlik önlemlerinin patron tarafından sağlanması ve sorumluluğun alınmasıdır.

Burjuva basının iyileşme adı altında verdiği düzenlemeler patronların bundan sonraki işçi cinayetlerinden aklanmasını kolaylaştıracaktır.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Nisan ayı toplantısı...

Değerlendirme ve kararlar...

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Nisan ayı toplantısını gerçekleştirdi. Gündemdeki çeşitli konulara dair tartışmalar yürüten MYK bir dizi karar aldı.

Toplantının gündemi şu başlıklardan oluşmaktaydı:

- 1 Mayıs
- Bosch süreci üzerine değerlendirme
- MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama
- Yerel gündemler
- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama

- 1 Mayıs:

İşçi sınıfının sermayeye ve uşaklarına karşı gücünü gösterip taleplerini haykırdığı, enternasyonal birlik ve dayanışmayı ördüğü 1 Mayıs yaklaşıyor. 1 Mayıs'a yönelik etkin bir hazırlığın önemi üzerinde duran MYK, bir dizi görev saptamıştır. Yapılan değerlendirmeler ve çıkarılan sonuçları şöyle özetleyebiliriz:

1- 2012 1 Mayıs saldırılarının tüm cephelerden yoğunlaştığı bir döneme denk geliyor. İşçi sınıfını tam olarak atomlarına ayıracak "Ulusal İstihdam Stratejisi" adlı program saldırıların bir yönünü oluşturmaktadır. Köleliğin bu biçimde pekiştirilmesinin yanında sosyal yıkım da büyümektedir. Öte yandan ise koyulaştırılan gericilik ve tırmandırılan faşist saldırganlık var. Gericilik silahı toplumun zehirlenmesine ve ortaçağ ideolojisiyle uyuşturularak hareketsiz kılınmasına hizmet ediyor. Tırmandırılan faşist terör rejimi de, sadece kardeş bir halkın haklı ve meşru mücadelesinin bastırılması için değil, gerçekte tüm ezilen ve sömürülenlerin zapturapt altına alınması için kullanılıyor. Gericiliği ve faşist saldırganlığı kardeş halklara yönelik saldırganlık tamamlıyor. Emperyalistlere ve siyonistlere "kalkan" olanlar gerici çıkarlar uğruna kardeş halklara karşı savaşı ve saldırganlığı körüklüyorlar. 1 Mayıs tüm bu saldırılara karşı yanıt olmalıdır. İşçi sınıfı ve emekçiler, 1 Mayıs ruhu ve coşkusuyla ellerini birleştirerek sermayeye ve uşaklarına karşı "birlik, mücadele ve dayanışma" bayrağını yükseltmelidirler.

2- Tüm bunlar yanında metal işçileri Bosch işçilerinin mücadele ruhunu 1 Mayıs alanlarına taşımaya özel bir görev bilmelidir. Bunun için gerek hazırlık aşamasında ve gerekse de 1 Mayıs alanlarında Bosch işçilerinin eylemi işçi sınıfının diğer bölüklere anlatılmalı, bu yolda mücadeleyi büyütme çağrısı yükseltilmelidir.

3- 1 Mayıs'ın tüm bu çağrılarını yaygın ve sistemli bir çalışmayla işçi sınıfı içerisinde yayılmalı, böylelikle sınıfımızın olabildiğince kitlesel, örgütlü ve devrimci bir ruhla 1 Mayıs alanlarına çıkmasını sağlamalıyız. Bu görev ise en tam biçimde fabrika zemininde yerine getirilebilir. Bu zeminde işçi sınıfı kolektif gücüne şekil verir, bu gücü de "sınıfa karşı sınıf" çizgisinde kullanabilir. Fabrika zeminli çalışmada kritik halka komitelere dayanabilmektir. Bunun için olanaklı olan her fabrikada 1 Mayıs için hazırlık komitelerini kurmalı, en ileri olanlarından başlayarak sınıf kardeşlerimizi böylelikle seferber etmeliyiz.

4- Hazırlıkların diğer bir boyutu ise olabildiğince

çok işçi arkadaşımızı 1 Mayıs'ın devrimci sınıf ruhuyla eğitebilmektir. Bunun için bildiri ve bülten gibi materyallerimiz yanında asıl olarak bu gündemle toplantılar yapmayı önümüze bir hedef olarak koymalıyız. 1 Mayıs hazırlıklarımızı da başarının ölçüsü, önce yapılacak işçi toplantılarının sayısı, sonra da bu toplantıların verimliliği olmalıdır.

5- 1 Mayıs hazırlıkları kapsamında patronların işçilerin katılımını engellemeye yönelik tutumlarına karşı mücadele özel bir önem taşımaktadır. Bu bakımdan da son günlerde özellikle 1 Mayıs'ı bir tatil günü derekesine düşürmek ve bu tatil hakkını da başka bir gün kullanırmak biçimindeki kurnazlığa başvurulmaktadır. 1 Mayıs'ın içini boşaltmak ve onu boş bir bahar bayramına çevirmek politikasının bir başka türevi olan bu tutuma karşı işçi sınıfı boyun eğmemelidir. 1 Mayıs tatil günü değil, mücadele günüdür. İşçi sınıfı alanlara çıkmak, taleplerini haykırmak için mücadele ederek ve gerektiğinde kanını dökerek bu hakkı kazanmıştır. Bu hakkın bu biçimde istismar edilmesine sessiz kalınamaz. Patronların bu tuzağına düşülmemeli, sınıf bilincinden yoksun işçiler uyarılıp aydınlatılarak sınıf kavgasına zarar veren böylesi tutumlardan uzaklaştırılmalıdır.

- Bosch süreci üzerine değerlendirme:

Bosch işçilerinin Türk Metal çetesinin attığı tokatın tarihsel değerinin altını bir kez daha çizen MYK, son derece zor bir işin altından kalkan Bosch işçilerini ve bu davanın başarıya ulaşmasında emeği olanları selamlamaktadır.

1- MYK Bosch'un örgütlenme deneyimini çeşitli yönleriyle değerlendirmiş ve sonuçlar çıkarmıştır. Yapılan değerlendirmelerde özellikle bu süreçte öne çıkan öncü işçilerin gösterdiği inisiyatifte dikkat çekilmiş, bu süreçte işçilerin yaşadıkları değişim ve dönüşüm ile ortaya çıkan imkanlar ele alınmıştır.

2- MYK'nın sürece ilişkin politikası ve pratiği

masaya yatırılmıştır. Yapılan değerlendirmelerde birliğin konunun gündeme gelmesinin ardından, MYK'nın "tam destek-Bosch etkisini sınıfın diğer bölüklere yaymak- bağımsız taban örgütlülüklerini geliştirmek" biçiminde özetlenebilecek politikasına uygun bir pratik yönelim içerisine girdiği tespit edilmiştir. Daha çok erken bir zamanda Birlik bileşenleri Bursa'da ve diğer yerelerde harekete geçme anı geldiğinde nasıl hareket edeceği, hangi araçları kullanacağı konusunda belli bir açıklığa sahipti. Uygulamada da Birlik bu hazırlığın bir sonucu olarak anlamlı bir pratik çaba göstermiştir. Fakat MYK yine de bazı yerelerde sürecin ruhunu ve ihtiyacına uygun bir pratiği gösterilmediğini tespit etmektedir. Bu zayıflıklar üzerinde de durularak sorunların gerisindeki nedenler irdelenmiştir.

3- Bosch işçisi eylemleriyle 12 Eylül darbesiyle işçi sınıfını örgütsüzleştirmek uğruna yaratılmış düzende büyük bir gedik açtılar. Artık görev bu gediği büyütme, bu düzeni tümenden yıkmaktır. İşte bunun için yapılacak daha çok iş var.

Bunlardan en önemlisi MESS ve Türk Metal'in olası karşı saldırılarını göğüslemek ve Bosch mevzisini sağlamlaştırmaktır. İkinci ise Bosch'un etkisini diğer sınıf bölüklere yaymaktır. Birliğin Bosch'la ilgili olarak pratik çalışması bu politik çerçeveye bağlı olarak şekillenecektir. Bu demektir ki, bir yandan Bosch mevzisinin sağlamlaştırılması çabasına etkin katılmamız, diğer yandan ise Bosch etkisini sınıfa taşımaya devam etmeliyiz. Tüm bu süreç içerisinde de metal işçisinin bilincini ve bağımsız örgütlenme düzeyini geliştirmeliyiz. MYK, bu genel politik çerçeveye bağlı olarak pratikte karşılaşılan çeşitli sorunlar üzerinde de durmuş, görevler saptamıştır.

- MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama:

1- Sınıf mücadelesinin özel bir gündemi olan

MESS Grup TİS süreci başlamış bulunuyor. Kuşkusuz Bosch süreci MESS Grup TİS sürecini tüm bir seyrini etkileyebilecek bir gelişme olmuştur. Bu nedenle MYK Bosch'daki gelişmeleri aynı zamanda TİS'le bağlantılı olarak değerlendirmiştir. Zira Bosch işçisinin eylemi her şeyden önce yıllardır ihanetle sonuçlanmış Grup TİS'lerinin ürünüdür. Bu nedenle Bosch işçisi eylemiyle hem Türk Metal'in ihanetçi pratiğinden hesap sormuş, hem de Birleşik Metal'e büyük umut ve beklentilerle gelmiştir. Ayrıca başta MESS Grup TİS kapsamında bulunan fabrikalardaki işçilerin gözleri Bosch'un ve Birleşik Metal'in bu süreçte ne yapacağı üzerinde odaklanmıştır. Metal işçisinin beklentilerine tam olarak yanıt verecek bir TİS zaferi, MESS-Türk Metal ittifakının kirli düzeninin de sonunu getirecektir. Çünkü o zaman diğer sınıf bölükleri de Bosch işçisinin yolunu tutacaktır. Bu denli önemli hale gelen TİS sürecini kazanmak sorumluluğu başta Birleşik Metal yönetim kademeleri, kadroları ve örgütlü metal işçilerinin omuzlarındadır. Bu bilinçle davranılmalı, buna uygun bir sorumluluk ve ruhla hareket edilmelidir.

2- Bu denli sarsıcı sonuçlara gebe TİS sürecinde, MESS ve Türk Metal cephesi de doğal olarak metal işçilerini yenilgiye uğratmak için ellerinden geleni yapacaktır. Tüm kirli maharetlerini kullanarak metal işçisinin direncini kırmaya, morallerini çökertmeye, umutlarını kırmaya, mücadele azmini zayıflatmaya çalışacaklardır. Mevzilerini ölesiye savunacak bunun için bedel ödemekten kaçınmayacaklardır. Bu da haliyle son derece zorlu ve sert bir mücadele süreci demektir. O halde ileri ve öncü metal işçileri bu gerçeği hesaba katarak hazırlıklarını yapmalı ve uzun soluklu bir mücadeleye hazırlanmalıdırlar.

3- Böylesine zorlu bir sürecin üstesinden gelmenin yegane yolu metal işçisinin enerjisine yaslanmaktır. Bu da esas olarak metal işçisinin fabrikalardan sürecin tüm bir gidişatına yön verebileceği ve her aşamasına etkin bir biçimde katılacağı mekanizmaları yaratmak demektir. Bu mekanizmalar "TİS Komiteleri" ya da başka bir isimlendirmeye "TİS Kurulları"dır. Metal işçileri bu komiteleri aracılığıyla söz ve karar hakkını kullanarak sürecin tüm bir seyri üzerinde de belirleyici rol oynayacak, aynı zamanda da mücadeleye tüm gövdesiyle katılabilecektir.

4- Belirtmek gerekir ki TİS Komiteleri sadece Birleşik Metal'in tabanında değil, olanaklı olan her fabrikada, demek oluyor ki Türk Metal'in bulunduğu tüm metal fabrikalarında da örgütlenmelidir. Türk Metal'in elindeki fabrikalarda fiilen örgütlenecek bu komiteler yoluyla hem mücadele süreci ortaklaştırılmış olacak, hem de zamanı geldiğinde ihanet cenderesi kırılıp dışına çıkılabilecektir.

5- Belirtmek gerekir ki tabandan örgütlenecek bu komiteler ve olanaklı olduğunca havza temelli platformlar aynı zamanda ortak mücadelenin de yegane işlevsel zeminleridir. Daha üstten, özellikle de Türk Metal çetesiyle süreci ortaklaştırmak adına girilecek yönelimler ise, işlevsel olmayacağı gibi oyalanmak ve mücadelenin politik hedeflerini karartmaktan başka bir sonuç da vermeyecektir.

6- TİS sürecini kazanmak için olmazsa olmaz diğer bir önemli ilke de açıklıktır. Öyle ki mücadelenin zorunlu bazı gerekleri dışında sürecin tüm bilgisi işçilere taşınmalı, dahası metal işçileri komiteleri aracılığıyla bizzat yapılacak pazarlıklara katılmalıdırlar. Metal İşçileri Birliği başından sonuna kadar bu ilkeyi kararlı bir biçimde savunacak ve imkanları ölçüsünde de gereğini yapacaktır.

7- MYK süreci kazanmak için mücadelenin stratejik bir plana göre örgütlenmesinin kritik öneminin altını çizmektedir. Bu da mücadeleyi en başından itibaren grev hedefine bağlı olarak şekillendirmek demektir. Böyle bir perspektifle

metal işçisini hazırlamak, önlemler almak, yığınak yapmak gerekmektedir.

8- Halihazırda TİS süreci taleplerin belirlendiği taslak aşamasındadır. Taslakların hazırlandığı bu aşama mücadelenin tüm bir seyrini de belirleyecektir. İhanete karşı ilk tepkiler bu aşamada ortaya çıkacak, mücadelenin ufku da daha bu aşamada çizilecek, kazanmanın yolu da bu aşamada açılacaktır. Bu ihtiyacı karşılayabilecek bir taslak ise ancak işçilerin doğrudan katıldığı tartışma ve karar zeminleri işletilerek ortaya çıkarılabilir. MİB MYK, tüm imkanlarıyla böyle bir süreci işletmek üzere hareket edecektir.

9- MYK bu perspektifle sürece aktif ve örgütleyici bir tarzda katılmak üzere tüm Birlik bileşenlerini seferber olmaya çağırılmaktadır. Birlik, önceki TİS pratiğini daha da geliştirerek bu süreçte devrimci sınıf sendikacılığı ilkelerine uygun bir perspektif ve sorumlulukla katılacaktır. Bu anlayışla bir yandan bu ilkeler doğrultusunda düşünce, öneri ve uyarılarını etkin bir tarzda metal işçilerine anlatacak. Diğer yandan da imkanları ölçüsünde bizzat bu perspektiflere uygun olarak mücadele ve örgütlenme süreçlerinin bir parçası olacaktır. Bu da mevcut aşamada olduğu gibi TİS taslaklarının hazırlanmasından komitelerin kurulmasına ve işletilmesine kadar bir dizi görev demektir.

10- MYK bu perspektif ışığında şu somut görevleri de saptamış bulunmaktadır: Önceki dönem TİS sürecinde kullanılan TİS broşürü güncellenerek

en kısa sürede kullanıma sunulacaktır. Bu süreçte sosyal medyayı etkin bir tarzda kullanmak hedefiyle Birlik'e ait web sitesi hızla kurulacak ve faaliyete geçirilecektir. 1 Mayıs sonrasında başlayarak tüm biçimi ve içeriği yereller tarafından belirlenmek üzere TİS süreciyle bağlantılı olarak yerel toplantılar yapılacaktır.

- Yerel gündemler:

MYK bu gündem kapsamında bir dizi yerel gelişmeyi ele alarak değerlendirmelerde bulunmuştur. Bu gelişmeler içerisinde ise Kayseri'de CEHA işçilerinin örgütlenme mücadelesine özel bir önem verilmiştir.

Orta Anadolu'nun bu en büyük sanayi kentinde sendikal örgütlülük yerlerde sürünmekte ve olduğu kadarıyla da işbirlikçi sendikalar hüküm sürmektedir. Birleşik Metal'in Kayseri'de açtığı bu mevzi Kayseri'nin örgütsüz, ancak azgın sömürünün pençesinde bulunan işçilerinin örgütlenmesinde yeni ve anlamlı bir başlangıç olmalıdır. Tüm ileri ve devrimci sınıf güçleri bu bilinçle atılan bu adıma sahip çıkmalı ve destek vermelidirler.

- Bülten:

Bültenin Nisan sayısı ayın ilk haftasında baskıya verilecek biçimde planlanmıştır. (...)

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu

4 Nisan 2012

Metal işçilerine sesleniş

Metal İşçileri Birliği, Bosch işçisinin sesini başta Türk Metal'in bulunduğu fabrikalar olmak üzere metal işçilerine taşıyor.

Çimsataş'ta bülten dağıtımı

Mersin'de sınıf devrimcileri Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu Çimsataş fabrikasına Metal İşçileri Bülteni'nin Mart sayısının dağıtımını gerçekleştirdiler. İşçilerin ilgi gösterdiği dağıtımda, Bosch işçilerinin Türk Metal çetesine vurduğu darbe üzerine konuşuldu. Dağıtım sonrasında vardiyadan çıkan işçilerle birlikte fabrikadan ayrılan sınıf devrimcileri fabrikanın sorunlarına dair sohbet ettiler.

Bosch işçisinin sesi Ankara'da

Ankara'da Türk Traktör, Mitaş ve Erkunt fabrikalarına yakın noktalara "Bosch İşçisinin yolundan ileri!.. Türk Metal çetesini yıkalım!" şiarlı ozalitler yapıldı. Türk Traktör ve Mitaş fabrikalarının servislerinin yoğun olarak geçtiği Çiftlik Kavşağı ve civarındaki noktalara yapılan ozalitler Türk Metal çetesini rahatsız etti.

MİB çalışanları Sincan'da ve Ankara'nın farklı yerlerinde çeşitli materyaller kullanarak Bosch işçilerinin sesini başta Türk Metal'in bulunduğu yerler olmak üzere metal işçilerine ulaştırmaya devam edecekler.

28-29 Mart eyleminin ardından....

Fiili-meşru mücadelenin parçalayamayacağı hiçbir yasa yoktur!

4+4+4 kademeli kesintili eğitim yasasına karşı Eğitim Sen'in aldığı grev ve aynı zamanda 4688 sayılı "sahte sendika" yasasına karşı KESK'in merkezi 2 günlük Ankara eylemi, 28-29 Mart tarihlerinde, başta Ankara olmak üzere, tüm kentlerde devletin sergilediği faşist baskı ve teröre rağmen kararlılıkla gerçekleşti.

AKP iktidarının, gerek sermeye sınıfının ihtiyaçları, gerekse de "ılımlı islam" modeli ve "dindar nesil" yetiştirme politikasının ekseninde, eğitimde çok yönlü dönüşümleri içeren yasa tasarısını gündeme getirmesinin ardından, Eğitim Sen tasarıya karşı tepkisini ortaya koydu. Bir dizi ilde gerçekleştirdiği eylem ve etkinliklerin ardından, tasarı Meclis'te görüşülmeye başlandığında, 2 günlük grev, merkezi Ankara eylemi ve paralel bir şekilde diğer illerde de yerel eylem kararı aldı. KESK'in de merkezi olarak sahiplendiği eylem kararına, aynı zamanda meclisin gündemine gelen 4688 sayılı Toplu Sözleşme Yasası'na karşı mücadele çağrısı da eklendi.

Gerek politik hedefleri, gerekse düzen içi iktidar dalaşında egemenliğini göstermek amacını taşıyan AKP iktidarı, yasaya karşı sergilenecek her türlü muhalefete tahammülsüz davrandı. KESK'in eyleminden bir gün önce "CHP grup toplantısı" adı altında Tandoğan Meydanı'nda gerçekleşen CHP mitingine çevre illerden gelen araçlar, Gölbaşı'nda durdurularak kente girişleri engellendi.

KESK'in çağrısıyla gerçekleşen eyleme devletin tavrı ise çok daha sert oldu. Başta Ankara olmak üzere tüm illerde neredeyse fiili bir sıkıyönetim ilan edildi. İçişleri Bakanlığı'nın "eylemin yasadışı olduğuna" ilişkin genelgesine dayanarak, birçok ilden merkezi eyleme giden araçların çıkışı engellendi. Kimi illerde araçlar türlü gerekçelerle (ceset torbası olmaması gibi) bağlanırken, kamu emekçilerinin Ankara'ya ulaşmaması için gaz bombalarıyla, tazyikli sularla, coplarla saldırılar yaşadı. Adana'da olduğu gibi, yola çıkan kamu emekçileri topluca gözaltına alındı. Tüm engelleri aşarak Ankara'ya ulaşabilenler ise Ankara girişlerinde tutularak kente girişleri engellendi. Ankara'ya girebilen bini aşkın kamu emekçisinin ise Tandoğan'da öne kesilerek GMK Bulvarı'nda bekleyen kitle ile buluşması engellendi ve saldırıya uğradı.

Toplam olarak bakıldığında binlerce ilerici-öncü kamu emekçisi, KESK'in çağrısına yanıt vererek, 2 gün boyunca her türlü faşist baskı ve teröre karşı direniş sergilemiş, engellenen her alan eylem alanına dönüştürülmüştür. Ankara'da ise devrimci ilerici güçlerin de desteğiyle, kentin en temel arterlerinden biri olan GMK Bulvarı 2 gün boyunca kilitlenmiş, 2. gün, KESK'in aldığı meclise yürüme kararı doğrultusunda, ağırlığını öncü-ilerici kamu emekçilerinin oluşturduğu 3 bine yakın kişi barikatların üstüne yürümüştür.

2 gün boyunca ilerici-öncü kamu emekçilerinin sergilediği kararlı direniş, tabandaki özellikle öncü güçlerin, kamu emekçilerine yönelik gerçekleşen kapsamlı saldırılara tahammülsüzlüğünü, direnme ve

mücadele etme isteğini bir kez daha göstermiştir. İlerici-öncü kamu emekçilerinin kararlılığı ve direncinin basıncıyla, KESK yönetimi de 2 günlük eylem sürecinde çok uzun süredir izlediği icazetçi çizgiden farklı bir tutum almış ve fiili-meşru bir direniş sergilemiştir.

Ancak eylemi tek başına illerde ve merkezi Kızılay eyleminde sergilenen direniş çerçevesinde değerlendirmek, eylemin politik hedeflerinden ve eylemin örgütlenmesi sürecinden bağımsız ele almak yeterli olmamaktadır.

Sosyalist Kamu Emekçileri, bundan önceki değerlendirmelerinde, kamu emekçilerinin, yüzünü tabana ve kitlelere dönen, günü kurtmaya değil, kamu emekçilerinin geleceğini kazanmayı hedefleyen, kazanmaya ve sonuç almaya kilitlenmiş mücadele ve eylem programıyla kazanım sağlanabileceğini defalarca dile getirdiler. "Grev" in ise, etkili bir silah olabilmesi için, somut hedefin elde edilmesine yönelik örgütlenmesi, "kazanana kadar grev" perspektifinin taşınması gerektiğini dile getirdiler. İşçi sınıfının en temel mücadele silahlarından ve en etkili eylemlerinden biri olan "grev", KESK tarafından, bugün neredeyse, herhangi bir eylem çağrısıyla aynı kefeye konulmaktadır.

Hatırlanacağı üzere, bundan 3 ay öncesinde 21 Aralık günü, KESK, başta iş güvencesi olmak üzere kamu emekçilerinin bir dizi talebi için grev kararı almış, tüm ülkede gerçekleşen eylemlere binlerce kamu emekçisi katılım sergilemiştir. Ancak 21 Aralık grevinin ardından KESK, 21 Aralık'ı bir başlangıç olarak ele alarak daha ileriye dönük ve ortaya konulan taleplerin kazanılmasına yönelik bir mücadele programı ortaya koymamıştır.

21 Aralık'ın ardından 2 ay bile geçmeden KESK, şubat ayında, KESK Kadın Meclisi'nin kararlarıyla

yeni bir "eyleme", bu kez başta "8 Mart'ın resmi tatil ilan edilmesi" talebiyle kadınların bir dizi taleplerinin karşılanması istemiyle "hizmet üretmeme" çağrısı yapmıştır. Bu çağrı kapsamında, iş bırakmanın işlev ve misyonunu zayıflatan "sevk, vizite, rapor" vb. biçimler önerilmiştir. Yine ön hazırlığı ciddi anlamda zayıf olan bu eylem için kamu emekçilerinin yarısına, yani "erkek" kamu emekçilerine "hizmet üretmeme" eylemine katılmaya yasak koyulmuştur. Yine 8 Mart'ın hemen ardından 4+4+4 yasa tasarısına karşı grev kararını ise, sadece Eğitim Sen almıştır.

4+4+4 yasa tasarısı gündeme geldiğinde *Sosyalist Kamu Emekçileri* yaptıkları değerlendirmede grev kararına ilişkin şu sözleri söylemişlerdi:

"4+4+4 Kesintili Zorunlu Eğitimi Sistemi'ne karşı en güçlü muhalefet yine KESK ve Eğitim Sen'den gelmektedir/gelmelidir. Eğitim Sen'in bu yasa teklifine karşı almış olduğu grev kararı tüm eksiklerine rağmen anlamlıdır. Kamuoyunun desteğini her zamankinden daha fazla alma potansiyeline sahip bu grev, iyi örgütlenmesin durumunda sonuç alıcı olabilir. Grevin toplumsal tepkiyle bütünleştirilmesi etki alanını genişletecektir. Grev için tüm araçların (basın açıklamaları, okul ziyaretleri, velilere ve eğitim emekçilerine yönelik paneller vb.) devreye sokulması, KESK ve Eğitim Sen tabanının harekete geçirilip sürece katılımının sağlanması bunun yanı sıra demokratik ve devrimci güçlerle koordinasyon içinde hareket edilmesi ve görüş alış-verişinde bulunulması grevin ön hazırlık sürecini güçlendirecek etkenlerdendir. Bu durumda öncü, ilerici devrimci kamu emekçilerine büyük sorumluluklar düşmektedir."

Yukarıda ifade edilen greve yönelik hazırlıklar

büyük oranda yapılmadığı gibi, hizmet üretmekten gelen gücü kullanmak anlamına gelen ve hak alıcı en etkili eylem biçimlerinden biri olması gereken "grev" neredeyse, sıradan bir eyleme dönüşmektedir. Greve katılıma ilişkin oranlar Eğitim Sen Genel Merkezi'ne henüz yansımaya bile rakamların 21 Aralık'ın çok gerisinde olduğu bilinmektedir. Üstelik 27 Mart'ta şubelere gelen yazıda katılımı artırabilmek için grevin misyonunu zayıflatan bir anlam taşıyan, sevk, izin vb. biçimler önerilmiştir. Çok açık ki, alınan "sonuçsuz" grev kararları, tabandaki kamu emekçilerinin de tepkisine yol açmaktadır.

Bugün, "grev" genel planda çok zayıf bir çağrıya konu edilmekle birlikte, merkezi eylem çağrısı ise, "sembolik" bir katılım olarak kurgulanmıştır. Zaten tüm güçleriyle Ankara'ya akmayı planlamayan KESK, Ankara'ya gitmeyenlerle illerde eylemler yapmayı planlamış, ancak bu karar, (saldırıdan bağımsız olarak) illerde kitlesel eylemler, illerden az sayıda kişinin ise Ankara'ya gidişi sonucunu ortaya çıkarmıştır.

Kuşkusuz ki, 4688 sayılı *Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nda Değişiklik Öngören Yasa Tasarısı ve Toplu İş İlişkileri* yasa tasarısına karşı gösterilen tepkinin kendisi de değerlendirme konusudur. Yasa tasarısı yaklaşık 8 aydır gündemde olmasına rağmen, KESK, bu tasarıya karşı anlaşılabilir şekilde kılımı kıpırdatmamıştır. Tabana yönelik hiçbir çalışma yapılmazken, sadece şubelerde listeler hazırlanarak yasa meclise geldiğinde Türkiye çapında merkezi olarak Ankara'da yapılacak 2 bin kişilik kadro eylemi için listeler oluşturulmuş, kararlı-militan bir eylemin örgütlenmesi için beklenilmesi ve yasa gündeme geldiği gibi merkezi Ankara eylemine çağrı yapılacağı söylenmiştir. Ancak yasa tasarısı gündeme geldiğinde, tabanı dar kadro eylemi yapmak için bekletmek yerine mücadeleye hazırlayacağı yerde bugün yasa tasarısına karşı yapılan basın açıklamalarında, geride kalan 8 ay boyunca "*Üçlü Danışma Kurulları'nda ve Meclis komisyonlarında yapılan tartışmalarda defalarca evrensel standartlara uygun bir yasal düzenleme yapılması gerektiğini ifade ettiğini*" ve çabanın bu zeminlerde verildiğini öğrenmiş bulunuyoruz.

Sonuç olarak tasarının kendisinden beklentiler taşınırken, AKP hükümeti, meclis gündemine ilk halinden daha kötü olan, toplu görüşmeden bile daha geri bir içeriğe sahip, AKP hükümetine yandaş sendikaları tek yetkili kılan bir düzenlemeyi önerdiği görülmektedir.

Kısacası, 28-29 Mart eylemi, her ne kadar 4688 yasa tasarısına karşı tepkiyi içerse de, Eğitim Sen üyeleri dışında farklı sendikalardan gelen kimi üyeler, -aylar öncesinden planlanan 2 bin kişilik kadro eylemi için- Ankara'ya geldiklerini düşünseler de, 4688 yasa tasarısına karşı tepki, 4+4+4 yasa tasarısı tartışmalarının gölgesinde kalmıştır. 28-29 Mart eylemlerinin ardından farklı illerde oldukça cılız geçen eylemlerle tasarıya tepki dile getirilmiştir.

Bugün 28-29 Mart eylemi, yasayı geri püskürtebilme sonucundan bağımsız olarak, bir kez daha tabandaki ilerici-öncü kamu emekçilerinin gücünün, kararlılığı ve direncinin görülmesini sağlamıştır. Ancak bugün için ihtiyaç olan yüzünü tabana dönen, hak almaya kilitlenmiş bir mücadele programını önüne koyan, fiili-meşru mücadele hattını izleyen bir sendikal yapıdır. Birkaç bin ilerici-öncü kamu emekçisinin, 2 gün içinde yarattığı politik etki başta KESK'in başını tutan reformist anlayışlar olmak üzere tüm güçlere açık bir fikir vermektedir.

Sosyalist Kamu Emekçileri
3 Nisan 2012

4+4+4 eylemleri...

Bursa'da 4+4+4 paneli

Bursa Eğitim Hakkı Meclisi 31 Mart günü Necatibey Meslek Lisesi'nde 4+4+4 ile ilgili bir panel gerçekleştirdi. Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Bölüm Başkanı Necla Kurul'un panelist olduğu etkinlik ağırlığını Meclis aktivistlerinin oluşturduğu kalabalık bir kitle ile yapıldı.

Panel Eğitim Sen Şube Başkanı Hasan Öztaşkın'ın konuşmasıyla başladı. Meclis'in çalışmalarını aktardıktan sonra sözü Kurul'a bıraktı.

Kurul dünyadaki kapitalist krizden bahsederek sözlerine başladı. Türkiye için de 2012 yılının kolay olmayacağını sözlerine ekledi. Bunun 2012 bütçesinden de anlaşılacağını ifade ederken, sağlık ve eğitim bütçelerinin azaldığını bunun yanı sıra zenginlere yönelik vergi indirimlerinin yapıldığını dile getirdi. Bu çerçevede iktidarın yönetebileceği insanlar istediğini sözlerine ekledi. İktidarın, artı değer sömürsünü azınlaştırmak istediğini belirten Kurul buna paralel olarak ensesine vurup lokmasını alabileceği insanlar istediği belirtti. 4+4+4 yasa tasarınsın da buraya oturduğunu vurguladı.

Panel soru-cevap bölümüyle sona erdi.

Çanakkale'den tepki

4+4+4 yasa tasarısına karşı Ankara ve diğer illerde yapılan eylemlerde yaşanan azgın polis terörü, 30 Mart günü Çanakkale'de yapılan iki ayrı eylemle protesto edildi.

İlk olarak saat KESK tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan basın açıklamasına ilerici ve devrimci kurumlar da destek verdi.

Şube Kadın ve Eğitim Sekreteri Özlem Ergun Açıanal'ın okuduğu basın açıklamasında 4+4+4 yasa tasarısı ile yöneltilen saldırı teşhir edilirken eylemler karşısındaki azgın polis terörüne de dikkat çekildi.

İkinci eylem ise Halkevi'nin çağrısı ile bir araya gelen gençlik örgütleri tarafından gerçekleştirildi. Bankalar Caddesi'nden AKP İl Binası önüne yürüyüş gerçekleştiren gençlik örgütleri 1 saatlik oturma eylemi gerçekleştirdiler.

DHF, DYG, Eğitim Hakkı Meclisi, Ekim Gençliği, Gençlik Muhalefeti, Halkevi, Öğrenci Kolektifi, SGD, TKP ve YDG tarafından yapılan eyleme KESK üyeleri de katıldı. KESK üyeleri ve oturma eylemini gerçekleştiren diğer bileşenler adına iki ayrı basın açıklaması okundu. Sık sık sloganlarla kesilen açıklama alkış ve ıslıklarla sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri- Bursa - Çanakkale- Eskişehir

Eskişehir'de KESK eylemi

Toplu sözleşmesiz ve grevsiz yasa tasarısının geri çekilmesini isteyen KESK üyeleri 2 Nisan günü Eskişehir'de eylem yaptı. İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanan ve "Toplu sözleşmesiz sendika grevsiz toplu sözleşme olmaz" pankartını açan kamu emekçileri ajitasyonlarla bekledi. Ardından Hamamyolu girişindeki Yapı Kredi Bankası önüne doğru yürüyüşe geçildi.

Basın açıklamasında AKP'nin 28-29 Mart günü Ankara'da yapılan eylemlere saldırganlığının boyutu açıklanırken bu uygulamaların mücadele azmini bilemekten başka bir işe yaramadığı belirtildi. Eyleme BDSP, EHP, Halkevleri, ÖDP ve TKP de destek verdi.

Sınıf mücadelesinin yeni odağı İberya Yarımadası: İspanya ve Portekiz

Volkan Yaraşır

2009'da Avrupa kapitalizmin yapısal krizinin odağına döndü. Kıtanın Akdeniz havzası, krizin ikinci evresi olan mali kriz senkronu içine girdi. Önce Yunanistan'da kendini dışavuran mali kriz, hızla havzanın diğer ülkelerine (Portekiz, İrlanda ve İzlanda'ya) yansıdı. Ardından İspanya ve İtalya sarsıldı.

Yunanistan, İtalya ve İspanya'da ekonomik, siyasal ve sosyal krizin iç içe geçmesi teknokrat ve profaşist hükümetlerin kurulmasına yol açtı. Bu hükümetler finans kapitalin karşı devrimci stratejilerini radikal bir şekilde hayata geçirmeye başladı. Doğu Avrupa'da başta Macaristan ve Romanya'da, benzer gelişmeler yaşandı. Muhafazakar ve neofaşist eğilimli hükümetler iktidara geldi.

Özellikle Yunanistan, troykanın stratejik saldırı alanı olarak öne çıktı. Troyka, Yunanistan'ın yeniden sömürgeleştirilmesini hedefleyen, son derece sert uygulamaları gündeme getirdi. AB'nin yeniden yapılanmasını ve daha homojen bir yapıya dönüşmesini amaçlayan bu düzenlemeler, halklar ve işçi sınıfı için sistematik mülksüzleşme ve yoksullaşma anlamına geldi. Çekirdek emperyalist ülkelerin dışında Avrupa'nın bütününe hızla periferileşmesini hedefleyen bu hamleler, özellikle Almanya'nın AB içinde dominantlığını pekiştiren sonuçlar yarattı. Bu adımlar bir yanıyla da Almanya'nın emperyal özeneler arasında giderek artan gerilime "hazırlığını" gösteriyordu. Kriz koşulları finans kapitale, son 20 yıldaki kâr oranlarını en üst düzeye çıkarma olanağı sundu. Almanya kıta düzeyinde ekonomik ve nüfus alanlarını genişletti ve derinleştirdi.

Bu süreç kapitalizmin doğasına bağlı olarak kendi içinde krizi derinleştirici adımlarla birlikte gelişti. Yeni finansal kırılma ve tsunamilerin önünü açacak (muazzam kârlar ve riskler taşıyan) spekülasyon yönelimleri içine girildi.

Akdeniz havzasında yeni odak İberya Yarımadası

Troyka kıtanın periferileşmesi ve Çin'leşmesi yönünde karşı devrimci stratejilerini Yunanistan merkezli hayata geçirdi. Tam bir sosyal yıkım programı olan bu uygulamalarla, sınıfın tarihsel kazanımları gasp edilmeye, savunma mevzileri yok edilmeye çalışılıyor. Sınıfa yönelik cepheden ve stratejik nitelikteki bu saldırılar, küresel bir mahiyet taşıyor. Yunanistan'ın yanında havzada İspanya ve Portekiz yani İberya coğrafyası giderek öne çıkmaya başladı.

Avrupa'nın zayıf halkalarını oluşturan Portekiz ve İspanya, finans kapitalin yeni saldırı merkezleri haline geldi. Yapısal krizden şiddetle etkilenen Portekiz ve İspanya iflasın eşliğinden döndü. Bu iki ülkenin ekonomik entegrasyon düzeyi, mali krizin şiddetini etkiliyor. Portekiz, İspanya'nın zombi/toksik bankacılık merkezi olarak öne çıkıyor. 78 Milyar €'luk finansal destekle iflastan dönen

Sınıfa yönelik cepheden ve stratejik nitelikteki bu saldırılar, küresel bir mahiyet taşıyor. Yunanistan'ın yanında havzada İspanya ve Portekiz yani İberya coğrafyası giderek öne çıkmaya başladı.

Portekiz'de genel seçimleri, neofaşist karakterli Passos Coelho'nun başkanlığındaki Sosyal Demokrat Parti (PSD) kazandı. Coelho hızla radikal neoliberal politikaları hayata geçirmeye başladı. Troykanın yaptırımlarını harfiyen uyguladı. İş "reformu" adıyla yeni çalışma rejimini gündeme getiren hükümet, sistematik güvencesizleştirme ve esnekleştirme yönünde düzenlemelere girişti. İşten atılmaları kolaylaştırdı. Radikal kemer sıkma politikalarıyla mutlak yoksullaşmanın önünü açtı. Kamu yatırımlarını kısıtı. Vergileri sistematik olarak arttırdı. Eğitim, sağlık ve sosyal güvenliğin metalaşması ve özelleştirilmesi yönünde adımlar attı. Bu arada Portekiz'de işsizlik ciddi boyuta, %14.8'e yükseldi.

Portekiz'de kriz süreci devletin yeniden yapılanmasına yol açtı. Salazar sonrası döneme damgasını vuran burjuva liberal rejim, Coelho hükümetiyle aşınmaya başladı. Otoriter uygulamalar devreye sokuldu.

Kapitalist kriz ve burjuva devlet yapılanmasında yaşanan revizyonlara ve sosyal yıkım programlarına karşı Portekiz işçi sınıfı uzun bir durgunluk döneminin ardından, 2010 yılında harekete geçti. Kasım ayında yaptığı genel grevle finans kapitale sert bir yanıt verdi. 2011 yılı Portekiz'de hareketli geçti. 2011 yılının Kasım ayında yapılan ikinci genel grev sınıfın şekillenmesini artırdı.

Sosyalist Parti'nin denetimindeki sendikal yapı

olan UGT tam bir ihanet politikası izledi. Sermayenin ve hükümetin sınıfa cepheden saldırısını içeren "yeni iş reformuna" onay verdi. 18 Ocak 2012'de imzalanan iş yasasına UGT, "sosyal partner" olarak aktif destekte bulundu.

Yeni iş yasası sınıfa stratejik bir saldırıyı içeriyor. Yasada, günlük çalışma saati 8 saatten, 12 saate çıkarıldı. Haftalık çalışma saati 40 saatten 60 saate yükseltildi. İşverenler tazminat ödemedi işten çıkarma olanağına kavuştu. Fazla mesai ücretleri %50'ye indirildi. Noel ve izin ücretlerinde önemli kesintiler yapıldı. Asgari ücret 432 €'ya düşürüldü. Yılda üç ücretli ve 4 resmi tatil günü uygulaması kaldırıldı. Toplusözleşme sisteminin işlevsizleştirilmesi yönünde adımlar atıldı. Sözleşmelere işyeri temsilcilerinin katılması engellendi.

Bu açık saldırılar işçi sınıfı tarafından büyük bir reaksiyonla karşılandı. Yasaya karşı Portekiz tarihinin en büyük kitle gösterilerinden biri gerçekleştirildi. Ardından 22 Mart'ta genel grev yapıldı. Portekiz Komünist Partisi'nin çizgisinde hareket eden, CGTP çağrısıyla yapılan genel greve katılım yüksek oldu. Grev UGT iştirak etmedi.

CGTP'nin çağrısıyla 1 Nisan'da yapılan genel greve, UGT yine katılmadı. Hükümetten yana açıklamalar yaptı.

CGTP'nin 800 bin üyesi var. UGT'nin ise 400 bin

üyeleri bulunuyor. CGTP finans kapitalin saldırılarına karşı sınıflı mobilize ediyor, genel grev, direnişler ve kitle gösterileri örgütlüyor. UGT ise sınıf işbirlikçisi ve bürokratik tavrıyla, sınıflı bloke etmeye çalışıyor.

1 Nisan'daki genel grevde ayrıca 38 kentte kitle gösterileri yapıldı. Grevde PKP aktif yer aldı. PKP'nin yanında Sol Blok adındaki yapı da greve yoğun bir şekilde katıldı. Sol Blok'un üyeleri ve militanlarının ağırlıkta UGT üyesi olması dikkat çekti. CGTP başkanı grevin Portekiz işçi sınıfının grevi olduğunu açıkladı. Sol blok ve CGTP'nin bu yaklaşımları işbirlikçi sendikal yapı olan UGT'nin inisiyatifini kıran bir içerik taşıdı. Son genel grev ve kitle gösterileri Portekiz işçi sınıfının sokağı etkin olarak kullandığını, sokağın gücünün farkına vardığını ortaya koydu. Polisler yer yer yaşanan çatışmalar sınıfın radikalize oluşunun ilk işaretleri olarak değerlendirilebilir.

Gelişmeler PKP'nin ulusalcı çizgisini ve 1974 anayasasına bağlı burjuva liberal çerçevede yürüttüğü politikaları işlevsizleştirme kaçınılmazdır.

2012 yılı Portekiz açısından kritik bir yıl olacaktır. 2011de %1.5 oranında daralan Portekiz ekonomisinin, 2012'de %3.3 daralması bekleniyor.

Kriz Portekiz halkını kronik bir yoksulluk içine soktu. Portekiz'de yapılan son araştırmalara göre çalışanların %60'ı, 300 ila 900 € arasında ücret alıyor. Devletin resmi açıklamasına göre ülkede işsizlik oranı %14. CGTP ise bu rakamın gerçeği yansıtmadığını, gerçek işsizlik oranının %20 olduğunu bildirdi. Hükümetin son açıklamalarına göre 200 bin işçi iş bulabilmek için ülkeyi terk etti. CGTP bu durum karşısında işçi sınıfına "köleleşmeyi reddet ve ülkeyi terk etme" diye sesleniyor.

Portekiz'de sınıflar mücadelesi şiddetleniyor. Son 16 ayda 4 genel grev ve bir büyük kitle gösterisi yapıldı. İşçi sınıfı toplumsal mücadelede ağırlığını ortaya koydu. Ayrıca sınıf mücadelesinin gelişme dinamikleri sendikal bürokrasinin inisiyatifini daraltıyor ve kırıyor. Portekiz işçi sınıfının mücadelesi İberya Yarımadası'nı hızla öne çıkardı. İberya'yı sarstı. Ayrıca İspanya işçi sınıfına güç verdi. İspanya'daki gelişmeler de Portekiz'deki sınıf mücadelesini besleyecektir.

İspanya işçi sınıfının öfkesi

İspanya'da meydanları işgal eden gençler, "öfkeli" olarak kendini tanımlamıştı. Tahrir'den esinlenen eylemciler, Avrupa'da meydan işgal etme eylemlerine öncülük etti ve ilham verdi. İspanya işçi sınıfı da toplumsal muhalefetin farklı kesimlerini bünyesinde toplayarak, sınıfsal öfkesini dışa vurmaya başladı.

İspanya'da PSOE'nin genel seçimlerde büyük bir yenilgi almasıyla profaşist karakterli Mariona Rajoy başbakanlığa geldi. Rajoy hükümeti "yeni reform" programı altında troykanın sosyal yıkım programlarını devreye soktu.

Rajoy AB'nin dayattığı, bütçe açığını %5.3'e indirmek amacıyla, özünde sınıfa stratejik saldırı anlamına gelen politikaları uygulamaya başladı. Bu yönde bütçede %27.3 kesintiye gitti. Kamu harcamalarının düşürülmesi kesintinin %16.9'unu içeriyor. Ayrıca vergiler arttırıldı. Kademeli şekilde vergileri yükseltecek uygulamalar devreye sokuldu. Temel ihtiyaç maddelerine zam yapıldı. Toplu tensikatların yapılması kolaylaştırıldı. İşten çıkarmalarda verilecek tazminat miktarları düşürüldü. Daha önce 45 işgünü 42 aylık maaşı kapsayan tazminat hakkı, 33 işgünü 24 ay maaşa indirildi. İşsizlik bürolarına kayıtlı olanların "beleş ücrete" çalışmalarının önü açıldı. Ayrıca 30 yaşın altındaki çalışanların deneme süreleri uzatıldı.

Rajoy hükümetinin saldırıları karşısında İspanya

işçi sınıfı harekete geçti. Neo-Frankocu hükümetin uygulamalarına karşı CC.OO önderliğinde 29 Mart'ta genel grev yapıldı. Genel greve katılım oranı % 75'i buldu.

Genel grevde son derece sert sokak çatışmaları yaşandı. Grev ve çatışmalar İspanya işçi sınıfının öfkesinin dışavurumu oldu.

Madrid'de 900 bin, Barcelona'da 800 bin kişilik kitle gösterileri yapıldı. Gösterilere öğrenci gençlik, işsizler ve ev kadınları yoğun olarak katıldı.

Özellikle sanayi bölgelerinde greve katılım son derece yüksek oldu. Otomobil ve petro-kimya işçileri grevlerin katalizör gücü gibi hareket etti.

İspanya'da komünist parti çizgisinde yer alan CC.OO'nun dışında, PSOE-Sosyalist İşçi Partisi çizgisinde yer alan UGT bulunuyor.

PSOE sosyal demokrat gelenekten gelen neoliberal bir partidir. İktidarda olduğu dönemde büyük bir soğukkanlılıkla işçi düşmanı politikalar izledi. UGT, PSOE'nin politikalarına tabi olarak hareket ediyor. UGT, PSOE iktidarı döneminde emeklilik yaşının yükseltilmesine tereddütsüz onay verdi. UGT, CC.OO'nun önderliğinde gerçekleşen grevlere katılmıyor. Sınıflı bloke etmeye çalışıyor. UGT'nin uzlaşmacı çizgisi sendikal hareketin gücünü zayıflatıyor.

CC.OO'nun yönetimi ise reformist bir politika izliyor. Hükümetle diyalogu koparmamaya çalışıyor. Genel grevlerin etkili bir biçimde hayata geçirilmesine engel oluyor.

İspanya işçi sınıfı 2011 yılında genel greve çıkmıştı. Kriz sonrası sınıfın şekillenmesini sağlayan bu gelişme, "öfkeli hareketi"nin doğumuyla güç kazandı.

İspanya'nın mali kriz sarmalı içine girmesi, ülkedeki sınıfsal antagonizmayı keskinleştiriyor. İspanya'da işsizlik oranı %22.9'a ulaştı. İşsiz sayısı 5 milyonu geçti.

İspanya'nın bütçe açığının 2012 yılında 5.8'e yükselmesi bekleniyor. Ülkede krizin derinleşmesi (AB içindeki ekonomik gücü düşünüldüğünde) yalnızca İberya Yarımadası değil, tüm kıtayı sarsacak bir senkron dalgası yaratacaktır.

Sonuç olarak

Yunanistan, İspanya ve Portekiz pratiklerinde görüldüğü gibi artık burjuva-liberal düzen içindeki temel haklar bile, büyük bir saldırıyla karşı karşıyadır. Finans kapital bu haklara bile tahammül edemiyor. Temel hakların korunması yönündeki talepler hızla siyasal etkiler yaratmaktadır.

İşçi sınıfı kendine yönelik sistematik saldırılara karşı ayaktadır. Ayrıca sokağa çıkmış ve sokağın gücünün farkındadır. Yunanistan işçi sınıfı bu yönde zaten muazzam pratikler gerçekleştirmişti. Şimdi Portekiz ve İspanya'da benzer pratikler yaşanıyor. İşçi hareketinde radikalleşme gözlemleniyor.

Sınıfsal antagonizmanın şiddetlenmesi, genel grev ve grev dalgaları, sokağın kullanılması umut verici gelişmelerdir.

Öte yandan Yunanistan işçi sınıfının havzada yeni sınıf mücadelelerine ihtiyacı vardı. İberya'daki gelişmeler bu yönde müthiş bir enternasyonal destek oldu.

Önümüzdeki günler Yunanistan'la İberya arasındaki coğrafyanın, yani İtalya ve Fransa işçi sınıfının harekete geçmesine gebe günlerdir. İtalya'da mali krizin derinleşmesi sınıfın büyük öfke patlamalarına yol açabilir. Son AB komisyon raporu Fransa, İngiltere, İtalya ve Belçika'nın makroekonomik düzeyde ciddi dengesizlikler yaşadığını ortaya koydu.

Artık sıra Avrupa'nın Akdeniz havzasını baştan başa saran sınıf mücadelesi senkronlarının sırasındır.

İspanya'da genel grev

İspanya'da geçtiğimiz Aralık ayında greve başlayan gericici Mariano Rajoy hükümeti, sosyal yıkım politikalarını hayata geçirmek için harekete geçti.

Hükümetin parlamentodan geçirdiği kıdem tazminatı ve diğer temel haklara yönelik saldırıyı kapsayan "iş reformu"na karşı ülke genelinde emekçiler genel greve gitti.

Ülkenin iki büyük işçi sendikası CCOO ve UGT'nin çağrısıyla çıkılan genel grev fabrikaları durdurdu. Ülkedeki tüm Renault, Volkswagen, SEAT ve Ford çalışanları iş bıraktı. Demiryolu, metro, otobüs ve havayolları ulaşımı gibi hizmetlerse çok sınırlı kullanıldı. Ülkedeki gazetelerin çıkışı da grevden etkilendi.

Genel grev eylemi çatışmalara da sahne oldu. Birçok yerde polisler işçiler çatışırken ülke çapında 58 gözaltı olduğu açıklandı.

Burjuva parlamentarist avanakların bir türlü anlayamadıklarını ya da anlamak istemediklerini, İspanya işçi sınıfı, sınıf mücadelesinin pratiğiyle anlattı.

Portekiz'de grev

Portekiz'de 2 Nisan günü kitlesel bir genel grev daha yaşandı.

Yıkım politikalarını protesto eden sendikalar bir günlük grev yaptı. Eylemler sırasında parlamento binası da işgal edilmek istendi.

Başkent Lizbon'da sendikalar tarafından düzenlenen yürüyüşe katılanlar parlamento binası önüne kadar yürüdü.

Bina önünde toplanan göstericiler polis barikatı ile karşılaştı. Polis barikatını aşmaya çalışanlara polis saldırdı. Polisler göstericiler arasında yaşanan arbedede 6 kişi gözaltına alındı.

Ücret kaybına devam...

Almanya'da kamu çalışanlarının toplu iş sözleşmesi görüşmeleri işveren tarafı ile kamu çalışanları sendikası ver.di arasında varılan anlaşmayla sonuçlandı. Yıllık bazda yüzde 6,5 ve en az 200 Euro, meslek eğitimi görenler için ise 100 Euro ücret artışı talebiyle masaya oturan ver.di yönetimi ileri sürdüğü talepleri yarı yarıya düşüren işveren tarafının önerilerini kabul etti. Gerek işveren tarafı ve gerekse sendika yönetimi varılan anlaşmanın özünü gizleyip karartmak için anlaşmayı kamuoyuna "yüzde 6,3 ücret artışı" olarak pazarladılar. İşçileri Bakanı Hans-Peter Friedrich (CSU) görüşme sonuçlarını, "toplular pazarlık bu turda ücret artışı ile sonuçlandı, kamu hizmetinde çalışanları kazandı" diyerek bu yalanlara katıldı.

Bu anlaşmaya göre, ilk yıl için çalışanlar 3,5'lik nominal bir ücret artışı alacaklar. Bu ise, işçilerin yüzde 6,5'lik ücret artışı talebinin neredeyse yarısıdır. İkinci yıl için yapılan ücret artışı ise, bundan da düşük, neredeyse talebin beşte birine denk geliyor. Anlaşmaya göre; gelecek yılın Ocak ve Ağustos aylarında yüzde

1,4 oranında ücret artışı olacak. Meslek eğitimi görenler için istenen en az 100 Euro ücret artışı da aynı akıbete uğrayarak ilk 18 ay için 50 Euro ve son altı ay içinde 40 Euro'luk bir artış sağlandı. Bu, toplu iş sözleşmesi süresi olan iki yıllık toplam süre için, yıllık bazda 45 Euro bir artış demektir. Yani talebin yarısı bile değil. Açık ki, bu reel anlamda ücret kayıpları anlamına gelmektedir.

Sendika yönetiminin yasak savma çabalarına rağmen uyarı grevlerine 200 bin emekçi katıldı. Bu eylemli süreç sendikaya 23 bin yeni üye kazandı. Yani işçiler mücadeleden yana olduklarını ortaya koydular. 11- 25 Nisan tarihleri arasında, varılan anlaşma işçilerin onayına sunulacak.

Sonuç olarak ver.di bürokratları ne derlerse desinler, ortada kazanım denebilecek bir şey yoktur. Bu yönlü açıklamalara inanılmamalı, ilk fırsatta sendika bürokratlarından bunun hesabı sorulmalıdır.

Kızıl Bayrak / Almanya

Bielefeld'de çalışmaya ilgi

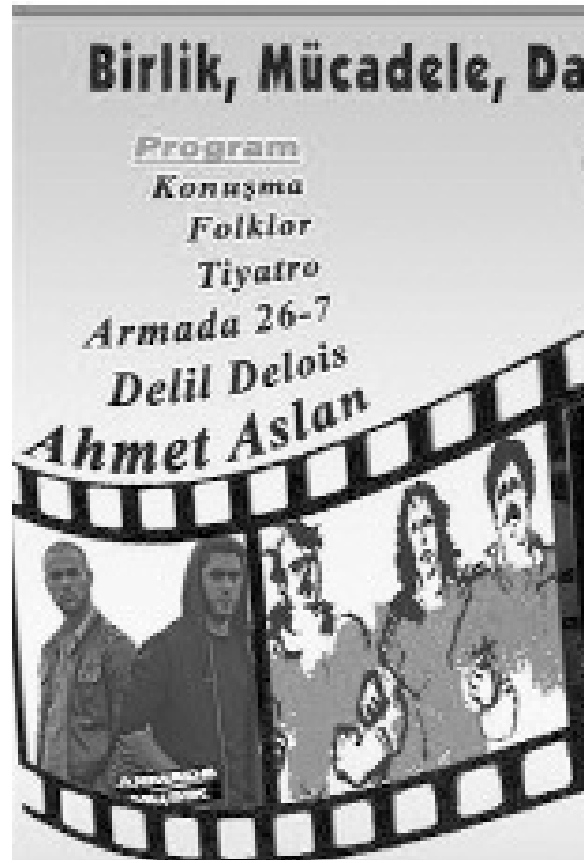
21 Nisan'da Almanya Bielefeld'de gerçekleştirilecek "Birlik, Mücadele, Dayanışma Gecesi"nin çalışmaları devam ediyor.

BİR-KAR'ın, Mart ayı ortasında başlayarak yoğunlaştırdığı gece çalışması, bölge faaliyetinin önemli bir ayağı ve kitlelerle bağı daha da güçlendirecek bir zeminde örgütleniyor. Bu planlamaların bir parçası olarak ilk önce, geceye dönük çıkartılan materyaller yaygın bir şekilde kullanıldı. Bielefeld ve çevresinde yaklaşık 500 afiş merkezi noktalara yapıldı. Türkiyeli işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı bölgelere 5 bine yakın el ilanı yaygın ve düzenli bir şekilde dağıtıldı. Aynı zamanda şu ana kadar 500 civarında gece bileti işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Çalışma gözle görülür bir şekilde olumlu tepkilerle karşılanıyor. Gece çağrısının ulaştırıldığı herkes etkinlikten haberdar ve büyük bir ilgi sözü konusu. Bu hava Bielefeld bölgesi dışında diğer bölgelere de olumlu bir şekilde yansıyor ve çalışmaya önemli ölçüde destek veriliyor.

Bölgede sağlanan bu başarının kendisi ise düzenli yapılan toplantılarla birlikte planlı, kolektif ve uyumlu çalışmanın bir sonucu. BİR-KAR çalışanları, etkinliğe kadarki süreci daha planlı ve yoğun bir şekilde kullanmayı hedefliyorlar.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

İsviçre BİR-KAR'dan dayanışma

İsviçre BİR-KAR, işçilerle uluslararası sınıf dayanışmasını yükseltmek amacıyla, emekçilerden topladığı parayı işçilere gönderdi.

BİR-KAR'ın dayanışma mesajı şöyle:

Maltepe Belediyesi direnişçi işçileri 100 gündür çetin ve zorlu bir mücadeleyle direnişlerini sürdürüyorlar. Direnişçi işçiler, 3 milyon taşeron işçisinin içinde bulunduğu kölelik koşullarını sorgulayan "Taşeron İşçileri Kurultayı" etkinliğiyle mücadeleyi daha geniş bir işçi tabanına yayma çabası içinde olduklarını ilan etmiş bulunuyorlar.

Kurultaylarının başarılı olacağına inanıyor, İsviçre BİR-KAR olarak Maltepe Belediyesi taşeron işçileri direnişi için işçi ve emekçilerden topladığımız 1100 Frank ile maddi destekte bulunuyoruz.

Şu an devam eden Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişinin yanısıra Tuzla tersanelerinde direnen ELTA işçilerinin, Esenyurt Kıraca'ta direnen MEPA işçilerinin, Billur Tuz, Hey Tekstil işçilerinin mücadelelerinin kazanımla sonuçlanacağına inanıyor ve bu onurlu mücadelelerinde yalnız olmadıklarını bilmelerini istiyoruz.

Ayrıca Bursa'da BOSCH işçilerinin Türk Metal çetesinin 30 yıllık saltanatını yerlebir ederek Birleşik Metal'e geçmelerini, BİR-KAR olarak büyük bir coşkuyla karşılamış bulunuyoruz.

İsviçre BİR-KAR olarak, şu an devam direnişlerle dayanışma içinde olacağımızı bildiriyor, tüm sınıf kardeşlerimizin Avrupa'daki sesi ve soluğu olacağımızı duyuruyoruz.

**Yaşasın sınıf dayanışması!
Yaşasın direniş!**

NATO protestosuna gözaltı

Kendilerine 'NATO Game Over' adını veren ve Avrupa'nın farklı ülkelerinden 2 Nisan günü Belçika'ya gelen yüzlerce gösterici NATO'nun Brüksel'deki ana karargahına girme eyleminde bulundu. Yoğun polis ablukasıyla karşılaşan eylemcilerin tamamı kelepçelenecek gözaltına alındı.

NATO karargahına arka bahçeden gireceklerini günler öncesinden açıklayan eylemcilere karşı, karargaha çıkan tüm yollarda bariyerler kuran polis ekipleri, mahalle sakinleri dahil herkesi kimlik kontrolü ve üst aramasından geçirdi.

"NATO, Oyun Bitti" adını verdikleri protesto eyleminin sözcüleri, basına yaptıkları açıklamada, 20-21 Mayıs'ta ABD'nin Şikago kentinde düzenlenen NATO zirvesine katılacak liderlere, nükleer silahlara karşı oldukları ve Afganistan dahil ittifakın askeri operasyonlarına son vermesi gerektiği mesajını iletmek istediklerini belirtti.

Geleceğine sahip çıkmak için 1 Mayıs'ta alanlara!**Özgürlük, devrim, sosyalizm!****Arkadaşlar!**

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Her yıl dünyanın dört bir yanında milyonlarca işçi, emekçi ve genç "sınıfsız, sınırsız ve sömürsüz bir dünya" özlemiyle 1 Mayıs'ta alanlara çıkıyor.

1 Mayıslar sermaye sınıfı ve işçi sınıfı arasındaki mücadeleyi keşkinleştirerek egemenlere korku salıyor. İşçi sınıfının örgütlü mücadelesinden korkan sermaye düzeni, tam da bu nedenle 1 Mayıs alanlarını faşist baskı ve terörle yasaklamaya çalışıyor. Bunu başaramadığı durumda ise 1 Mayıs'ın içini boşaltmaya kalkışıyor. Ancak bu manevraların hiçbiri sökmüyor. İşçi ve emekçiler 1 Mayıs'ın kızılığını mücadele alanlarına taşımaya devam ediyor.

Arkadaşlar!

Her yıl olduğu gibi bu yıl da işçi ve emekçiler 1 Mayıs alanlarını dolduracak. Özgürlüğü çalınan ve derin bir geleceksizlik girdabına itilen biz gençler, 1 Mayıs'ta işçi ve emekçilerle omuz omuza 1 Mayıs alanlarına çıkmalıyız.

Kapitalist sömürü düzeni üniversiteleri şirketlerin arka bahçesi haline getirirken, biz gençleri de birer müşteriye dönüştürüyor. Üniversiteler, bilimi toplumun hizmetine sunmak yerine sermayenin hizmetine sunuyor!

Bu düzen, üniversitelerimizde bizlere "söz, yetki ve karar hakkı" tanımıyor. Geleceğine sahip çıkan, hakları için mücadele eden biz öğrencileri soruşturma-ceza terörü ile yıldırıyorsa çalışıyor, gözaltına alıyor, tutukluyor, zindanlara hapsediyor!

Bu düzen bizleri diplomalı işsizliğe mahkum ediyor. İş bulabilen "şanslı azınlığımıza" ise güvencesiz ve kölece çalışma koşulları dayatıyor!

Bu düzen ırkçı-gerici eğitim müfredatını öğrenim hayatımızın her kademesinde karşımıza çıkarıyor. Anadilde eğitim hakkımızı inkar ediyor!

Kısacası **bu düzen** bizlere geleceksizlikten başka bir şey sunmuyor!

Arkadaşlar!

Sermaye düzenin biz gençlere dayattığı geleceksizlik, milyonlarca işçi ve emekçiye dayatılan geleceksizliğin de bir parçasıdır.

Sermaye devleti asalak patronların çıkarları doğrultusunda sosyal yıkım politikalarını derinleştiriyor. "Genel Sağlık Sigortası" örneğinde olduğu gibi sağlık tepeden tırnağa paralı hale getiriliyor. Sosyal haklar bir bir tırpanlanıyor. Keyfi işten çıkarmalar yaygınlaşıyor. İşçiler karın tokluğuna çalıştırılıyor. Asalak patronlar kendi sefil çıkarları için tersanelerde, Kozan'da, Esenyurt'ta, Eskişehir'de olduğu gibi işçi kanı dökmeye devam ediyor.

Arkadaşlar!

İşçilere, emekçilere ve biz gençlere dayatılan bu karanlık tabloyu "içerde ve dışarda savaş ve saldırganlık" politikaları tamamlıyor.

İçerde Kürt halkına, ilerici ve devrimci sol güçlere yönelik faşist baskı ve devlet terörü tırmandırılıyor. Newroz'u kutlamak dahi yasaklanıyor. Yüzlerce Kürt siyasetçisi, devrimci, ilerici ve öğrenci düzmece iddialarla gözaltına alınarak tutuklanıyor.

Emperyalizme taşeronluk yapan AKP hükümeti, Suriye başta olmak üzere bölge halklarını emperyalist müdahalenin hedefi yapıyor. Türkiye topraklarını gerici savaşların ve boğazlaşmaların merkezi haline getiriyor. NATO'nun saldırganlık projesi "füze kalkanı" nı Malatya Kürecik'te inşa ediyor.

Arkadaşlar!

Açık ki, bu karanlık tablo karşısında gerçek kurtuluşumuz kapitalist sömürü düzeninin yıkılmasıyla gerçekleşebilir. Geleceğimizi kendi ellerimize almalı, örgütlenmeli ve mücadeleyi büyütmeliyiz.

Bizlere dayatılan geleceksizlik karşısında 1 Mayıs'ta kendi taleplerimizle alanlarda çıkmalıyız. İşçi ve emekçilerle birlikte kavga saflarını sıklaştırmalıyız!

Emperyalist savaş ve saldırganlığa, faşist baskı ve teröre, eğitimin ticarileşmesine karşı 1 Mayıs'ta alanlara! "Özgürlük, devrim, sosyalizm!" için kavganın kızıl günü 1 Mayıs'a, geleceğine sahip çıkmaya!

Yaşasın 1 Mayıs! Bijî yek gulan!

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Ekim Gençliği

Direnen işçilerin yolundan geleceğine sahip çıkmaya!

Maltepe Belediyesi, Elta Elektrik, MEPA, HEY Tekstil, Toroslar Elektrik Dağıtım, Savraoğlu, Billur Tuz, Cansel Malatyalı...

Direnen işçiler geleceğine sahip çıkıyor, bizlere izlenmesi gereken yolu gösteriyor.

Direnişçi işçiler sömürüye, işten atmalara karşı direniyor. Kimisi Maltepe Belediyesi'nde olduğu gibi sendikalaşma çalışması yürüttükleri için, kimisi HEY Tekstil'de olduğu gibi patronun "iş daralması" bahanesiyle ücretlerin gaspedilmesine, kimisi de Cansel Malatyalı gibi hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atılmaya karşı direniyor. Direnişçi işçiler tüm bu saldırılar karşısında kafalarını önlerine eğip çekip gitmek yerine direnmenin yolu tuttular. Bu yol en onurlu yoldur.

Direnişçi işçiler kapitalist sömürünün azgınlaştığı, faşist baskı ve terörünün tırmandırıldığı, emperyalist savaş çığırtkanlığının yükseldiği günümüzde bizlere umut ve heyecan veriyor, içinden geçtiğimiz karanlık günlerin "kader" olmadığını hatırlatıyor. Onlar baskıya, sendikal bürokrasiye ve ihanete, Maltepe Belediyesi ve Elta Elektrik'te olduğu gibi polis terörüne direniyorlar. "Direne, direne kazanacağız!", "Ölmek var, dönmek yok!" diyorlar.

Direnişçi işçilerin mücadele kararlılığı ve azmi biz gençlere örnek oluyor, izlenmesi gereken yolu gösteriyor.

Açık ki, YGS gibi sınavlarla işçi ve emekçi çocuklarının yüzüne üniversite kapılarını kapatan, öğrencileri üniversitede 'müşteri', mezun olunca 'köle' olarak gören kapitalist sömürü düzeni bizlere hiçbir şey vaat etmiyor.

Üniversiteler her geçen gün biraz daha "şirket görünümü yarı-açık cezaevlerine" dönüşüyor. YÖK düzeninde bizlere "söz, yetki ve karar hakkı" tanınmıyor. Tüm özgürlükler üniversiteleri arka bahçelerine çeviren şirketlere sağlanıyor. İlerici ve devrimci öğrenciler soruşturma ve cezalarla yıldırılmaya çalışılıyor. Bugün cezaevlerinde 600'ü aşkın öğrenci tutuklu bulunuyor. Bunların yetmediği her durumda resmi-sivil faşistler üzerimize salınıyor.

Özetle, karşımızda karanlık bir tablo duruyor. Ancak karanlığı aydınlatmak ve bizlere dayatılan "kader"i aşmak, direnişçi işçilerin kararlılığını ve direnme azmini kuşanarak mücadelenin yolunu tutmaktan geçiyor.

Önümüzde işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs var.

1 Mayıs'a yürürken direnişçi işçilerin kararlılığıyla örgütlenmeli ve mücadeleyi büyütmeliyiz. 1 Mayıs alanlarını dört bir koldan doldurarak taleplerimizi gur bir şekilde haykırmalıyız. İkinci dönemin başından beri yürüttüğümüz "Geleceğine sahip çık!" kampanyamızın hedeflerini kazanmak ancak böyle mümkün olacaktır.

"Geleceğine sahip çıkmaman" en güzel örneklerini gösteren direnişçi işçilerin yolundan gitmeli, kavga kararlılığını kuşanarak bulunduğumuz tüm alanda "Özgürlük, devrim ve sosyalizm!" şiarını sermaye düzeninin yüzüne haykırmalıyız.

Gençliğe “geleceğine sahip çık” çağrısı...

Ekim Gençliği, “Geleceğine sahip çık!” şiarı ile örgütlediği kampanya çalışmalarını tüm hızıyla sürdürüyor. Ekim Gençliği okurları bildiriler, afişler, imza stantları ve söyleşilerle gençliği mücadeleye çağırıyor.

İstanbul

İstanbul Ekim Gençliği 30 Mart günü Kadıköy çarşısında masa açarak Ekim Gençliği, Liselilerin Sesi ve Kızıl Bayrak gazetesi dağıtımını yaptı.

Ekim Gençliği'nin “GSS seni nasıl etkiliyor?” başlıklı bildirisinin dağıtımını eşliğinde GSS'nin iptal edilmesi için imza toplandı. Ayrıca 31 Mart'ta Sivas katliamı davasında zamanaşımı kararı ile ilgili olarak gerçekleşen mitinge el ilanlarıyla çağrı yapıldı.

31 Mart günü yapılan kampanya değerlendirme toplantısında kitle çalışması örme noktasındaki eksikliklere işaret edildi. Bundan sonraki süreçte kampanya çalışmalarının 1 Mayıs'a ve kampanyanın final etkinliğinin gerçekleşeceği 6 Mayıs'a yoğunlaşması gerektiği vurgulandı. Tartışmalarda bahar mevsimine girilmesiyle okullardaki çalışmaların yanında kampanyanın dışarı ayağının güçlü bir şekilde örülmesi öne çıktı. Bu kapsamda merkezi yerlerde masa açılması ve afiş çalışmalarının yaygın hale getirilmesi kararlaştırıldı. Bu çalışmaların daha sistematik bir şekilde ilerlemesi için 1 Mayıs ve 6 Mayıs hazırlık komitesi oluşturuldu.

Toplantıda 1 Mayıs öncesinde bir piknik gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı.

Yine 31 Mart günü Kadıköy'de “Geleceğine sahip çık!” şiarlı kampanya afişleri yapıldı. Sivas katliamı davasının zamanaşımına uğratılması ile ilgili yapılan miting öncesinde gerçekleştirilen afişleme çalışmasıyla kampanya mitinge katılan pek çok işçi, emekçi ve öğrenciye duyurulmuş oldu.

YTÜ Davutpaşa Kampüsü'nde ise kampanya afişleri ile beraber GSS saldırısını teşhir eden duvar gazeteleri ve panele çağrı afişleri kullanıldı. Ayrıca 3 Nisan günü yemekhane çıkışında açılan Ekim Gençliği masasında dergi dağıtımını ile birlikte panele çağrı yapan bildiriler öğrencilere ulaştırılırken GSS'nin iptal edilmesi için de imza toplandı.

Aynı gün Kadıköy çarşısında masa açıldı. Üniversite ve lise öğrencileri ile işçi ve emekçiler tarafından yoğun ilgiyle karşılanan iki saatlik çalışmada 200'ü aşkın imza toplandı. Ekim Gençliği, Liselilerin Sesi ve Kızıl Bayrak gazetesi de öğrencilere, işçilere ve emekçilere ulaştırıldı. Özellikle Liselilerin Sesi ve Kızıl Bayrak gazetesi ilgiyle karşılandı.

Ankara

ODTÜ'de, 3 Nisan günü “Geleceğine sahip çık!” şiarlı kampanya afişleri okulun bütün bölümlerine yaygın bir şekilde yapıldı. Ayrıca “Geleceğine sahip çık!”, “Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!” ve “1 Mayıs'ta alanlara! 6 Mayıs'ta İstanbul'a!” şiarlı Ekim Gençliği yazılamaları yapıldı. Birçok bölgeye Ekim Gençliği imzaları atıldı.

Öğle saatinde de yemekhanede stant açılarak “Geleceğine sahip çık!” başlıklı bildiriler gençliğe ulaştırıldı. Yaklaşık bir saat açık duran stantta 300 adet bildiri dağıtıldı.

Yüzüncüyıl, Çukurambar ve Eskişehir yolu da “Geleceğine sahip çık” şiarlı afişler ile donatıldı. Ayrıca

yine aynı bölgeye “Geleceğine sahip çık!/Ekim Gençliği” yazılamaları yapıldı.

yapıldığı stant öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı. Öğleden sonra stant kütüphane önüne taşındı.

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde faşist beslemeler, 30 Mart günü Ekim Gençliği imzalı duvar gazetesine saldırdılar. Üniversitede şimdiye kadar etkili olamayan fakat Tarih Kulübü üzerinden toplanmaya çalıştıkları bilinen faşistler, fakültede Ekim Gençliği'nin duvar gazetesine üç hilal çizip “Ölüme MHP” yazdılar.

Sabah saatlerinde duvar gazetelerini yenilemek için fakülteye giden Ekim Gençliği okurları, durumu gördükten sonra fakültede diğer gençlik örgütleri tarafından yapılan afişleri kontrol ettiler. Diğer afişlerde herhangi bir şey olmadığı görülürken, Ekim Gençliği okurları duvar gazetesini yenileyerek çalışmalarına devam ettiler.

4 Nisan günü, “Geleceğine sahip çık!” şiarlı afişlerin yanı sıra “ÖYM-TMY kaldırılın! Tutuklu öğrenciler serbest bırakılın! Özgürlüğüne sahip çık!” yazılı afişler de yaygın bir şekilde kullanıldı. Öğlen saatlerinde yemekhane önünde tutuklu öğrencilerle dayanışmak için açılan stantta, hapishanelere gönderilmek üzere hazırlanan kartlara üniversite öğrencileri dayanışma mesajlarını yazdılar. ÖYM ve TMY'nin teşhirinin de

Kocaeli

Kocaeli Üniversitesi Kandıra MYO'da Ekim Gençliği okurları 4 Nisan günü “Geleceğine sahip çık!” kampanyası üzerine bir söyleşi gerçekleştirdi.

Söyleşiye Ekim Gençliği'nin kampanya deklarasyonu okunarak başlandı. Saldırıların arttığı bir dönemde etkin bir sınıf hareketinin ve bunu tamamlayan güçlü bir toplumsal muhalefetin örgütlenemediği belirtilerek, bu durumun üniversite gençliğine yansıyan olumsuz etkisi değerlendirildi. Sermayenin kapsamlı saldırılarına gençlik cephesinden güçlü bir yanıt verilmesi gerektiği vurgulandı.

Söyleşide GSS saldırısına değinildi ve üniversite öğrencilerini yakından ilgilendiren bu saldırı canlı bir tartışmaya konu edildi. GSS'nin iptal edilmesi ve herkesin sağlık hakkından parasız olarak yararlanabilmesi gerektiği belirtildi.

“4+4+4” adıyla meclisten geçirilen yeni eğitim sistemi ve meslek yüksek okullarının sorunları üzerine de tartışmalar yapıldı. Ardından söyleşilerin her hafta düzenli olarak yapılması kararlaştırılarak toplantı sona erdirildi.

Ekim Gençliği / Kocaeli-İstanbul-Ankara-Eskişehir

Kurultay hazırlıkları sürüyor

İzmir Öğrenci Kurultayı'nın hazırlıklarını sürdüren Kurultay Hazırlık Komiteleri Mühendislik Komitesi, 3 Nisan günü sabah erken saatlerden itibaren **Dokuz Eylül Üniversitesi** Mühendislik Fakültesi Ege Kampüsü, Kimya, Tekstil, Gıda, Elektrik-Elektronik, Makine ve İnşaat Mühendisliği bölümleri ile Mühendislik Kafe, Kampüs Kafe ve Gıda Kafe gibi, mühendislik öğrencilerinin bulunduğu alanlarda yoğun bir şekilde “Yetkin' değil, toplumcu mühendis olacağız!” şiarlı afişlemeler yaptı.

Afişleme sırasında sivil polisler ve ÖGB tarafından yoğun bir şekilde takip edilen kurultay çalışanları kararlı bir şekilde afişlemelere devam etti ve bu taciz girişimlerini boşa düşürdü. Afişleme çalışmalarının

ardından, faaliyete ilgi gösteren öğrencilere kurultay fanzini dağıtıldı.

Ege Üniversitesi Kurultay Hazırlık Komiteleri 29 Mart günü E-Cafe'de “*Aklın unutuşa karşı savaşı, insanlığın iktidara karşı savaşıdır*” şiarlı resim sergisi açtı. Resim sergisinde eşi tarafından defalarca bıçaklanarak öldürülen Ayşe Paşalı, Van depremi, Hiroşima, Ege Üniversitesi'nde öldürülen devrimci öğrenci Ali Serkan Eroğlu, Hrant Dink, Irak işgali ve 17 Ağustos Marmara depremi ile ilgili resimler yer aldı.

Öğrencilerin ilgisini çeken serginin yanında fanzin dağıtımını ve sohbetler gerçekleştirildi. Standın bulunduğu alana Fen ve Mühendislik Fakülteleri'nin sorunlarını irdeleyen afişler yapıldı. Sohbet edilen insanlar 21 Nisan'da gerçekleştirilecek İzmir Öğrenci Kurultayı'na çağrıldı. Uluslararası devrimci şarkı ve marşların yayını yapılarak faaliyet sonlandırıldı.

İzmir Öğrenci Kurultayı Hazırlık Komitesi

DLB YGS'ye karşı alanlara çıktı

Devrimci Liseliler Birliği (DLB), eleme sınavı YGS'ye karşı eylem yaptı. İstanbul ve Kayseri'de yapılan eylemlerle YGS'ye karşı geleceğine sahip çıkma mücadelesinin yükseltileceği belirtildi.

İstanbul

31 Mart günü, **Kadıköy**'deki Eminönü İskelesi önünde toplanan katılımcılar "YGS geleceksizlik demektir, eleme sınavlarına ve paralı eğitime karşı geleceğimize sahip çıkıyoruz!" şiarlı pankart ile birlikte "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!", "Eğitim satılmaz, sınavla tartılmaz!" ve "YGS-LYS kaldırılmalı, eleme sistemine son!" şiarlarının yer aldığı dövizleri taşıdı.

Basın açıklamasında on binlerce öğrencinin geleceğinin birkaç saatlik bir sınava bağlandığı, üniversiteye girmek ve istediği mesleği edinmek için bu sınavlarda başarılı olmaları gerektiğinin empoze edildiği ve bu sayede liseli gençliğin hayattan soyutlandığı ifade edildi. "Eğitimin her kademesi ticarileşirken YGS de sermaye için bir rant alanı olmaktadır. Bizler geleceğimize sahip çıkıyor, şifreleri sokakta parçalıyoruz" denildi. Son olarak, başta geleceği çalınan lise ve dersane öğrencileri ile birlikte üniversite öğrencileri ve velilere bu mücadeleye destek olma çağrısıyla basın açıklaması sonlandırıldı.

Eylemde sık sık "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!", "Eğitim satılmaz, sınavla tartılmaz!", "Çocuk gelinler istemiyoruz!", "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!" ve "Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!" sloganları atıldı.

Esenyurt'ta, aralarında DLB'nin de yer aldığı gençlik örgütleri tarafından 29 Mart günü YGS'ye karşı ortak bir eylem gerçekleştirildi.

Devrimci Liseliler Birliği, Liseli Direnişçi Gençlik, Yeni Dünya Gençliği ve Demokratik Yurtsever Gençlik

tarafından gerçekleştirilen eylemin ön sürecinde bir dizi lisede dağıtımlar yapıldı. Esenyurt DLB, dışarıdan dağıtımların yanı sıra okul içlerinde de liselilere ve dersane öğrencilerine bildirimlerini ulaştırdı.

Esenyurt Meydanı'nda yapılan eylemde "Eleme sınavlarına hayır! Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim" pankartı açılarak Uğur Dershanesi'nin önünden Esenyurt Lisesi'ne yüründü. Daha sonra yolun tek şeridi trafiğe kapatılarak AKP İlçe Binası'na yüründü.

4+4+4 yasasına karşı greve çıkan emekçilerin selamlandığı eylemde 1 Mayıs alanlarına çağrı yapıldı.

Eğitim sistemine yönelik tepkilerini kalemlerini kırarak gösteren öğrenciler "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "Şifre değil gelecek istiyoruz!", "Kızıldere son değil kavga sürüyor!", "YGS'ye hayır!" sloganlarını attılar.

Eyleme bazı veliler alkışlarla destek verirken bazıları da yürüyüşe katılarak destek sundu. Dershane ve bir dizi liseden katılımın olduğu eylemde DLB imzalı dövizler taşıdı.

Kayseri

Kayseri DLB, YGS'nin yapıldığı 1 Nisan günü bir basın açıklaması yaptı. Kayseri Meydanı pano altında gerçekleştirilen basın açıklamasında on binlerce öğrencinin geleceğinin birkaç saatlik sınava bağlandığı, üniversiteye girmek ve istediği mesleği edinmek için bu sınavlarda başarılı olmaları gerektiğinin empoze edildiği, bu sayede liseli gençliğin hayattan soyutlandığı ifade edildi. Eğitimin her kademesinin ticarileştirildiği, YGS'nin sermaye için bir rant alanı olduğu, gençliğin geleceğine sahip çıkarak şifreleri sokakta parçaladığı belirtildi. Eyleme BDSP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Kayseri

DLB 1 Mayıs'a hazırlanıyor!

Esenyurt'ta DLB 1 Mayıs Komitesi, 29 Mart günü 1 Mayıs'a yönelik hazırlıklarını planlamak üzere toplandı.

Aynı gün yapılan YGS eyleminin değerlendirilmesinin ardından 1 Mayıs hazırlıkları ve sürecin önemine dair konuşmalar yapıldı. Okullarda 1 Mayıs hazırlık toplantıları yapma ve 1 Mayıs okul

bültenleri çıkarma kararı alan DLB'liler 1 Mayıs'ın tarihini ve önemini araştıran bir eğitim süreci de işletme kararı aldılar.

Toplantıda, DLB'nin daha da büyütülmesi ve gençliği devrime kazanmak için nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiği üzerine de tartışmalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

"Kızıldere son değil, savaş sürüyor!"

Eskişehir'de Kızıldere şehitleri anıldı

Kızıldere'de şehit düşen 10 başeğmez devrimci 31 Mart günü Eskişehir'de anıldı.

Hamamyolu girişindeki Yapı Kredi Bankası önünde toplanan ilerici ve devrimci güçler "Direnişin ve dayanışmanın tarihi onurumuzdur" pankartıyla yürüyüşe geçti. Pankartın hemen arkasında Mahir, Deniz ve İbrahim'in resimleri taşıdı. Yürüyüş sırasında yapılan ajitasyonlarda Kızıldere'nin adının direnişle ve dayanışmayla anıldığı vurgulandı.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemi Ekim Gençliği, ESP, Gençlik Muhalefeti, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, Emek Gençliği örgütlerken TKP ve Eğitim-Sen destek verdi.

Sarıgazi'de Kızıldere anması

Mahir Çayan ve yoldaşları, 1 Nisan günü Ümraniye BDSP tarafından Sarıgazi'de yapılan bir eylemle anıldı.

"Devrimci direniş ve kararlılığın, devrim uğruna kendini adamanın adıdır Kızıldere / BDSP" pankartın taşıdı.

Ankara'da anma

Komünistler, Mahir Çayan'ın mezarı başında gerçekleştirdikleri anma ile şehitlere devrim sözü verdi.

Karşıyaka Mezarlığı'nda gerçekleştirilen eylem için 2 No'lu kapıda buluşuldu. "Kızıldere, Ulucanlar, 19 Aralık... Yaşasın devrimci siper yoldaşlığı!" pankartı açan komünistler, Mahir Çayan'ın mezarına yürüdüler.

Mezar başına gelindiğinde ise anma programı gerçekleştirildi.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan anma programı, basın açıklamasının okunmasıyla devam etti.

Açıklamanın ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu devrimci ezgi ve marşları seslendirdi. Eylem bir kez daha yapılan yürüyüşle sonlandırıldı.

İlerici ve devrimci güçlerden anmalar

Mahir Çayan'ın mezarı başında gün boyunca sırasıyla HDK, Halk Cephesi, BDSP, Devrimci 78'liler Federasyonu, 68'liler Birlik ve Dayanışma Derneği ve Halkevleri, Gençlik Muhalefeti ve ÖDP, ODAK ayrı anma etkinlikleri gerçekleştirdiler.

12.30'da başlayacak olan BDSP anması, diğer dost kurumların anmasıyla çakışınca yaklaşık bir buçuk saat gecikmeyle başladı. Ancak BDSP anmasının önüne geçmek isteyen Devrimci 78'liler Federasyonu, 68'liler Birlik ve Dayanışma ve Halkevleri "Yaşlı insanları mı bekleteceksiniz, bizim sayımız sizden daha fazla" gibi dayatmalarda bulundular. Bu gerekçeleri devrimci bir tarzda çürüten BDSP'lilere henüz Halk Cephesi'nin anması bitmeden "bir an önce anmanızı yapın yoksa biz sizin önünüze geçmesini biliriz" diyerek tehditkar bir dil kullanan Halkevleri temsilcisine de gereken cevap verildi.

Kızıl Bayrak / Ankara, Eskişehir, Ümraniye

10. BİR-KAR Gençlik Kampı başladı

Almanya'da "Osternferien" adı verilen tatilde düzenlenen **BİR-KAR Gençlik Kampı**'nın 10.'su 1 Nisan Pazar günü, Bad Berleburg'da başladı. Kampa Almanya'nın değişik şehirlerinden ve İsviçre'den toplam 30 genç katıldı.

Bütün gençlik kamplarında olduğu gibi bu kampta da amaçlanan; gençlere devrimi, sosyalizmi, öğretmek; önemli devrimcilerin hayatları, mücadeleleri ve başarıları hakkında bilgi vermek; bir arada yaşamının, dayanışmanın, yardımlaşmanın nasıl olması gerektiğini, insana neler kazandırdığını ve en önemlisi yoldaşlığın önemini öğretmek. Kampın en önemli özelliklerinden biri de kamp öncesinde ve sırasında yürütülen bütün çalışmaların tamamen gençler tarafından yapılmış olması.

Almanya BİR-KAR Gençliği'nin kamp programı ve örgütlenmesine ilişkin aktarımı şöyle:

"Her birimiz farklı dilek ve beklentilerle geldik. Kampa gelmeden önce hepimizin ortak beklentilerinden bazıları kamp yaşamını öğrenmek, zaten yıllardan beri öğrendiğimiz bilgilere yenilerini eklemek ve bilgilerimizi diğer genç yoldaşlarla paylaşmaktı. Kampımızın yapılacağı mekâna gelene kadar yolculuğumuz tanışmalarla ve sohbetlerle geçti. Kamp yerine vardığımızda hepimiz ilk günün verdiği heyecanla hemen işlere koyulduk. Bir araya gelip kendimizi tanıttıktan sonra kamp komitesi kurduk ve kimlerin, hangi gün, ne görevler yapacağını belirledik. Daha sonra ateşin başında türküler ve marşlar söyleyerek kamptaki ilk günümüzü tamamlamış olduk.

Kamptaki 2. günümüzde her şeyi belirlediğimiz düzene göre yaptık. 6 Nisan akşamı yapacağımız küçük gecemizde insanlara sergileyeceğimiz tiyatrolar, müzikler ve şiirler için kültürel faaliyetler başlığı altında grup çalışmalarımıza başladık. Biri sabah ve biri akşam olmak üzere iki seminer düzenledik. Sabahki seminerimizde ele aldığımız konu "Kapitalizm ve Kriz" oldu. Seminerimize başlamadan önce semineri sunacak olan yoldaşlar tarafından daha önceden hazırlanan soruları gruplar halinde cevaplayarak seminer konusu hakkında kendi ön bilgilerimizi ölçmüş olduk. Semineri sunan yoldaşlar "Kapitalizm nedir? Nasıl bir sistemdir? Hangi sorunları yaratır? Neo-liberalizm nedir?" gibi başlıklar altında semineri yürüttüler. Akşamki seminerimizde ise bir yoldaşımız 'Militarizm ve Emperyalist Savaş' başlığını ele aldı. Sunumunda militarizmin sadece kar ve belirli devletlerin daha da güç kazanması amacıyla yapıldığını bir kez daha vurguladı. 2. günün sonunda kamp komitesi olarak tekrar toplandık. Gün içindeki eksikliklerimizi belirledik daha sonraki günlerde bu eksiklikleri yapmamamız gerektiğini konuştuk ve böylece kampta geçen 2. günümüzün küçük bir değerlendirmesini yapmış olduk.

Kampımızın geriye kalan 5 günü de seminerlerde farklı konular işlenmek üzere günlük akış benzer olacaktır. Kampımızdaki gelişmeleri günlük olarak sizlere aktarmaya devam edeceğiz.

Kızıl Bayrak / Almanya

DEÜ'de Kızıldere anması

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde (DEÜ), Demokratik Gençlik Hareketi, Devrimci Gençlik, Ekim Gençliği, Gençlik Cephesi ve Yeni Demokrat Gençlik tarafından Kızıldere anması için 30 Mart günü bir eylem gerçekleştirildi.

Hukuk Fakültesi önünde toplanan kitle "Unutmadık, unutturmayacağız, hesabını soracağız" yazılı ozaliti açarak yürüyüşe başladı. Kampüsün tümünün dolaşıldığı yürüyüşün ardından basın açıklaması yapmak üzere Hazırlık Binası önüne geçildi. Basın açıklaması

okundu. Kızıldere katliamı üzerinden devletin katliamcı yüzü teşhir edildi. Açıklamada gençliğe mücadele ve devrim saflarına katılma çağrısı yapıldı.

Eylem sırasında ortam yoğun polis ablukası, Hazırlık binasının giriş kapısının kapatılması ve turnikelerin aktifleştirilmesi ile terörize edilmeye çalışılırken, faşistlerin de polislerin arkasından anmayı izledikleri gözlemlendi.

Ekim Gençliği / DEÜ

Ankara'da 'Devrimci kimlik' semineri

Ankara'da Ekim Gençliği okurları Kızıldere'de Mahir Çayan ve yoldaşlarının katledilişlerinin 40. yılı vesilesiyle 31 Mart günü 'Devrimci kimlik' başlıklı bir seminer gerçekleştirdi. Devrimci siper yoldaşlığı, Mahirlerin TİP reformizminden kopuşu ve günlük yaşamı devrimci tarzda örgütlemek üzerine tartışmalar yürüten Ekim Gençliği okurları, geçmişteki devrimci yapıların birbirleri için gözlerini kırpmadan devrimci siper yoldaşlığı adına canlarını feda etmeleri ve bunun bir benzerinin Ulucanlar ve 19 Aralık'ta görüldüğünü söylediler. Toplantıda, günümüzde ise devrimci hareketin ciddi bir samimiyet bunalımı yaşadığı belirtildi. Devrimciliğin bir memuriyet zihniyeti gibi algılanmasının, insanların boş zamanlarında devrimcilik yapmayı bir yaşam biçimi haline getirmesinin de örneklediği konuşmada komünistlerin bakışı da ortaya konuldu. Komünistlerin omuzlarındaki büyük sorumluluğa işaret edilen toplantıda buna uygun bir yaşam tarzı geliştirmek gerektiği vurgulandı. Son olarak 1 Mayıs sürecine değinildi. Ekim Gençliği okurları, devrim şehitlerine ve onların devrimci miraslarına sahip çıkacaklarını sadece takvimsel günlerle değil pratik içerisinde de göstereceklerini bir kez daha belirttiler.

Ekim Gençliği / Ankara

Eskişehir'de "Bağımsızlık ve Devrim" semineri

Eskişehir Ekim Gençliği "Bağımsızlık ve Devrim" başlıklı seminer gerçekleştirdi. 40. yılında Kızıldere'de şehit düşen 10 yiğit devrimci anılmasının ardından başlayan sunuma anti-emperyalist mücadelenin önemine değinilerek giriş yapıldı. Türk sermaye devletinin ABD'den habersiz hiçbir şey yapamamasının temel kaynağının Türk burjuvazisi olduğu ve anti-emperyalist mücadelenin zafere ulaşmasının proleter devrimle mümkün olacağı belirtildi. Anti-emperyalist mücadelenin her zaman burjuva demokratik bir içerikte yürütülmeyeceği, kapitalist ülkelerde bunun sosyalist bir içerikte olması gerektiği belirtildi. İran ve Portekiz örnekleri verilerek burjuvazinin iktidarının yıkılmadan ülkedeki emperyalist egemenliğin sonlandırılmayacağı vurgulandı. Mustafa Kemal dönemindeki iktisadi politikanın incelendiği son bölümde Kemalizm'in gerçekten anti-emperyalist karakterde olmadığı vurgulandı. Sunum yapılan tartışmaların ardından sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Mücadele Postası

“Dağlarımız altından değerlidir”

Kaz Dağları'nda, firmaların işletme ruhsatı olarak siyanürle altın aramalarını protesto eden çevre ve doğa dernekleri, muhtarlıklar, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri, 1 Nisan günü Balıkesir'in Akçay ilçesi Zeytinli Köyü'nde kitlesel bir eylem ve doğa yürüyüşü gerçekleştirdi.

Balıkesir'in Edremit, Akçay, Altınoluk ilçelerinin yanısıra Çanakkale'nin ilçelerinden gelen yüzlerce kişi Zeytinli Köyü Meydanı'nda miting gerçekleştirdi. Mitinge, Çanakkale Çevre Platformu'nun (ÇEP) da aralarında bulunduğu birçok kurum katıldı.

İlçe belediye başkanlarının da katıldığı mitingde “Yeşilimize, dağlarımıza, ovamıza, zeytinimize, akarsuyumuza sahip çıkıyoruz” ve “Kaz Dağları'nda madenlere izin vermeyeceğiz” mesajları verildi.

“Altına hayır, dağlarımız altından değerlidir” döviz ve pankartlarının açıldığı eylemde çevre ve doğa derneklerinin temsilcileri, çevre ve doğa katliamlarına karşı mücadele çağrısı yaptılar. Eğitim Sen ve BES yöneticilerinin de destek verdiği eylemin ardından doğa yürüyüşü yapıldı.

Kızıl Bayrak / Çanakkale

Örgütlenmek için çok sebep var!

Kapitalizmin çarkları dönüyor ve her gün bir insan bu çarklar altında yaşamını yitiriyor. Bu bazen iş cinayetleri oluyor, bazen devlet terörü, bazen de kirli savaş. Her gün televizyonlarda ölüm haberleri duyuyoruz. Ve bir süre sonra bunları kanıksıyoruz. Ve artık bugün “kaç kişi öldü acaba” diye tahmin yürütüyoruz. İş cinayetlerinde ölen işçilerin sayısı yılda binin üzerine çıkıyor. Yine aynı sıklıkta kadın cinayetleri oranı da binlere yaklaşıyor. Televizyonda günde en az üç kadın cinayeti haberi duymazsak “bugün az kadın öldürülmüş” diyoruz.

Bizleri bu tür düşüncelere iten ise her şeyi hiçeştiren, insana değer vermeyen kapitalizmdir. Artık beyinlerimize kazınmış olan bu sistemin düşünme tarzıdır. Ama biz işçi ve emekçiler olarak böyle düşünmek zorunda değiliz. Bu sistem sonsuza kadar sürecekmiş gibi korkup, sinip hiçbir şey yapmadan durmamızı istiyorlar bu sistemin efendileri. Kapitalizmin bizlere sömürden, aklıktan başka bir şey vermediğini biliyoruz. Hakkımızı aradığımızda karşılaştığımız baskıları biliyoruz. Bu düzen bu kadar baskıyı, terörünü artırmasının sebebi bizleriz. Çünkü bizler ‘artık yeter’ dediğimiz zaman bu düzen böyle süremeyecek. Düzenin efendilerinin saltanatı yok olup gidecek. İşte bu yüzden bizlerden bu kadar korkuyorlar ve baskıyı, zorbalığı, şiddetin dozunu arttırıyorlar.

Bizlere düşen görev ise düzenin efendilerinin korkularını gerçeğe dönüştürmektir. Bizler örgütlenip mücadele edersek bu zulüm düzenini yıkıp, işçi ve emekçi düzenini kurabiliriz. Fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, mahallelerde yanbaşımızdaki işçiye, öğrenciye, komşumuza güvenirse birlikte hareket edebilirsek yarınlarmızı kurabiliriz. Renklerimiz, dillerimiz, yaşadığımız yerler ayrı olsa da mücadelemiz birdir. Yarınlar olan inancımız, düşlerimiz ve sosyalizme olan inancımız birdir. O yüzden kaybedeceğimiz bir şey yok ama kazanacağımız bir dünya var anlayışıyla hareket edelim. Bu mücadeleyi büyütelim, safları sıkılaştıralım.

K. İmge

Emekçi kadınlara çağrı

Ben bir kadınıam ama bedenimde söz hakkım yok. Ben bir kadınıam ama hakkımı aradığımda eksik etek oluyorum. Ben bir kadınıam ama ulusal kimliğimden dolayı eziliyorum. Ben bir kadınıam ama kapitalizmin çarkları arasında sömürülüyorum. Ben bir kadınıam ama emperyalist savaşlarda ganimet olarak görülüyorum. Ben bir kadınıam ama cinsel kimliğimden dolayı tacize, tecavüze maruz kalıyorum. Ben bir kadınıam ama bu sistemde meta olarak görülüyorum. Ben bir kadınıam ama herkesin namusu olarak görüldüğüm için törenam cinayetlerine kurban ediliyorum. Tüm bu sistemin dayatmalarına, yozluğuna, gericiliğine ve sömürüsüne karşı ben bir kadın olarak direniyorum. Ve bir kadın olarak direnmeye, başkaldırmaya devam edeceğim. Çünkü biliyorum ki gündüzlerinde sömürülmediğim, gecelerinde aç yatmadığım bir dünya var. Bu dünyanın adı sosyalizm. Bu bir ütopya değil. Çünkü kapitalizm bize bir gelecek vermiyor. Kapitalizmin tek verdiği açlık, şiddet, sömürü, eşitsizlik. Oysa sosyalizm, herkesin eşit olacağı, şiddetin, sömürünün ortadan kalkacağı bir düzen

olacak. Üreten biz işçi ve emekçiler olduğumuz gibi yöneten de bizler olacağız.

Yarınlarmızdan korkmayacağız. Çocuklarımızın geleceğinden endişe duymadan hep birlikte yaşayacağız. Kadın olmamızdan kaynaklı kapitalist sistemde maruz kaldığımız saldırılar ortadan kalkacak. Artık bir meta değil, insan olduğumuzu anlayacağız. Kadınların özgürleştiği, erkek işçi ve emekçilerle omuz omuza verip ürettiği bir dünya olacak.

Bu dünyayı yaratmak için örgütlenip mücadele etmemiz gerekiyor. Bunun için kadın-erkek elele verip bu sömürü düzenini yıkalım. Bu sömürü düzeniyle hesaplaşmanın bir günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Biz kadınlar başta olmak üzere tüm işçi ve emekçiler bu 1 Mayıs'ta alanlarda olalım ki burjuvaziyle işçi sınıfının hesaplaşma gününde gücümüzü gösterelim. Kadınların üzerindeki baskılara, gericiliğe, şiddete ve sömürüye son vermek için 1 Mayıs'ta alanlarda olalım. Öfkemizi, umudumuzu ve gelecek güzel günlere olan inancımızı yükseltmek için 1 Mayıs'ta tek yumruk, tek yürek olalım.

K. İmge

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / ANKARA

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Taşeron İşçileri Kurultayı'nda buluşalım!

Tarih: 15 Nisan Pazar

Saat: 13.00

Yer: M. Boy Düğün Salonu

(Esentepe Mah. Toros Cad. No: 52 - Cemevi yanı / KARTAL)